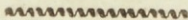

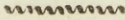
9.

PROPRIUM
SANCTORUM

PRO
DIOECESI
LAVANTINA.

JUSSU ET AUCTORITATE CEL-
SISSIMI ac REVERENDISSIMI DO-
MINI DOMINI ORDINARII
emendatum.

CLAGENFURTI
Typis Joannis Leon MDCCCXXX.

[1830]

PROPRIMUM

SANCTORUM

PRO

PROPRIMUM

LAVANTINA.

R 310

0694/1000

ORDINARIUM DOMINI

ORDINARIUM DOMINI

CLAUSURA

Typis Joannis Leon MDCCXX

Festa Novembris.

~~~~~

Die XXIX. Novembris.

In festo S. VALERIANI Epis. Conf. dup.

Dies fixa est XXVII. hujus. Oratio. Exaudi
quaesumus. In hymno: Meruit supremos.

In I. Nocturno.

Lectiones de script. occur.

In II. & III. Nocturno.

Lect. de communi 2do loco.

Die XXX. Novembris.

In festo S. ANDREÆ APOST. Patroni titul.
ecclesiæ cathedralis dup. 1. classis cum octava.
Dicuntur omnia, ut in Breviario.

Festa Decembris.

Die I. Decembris.

S. ELIGII Epis. Conf. simpl. fit commemoratio in Laudibus tantum. Oratio: Exaudi quaesumus.

Die II. Decembris.

In festo S. CHROMATII Ep. C. dup. Oratio: Exaudi quaesumus.

In I. Noct. Lect. de script. occur.

In II. & III. Noct. de com. 2. loco.

Die IV. Decembris.

In festo S. BARBARÆ Virg. M. dup. Oratio: Deus, qui inter caetera.

In I. Noct. Lect. de script. occur.

In II. Noct.

LECTIO IV.

Barbara virgo Nicomediensis ob insignem corporis elegantiam a Dioscoro patre, nobilissimo viro, in turrin inclusa ab omnium oculis arceatur. Ubi multa secum pie, religioseque meditata, tanto christianæ religionis amore, & servandæ castitatis fervore exarsit, ut non modo

nuptias a patre oblatas respuerit, verum etiam se Christum colere professâ, nefarium idolorum cultum magna libertate perstrinxerit.

R. Propter veritatem.

LECTIO V.

Dioscorus ita filiæ verbis excanduit, ut eam præfidi Marciano, quod in proposito non desisteret, excruciamdam tradiderit. Is illam primo blanditiis, præmiisque propositis, & honoribus oblatis ad paternæ superstitionis cultum adducere conatus est. Cum vero a fidei constantia nullis verborum illecebris abduci posset, omnis tormentorum acerbitas in eam convertitur. Nervis enim bubulis gravissime cæsa, in obscurissimum carcerem detruditur, ubi etsi omni humana ope destituta, divinitus tamen curata est.

R. Dilexisti.

LECTIO VI.

Quod ubi senserunt christianæ fidei hostes, eo furoris atque dementiæ progressi sunt, ut in eam & in carnis maceratione, & lampadarum adustione, & mammillarum præcisione, omnem suam crudelitatem depromserint. Neque tamen his contentus Dioscorus, paternæ charitatis prorsus oblitus, filiæ suæ caput manu propria amputare non dubitavit. Cujus anima in cælum ad duplicem, virginitatis & martyrii, palmam evolavit.

R. Afferentur.

In III. Noct. Homil. in Evang.: Simile est regnum coelorum thesauro de coi. Viduar.

Die VI. Decembris.

In festo S. NICOLAI Ep. C. dup. maj.
Lectiones I. Noct. de coi. 1. loco. rel. in Brev.

Die VII. Decembris.

Octava S. ANDREÆ Apost. dup.
Lectiones I. Noct. de script. occur.

In II. Noct.

Ex octavario romano.

Sermo S. Bernardi Abbatis.

LECTIO IV.

Quanta exultatione universæ terræ celebrandum tantæ novitatis miraculum, tam magnificum opus divinæ virtutis? Andreas homo erat similis nobis, passibilis & vehementi ardore spiritus crucem sitiebat, tam inaudito a sæculis gaudio tripudiabat, cum paratum sibi eminus patibulum conspexisset. O crux, inquit, diu desiderata, & jam concupiscenti animo præparata, securus & gaudens venio ad te, ita & tu exultans suscipias me! Videtis, quia non se capit præ magnitudine gaudii! ita, inquit, ut & tu exultes.

R. Homo Dei &c.

LECTIO V.

Ergone tanta est exultatio, ut exultet & ipsa crux? nec lethi quidquam habeat, sed to-

tum lætitia fit? Aut quis dicat minus contra consuetudinem, supra rationem, ultra naturam, crucifixum quam crucem? Illi sensum lætitiæ natura negavit, huic, sed si quid prævalet, gaudium omne exterminat, ingeritque dolorem. Fratres! ignis vibrans est, non lingua loquens; & si lingua, certe ignea est. Carbones sunt ignis illius, quem de excelso miserat in ossibus ejus. Atque utinam desolatorii nobis sint consummentes, & exurentes, quidquid in nobis est carnalis affectionis.

R. O bona crux! &c.

LECTIO VI.

Plane beate Andrea! Granum sinapis est fides tua, quæ tam inspiratum, ubi teri cœpit, cœpit ex se proferre fervorem. Quid si paulo amplius tereretur? quis fervorem illum animus, quis verba illa sustinere posset auditus? Terendum eum putat Aegeas, crucis supplicium minitans, sed non est ita. Accenditur magis in verbo hoc, & libere clamat? Ego, si patibulum crucis expavescerem, crucis gloriam non prædicarem. Merito proinde crucis amatorem venerantur, quicumque sunt servi crucis, sed ab his ampliorem jure devotionem exigit, qui specialius proposuerunt tollere crucem suam.

R. Expandi manus &c.

In III. Noct.

LECTIO VII.

Lectio S. Evangelii secundum Matthæum.
In illo tempore: ambulans Jesus juxta mare Galilee

vidit duos fratres, Simonem, qui vocatur Petrus, et Andream, fratrem ejus, mittentes rete in mare. Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedæ presbyt.

Congrue de piscatoribus piscium piscatores hominum facere voluit, quia sicut officium est piscatoris navem ascendere, retia manibus tenere, & de profundis gurgitibus pisces ad litus trahere: sic isti in gremio ecclesiæ recepti, navem fidei ascendentes, retia prædicationis in verbo & opere habentes de amarissimis, & tenebrosis mundi gurgitibus multos homines ad veram lucem traxerunt. Vide beatum Andream in Achaja retia in manibus tenentem, & multos pisces spiritualiter capientem: non solum enim tota civitas, sed etiam tota regio credidisse legitur, sicut ipse ait: Christus me misit ad istam provinciam, ubi non parvum populum acquisivi.

R. Oravit sanctus Andreas &c.

LECTIO VIII.

Sed libet intueri, quod non frustra Dominus in prima sua vocatione quatuor discipulos elegit, quaternarius enim numerus perfectus est, & in suis partibus divisus perfectionem significat: vel certe propter quatuor principales virtutes, nempe: prudentiam, temperantiam, fortitudinem, & justitiam. Has virtutes non solum in numero, sed etiam in nominibus isti discipuli significant. Petrus, qui a quibusdam agnoscens interpretatur; prudentiam significat, Andreas, qui virilis interpretatur, fortitudinem significat, quam virtutem non solum in nomine sed etiam in opere

habuit, quia in fide recta usque ad passionem viriliter perseveravit, in tantum, ut etiam, cum duceretur ad crucifigendum videns crucem cum gaudio diceret: Salve crux pretiosa!

R. Videns crucem &c.

LECTIO IX.

Per Jacobum, qui interpretatur supplan-
tor, justitia designatur, quæ iniquitatem supplan-
tare, & æquitatem novit diligere: & Joannes,
qui interpretatur gratia, temperantiam designat,
quæ alio nomine discretio vocatur, & est mater
omnium virtutum. Cum ergo Dominus in prima
sua vocatione quatuor discipulos suos elegit, in
ipso numero nobis innotuit: quia, si ejus discipuli
esse volumus, has quatuor virtutes habere de-
bemus.

Te Deum laudamus.

Die XIII. Decembris.

S. OTHILIÆ Virg. simpl. fit commemoratio
in Vesp. & Laud.

ORATIO.

Deus, qui nos annua beatæ Othiliæ, virgi-
nis tuæ, solemnitate lætificas, da, quæsumus,
ut quam veneramur officio, etiam piæ conver-
sationis sequamur exemplo. Per Domin.

Festa Januarii.

Die XX. Januarii.

In festo Ss. FABIANI & SEBASTIANI Mm.
dup. maj. Lectiones I. Noct. de coi. 1. loco. rel.
ut in Breviario.

Die XXII. Januarii.

In festo Ss. VINCENTII & ANASTASII Mm.
dup. maj. Lectiones I. Noct. de coi. 1. loco. rel.
ut in Breviario.

Die XXIII. Januarii.

In festo DESPONSATIONIS B. V. M. dup.
maj. off. vel in ordine, vel in fine Brev.

Festa Februarii.

Die III. Februarii.

In festo S. BLASII Ep. M. sem. Oratio. Deus,
qui nos. Lect. I. Noct. de script. occur. II. Noct.
4ta prop. in Brev. 5ta & 6ta de coi. 1. loco. III.
Noct. de coi. 2. loco.

Die VI. Februarii.

In festo S. AMANDI Ep. C. dup. Oratio :
Exaudi quaesumus. Lect. I. Noct. de script. occur.
II. & III. Noct. de coi. 2. loco.

Die VII. Februarii.

In festo S. JUVENTII Ep. C. dup. Oratio :
Da quaesumus. Lect. I. Noct. de script. occur. II.
& III. Noct. de coi. 2. loco.

Die IX. Februarii.

In festo S. PAULINI Ep. C. dup. Oratio :
Exaudi quaesumus. Lect. I. Noct. de script. occur.
rel. de coi. 1. loco.

Die X. Februarii.

In festo S. SCHOLASTICÆ Virginis dup.

O R A T I O.

Deus, qui animam beatæ virginis tuæ Scho-
lasticæ, ad ostendendam innocentiae viam, in co-
lumbæ specie cælum penetrare fecisti; da nobis
ejus meritis, & precibus ita innocenter vivere,
ut ad æterna mereamur gaudia pervenire. Per
Dominum nostrum.

In I. Nocturno.

Lect. de script. occur. Si autem venerit in Qua-
drag. de Virginibus.

In II. Nocturno.

Ex libro secundo dialogorum S. Gregorii Papæ.

33.

LECTIO IV.

Scholastica, venerabilis Patris Benedicti soror, omnipotenti Domino ab ipso infantia tempore dedicata, ad eum semel per animum venire consueverat, ad quam vir Dei non longe extra januam in possessione monasterii descendebat. Quadam vero die venit ex more, atque ad eam cum discipulis venerabilis ejus descendit frater, qui totum diem in Dei laudibus, sacrisque colloquiis ducentes, incumbentibus jam noctis tenebris, simul acceperunt cibum. Cumque adhuc ad mensam sederent, & inter sacra colloquia tardior se hora protraheret, eadem sanctimonialis fœmina, soror ejus, eum rogavit, dicens: Quæso te, ut ista nocte me non deferas, ut usque mane de cœlitis vitæ gaudiis loquamur. Cui ille respondit: Quid est, quod loqueris, soror? manere extra cellam nullatenus possum. Tanta vero erat cœli serenitas, ut nulla in æere nubes appareret. Sanctimonialis autem fœmina, cum verba fratris negantis audivisset, insertas digitis manus super mensam posuit, & caput in manibus omnipotentem Dominum rogatura, declinavit. Cumque levaret de mensa caput, tantaque inundantis pluviae copia erupit, ut neque venerabilis Benedictus, neque fratres, qui cum eo aderant, extra loci limen, quo confederant, pedem movere potuerint.

R. Propter veritatem. &c.

LECTIO V.

Sanctimonialis quippe fœmina caput in manibus inclinans lacrimarum fluvium in mensam fuderat, per quas serenitatem æeris ad pluviam traxit. Nec paulo tardius post orationem inundatio illa secuta est, sed tanta fuit convenientia orationis, & inundationis, ut de mensa caput jam cum tonitru levaret; quatenus unum idemque esset momentum, & levare caput, & pluviam depromere. Tunc vir Dei inter coruscos, tonitrua atque ingentis pluviae inundationem, videns se ad monasterium non posse remeare, coepit conqueri contristatus dicens: Parcat tibi omnipotens Deus, soror! Quid est, quod fecisti? Cui illa respondit: Ecce rogavi te, audire me noluisti; rogavi Deum meum, & audivit me: modo ergo, si potes, egredere, & me dimissa ad monasterium recede: Ipse autem exire extra tectum non valens, qui remanere sponte noluit in loco, mansit invitus. Sicque factum est, ut totam noctem pervigilem ducerent, atque per sacra spiritalis vitæ colloquia, sese vicaria relatione satiant.

R. Dilexisti &c.

LECTIO VI.

Cumque die altera eadem venerabilis fœmina ad cellam propriam recessisset, vir ad monasterium rediit. Cum ecce post triduum in cella consistens, elevatis in æera oculis, vidit ejusdem sororis suæ animam, de corpore egressam, in columbæ specie cœli secreta penetrare. Qui tantæ ejus gloriæ congaudens omnipotenti Deo in

hymnis, & laudibus gratias reddidit, ejusque obitum fratribus denunciavit. Quos etiam protinus misit, ut ejus corpus ad monasterium deferrent, atque in sepulchro, quod sibi ipsi paraverant, ponerent. Quo facto, contigit, ut quorum mens una semper fuerat in Deo, eorum quoque corpora nec sepultura separaret.

R. Afferentur. &c.

In III. Nocturno.

Homilia in Evang.: Simile erit regnum coelorum decem virginibus. De coi Vv.

Si hoc festum celebretur in Quadragesima lectio IX erit homilia feriae.

Die XI. Februarii.

In festo BEATORUM VII FUNDATORUM ORDINIS SERVORUM B. V. M. dup.

Omnia de coi. Cc. non Pp. 2. loc. præst. seq.

O R A T I O.

Domine Jesu Christe, qui in jugem memoriam dolorum sanctissimæ tuæ genitricis per septem beatos Patres nova servorum ejus familia ecclesiam tuam fecundasti: concede nobis famulis tuis, in hac lacrimarum valle degentibus, ita ejusdem mœstissimæ matris socios cum ipsis esse passionum in terris, ut perpetuæ consolationis consortes fieri mereamur in cœlis. Quivivis.

In I. Nocturno.

Lectiones de script. occur. In Quadrag. vero de
coi C. Pont. 2 loco. Laudemus viros.

In II. Nocturno.

LECTIO IV.

Decimo tertio christiani nominis sæculo inter
alios Florentinos patricos, septem erant avorum
sanguine, opibusque illustres; at virtutibus spec-
tatis suis, longe illustriores muncupati, ut religi-
oni nomen dedere; Bonfilius Monaldius; Bona-
juncta Manetti; Manettus Antellensis; Amideus
de Amideis; Uguccio Ugoccionius, Softeneus de
Softeneis; demum Alexius de Falconeriis. Cum
hi trigesimo tertio supra milleimum assumptæ
Virginis festo, in sodalitie quodam, cui titulus
Laudentium erat, augustissimæ Dei genitrici,
prout par erat, laudes exsolverent, ab eadem
dulcissime iis apparente, inopine moneri se senti-
unt ad sublimioris vitæ genus, post habito mun-
do, amplectendum. Absolutisque idcirco, quibus
dabant operam, laudibus, confestim perciti in
unum, collatisque mutuo consiliis, supernis Dei
vocantis, vocantisque Deiparæ oraculis parere
mox decreverunt; quod & sedulo factum est ab
iisdem; nam consulto statim mature urbis Epis-
copo, post fortunæ bonis abdicatis, erogatisque
in egenos, ciliciis carni obstrictis, vilioribus,
detritisque vestibus cinerei coloris induti, in ru-
ralem parvam ædiculam secesserunt, natalitie die
amatissimæ ipsorum parentis, ut vitæ sanctioris

primordia optime inirent, qua die mortalibus orta sacratissimam vitam ipsa inchoaverat.

R. Honestum. &c.

LECTIO V.

Sic septem beati viri charitatis fœdere devincti eadem in domo semet unierant; cum ecce per urbem viſos, statim Domino sic disponente, moventequē infantiles voces Deipara ex infantium ore, ac lactantium, inter quos tum puer erat sanctus Philippus Benitius vix quintum mensem ingressus, se Mariæ clamari servos insperato est auditum. Quanta tunc, & exinde amoris flama in dominam suam, cujus (ignaris ipsis) declarati servi erant, excitatis studiis exarserint, facile est explicatu. Illud solum scitur, quod sic ei se dederint, ut veluti matrem suam venerari, maximoque honore habere, morem ei gerere in omnibus, & obtemperare propter eam cunctis summo opere studuerint. Hinc etiam adeo jucundi, gratique ei fuere, ut, cum vitaturi populi plausum in Senarium montem, ab ipsa iis præostensum habitaturi tetenderint, ibique crucifixum Jesum, mœstissimamque matrem dolentes assidue recolerent, apparuit illa eis, hapituque lugubri assignato in memoriam dolorum suorum, ut compaterentur istis, eos consecravit.

R. Amavit. etc.

LECTIO VI.

Ita cinericiis vestibus, indulgente etiam Episcopo, in nigras mutatis, post nonnullos annos, fortunatis quidem auspiciis, clarissimum illud Prædicatorum ordinis decus, sanctus Petrus, Martyr,

Florentiam accessit, & audita, inspectaque simul non fucata sanctimonia ipsorum, ita Dei amici se cœperunt mutuo diligere, ut familiarissime versarentur invicem secum, seseque alterne foreverent. Inter cætera porro illud accidit, quod sperante inclyto martyre honorem Deo non modicum, magnum terris commodum proditum iri, si propitia Virgine longe, lateque propagarentur, unacum ipsis impense eam exorante, ut argumento aliquo voluntatem suam patefaceret. Invocata Virgo amans in visione ei revelavit, viros illos septem, & qui venturi erant post eos, inter mundi homines omnes ad singulare servitium suum selegisse, & commiserandis poenis jam latis suis amarissimis construendum Ordinem esse ad sui honorem, & gloriam. Hoc prodigioso virgineo decreto animati humillimi patres, non quia suæ mentis successores posteros gignere, sed ut iussa referata facerent supremæ eorum reginæ, quæ nomine suo duraturam sibi familiam fundari voluerat, instituere deinceps sacrum Servorum ordinem decreverunt, non tam ut primi ejus fundatores, quam ut cœlestis suæ fundatricis, ministri obsequentes, quod proinde Dominus, ut servos bonos & fideles suos, ac matris, in vita multis virtutibus, in morte multis prodigiis, post transitum multis miraculis adornavit. Novissime vero Benedictus decimus tertius, ejus instituti professor, cujus sanctus Petrus erat, ejus quoque in eos hæres amoris, Pontifex renunciatus eorum miram institutionem, ut inclaresceret orbi, lectionibus his recenferi, peramanter consuluit, ac mandavit.

R. Iste homo. &c.

Die XII. Februarii.

In festo S. ANASTASIÆ M. dup.

O R A T I O.

Da quæsumus, omnipotens Deus, ut qui beatæ Anastasiæ, Martyris sollemnia colimus, ejus apud te patrocinia sentiamus. Per Dominum nostrum &c.

In I. Nocturno.

Lectiones de script. occur.

In II. Nocturno.

Lectiones de coi. n. Vv. 2. loco. Ego maxime.

In III. Nocturno.

Lectiones de coi. M. non V. 1. loc. rel. off. de M. tm.

Die XIII. Februarii.

In festo BEATÆ CATHARINÆ de Riccis. V. dup.

O R A T I O.

Domine Jesu Christe, qui beatam Catharinam virginem tui amore succensam, passionis contemplatione clarescere voluisti: ejus intercessione concede, ut passionis mysteria devote recolentes, ejus fructum percipere mereamur. Qui vivis &c.

Lect. I. Noct. de script. occ. II. & III. Noct. de coi. 1. loco. In Quadrag. vero etiam Lect. I. Noct. de coi.

Die XIV. Februarii.

In festo S. ZOILI Conf. fem.

O R A T I O.

Deus, qui nos etc.

Lectiones I. Noct. de script. occur. In Quadrag.
autem unacum reliquis de coi. 1. loco.

Die XVI. Februarii.

In festo S. JULIANÆ V. M. fem.

O R A T I O.

Deus, qui inter caetera etc.

Lectiones I. Noct. de script. occur. In Quadrag.
de coi.

In II. Nocturno.

LECTIO IV.

Juliana virgo, Nicomediæ ob christianæ fidei confessionem Maximiano imperatore, non solum ab Aricano, patre verberibus cæsa, sed etiam ab Euclario, præfecto, cui nubere recusaverat, in foetidum carcerem detrusa gravissimis tormentis cruciatur. Cum vero nullo poenarum genere a christiana religione posset abduci, flammæ, & ollam ferventem, multis interea ad Christum perductis, mira constantia superavit. Ad extremum capite damnata, de diabolo, & fidei hostibus triumphavit.

R. Propter veritatem.

Reliqua de coi. 1. loco.

Die XVII. Februarii.

In festo Ss. CHRISANTIANI & soc. Mm. dup. Oratio: Deus, qui nos concedis. Lect. I. Noct. de script. occur. extra Quadrag. II. & III. Noct. de coi. 2. loco.

Die XIX. Februarii.

In festo S. JULIANI de BONALBERGES C. fem.

ORATIO. Adesto. Lectiones I. Noct. de script. occur. extra Quadrag. rel. de coi. 2. loco.

Die XXIII. Februarii.

In festo S. MARGARITÆ de Cortona fem. Omnia de coi. nec Virginum, nec Martyrum, praeter ea, quae hic habentur propria.

ORATIO.

Deus, qui famulam tuam Margaritam de perditionis via ad salutis tramitem misericorditer deduxisti: eadem nobis miseratione concede, ut quam prius errantem sectari non erubuimus, mox poenitentem impigre sequi gloriemur. Per Dominum &c.

In I. Nocturno.

Lectiones de script. occur. si vero venerit in Quadrag. dicuntur de coi. nec Virg. nec. Mart. Mulierem fortem &c.

In II. Nocturno.

LECTIO IV.

Margarita, a loco dormitionis Cortonenſis appellata, Laviani in Tuſcia ortum habuit. Pri-
mis adoleſcentiæ ſuæ annis mundi voluptatibus
capta in montis Politiani civitate vanam, & lu-
bricam vitam duxit: ſed cum Amaſium ab hoſti-
bus ſœde tranſoſſum indicio canis in fovea ſub
ſtræe lignorum tumultum fortuito reperiffet, illi-
co facta eſt manus Domini ſuper eam, quæ
magno culparum ſuarum mœrore tacta, exiit fo-
ras, & flevit amare. Itaque Lavianum reverſa,
crine detoſo, neglecto capite, pullaque veſte
conſecta, erroribus ſuis, mundique illecebris nun-
cium miſit, inque ædibus Deo ſacris, fune ad
collum alligato humi procumbens, ab omnibus,
quos antea moribus ſuis pallam offenderat, veni-
am exoravit. Mox Cortonam proſecta, in cinere
& cilicio a ſe læſam Dei Majeſtatem ſtudit pla-
care, donec poſt triennale virtutum experimen-
tum a fratribus minoribus, ſpiritualis vitæ duci-
bus, tertii Ordinis habitum impetravit. Ubes
exinde lacrymæ ei familiares fuere atque ima ſu-
ſpiria tanta animi contritione ducta, ut diu elin-
guis conſiſteret. Lectulus nuda humus, cervical
lapis, aut lignum porrexit; atque ita noctes, in-
ſomnes in cœleſtium meditatione trahere conſue-
vit, nullum amplius pravum deſiderium perpeſſa,
dum bonus ſpiritus promptior infirmam carnem
ad ſubeundos labores erigebat.

R. Propter veritatem &c.

LECTIO V.

A dæmone infidiis, funestisque conatibus lacerata mulier fortis hostem ex verbis detectum semel, atque iterum invicta repulit. Ad eludendum vanæ gloriæ lenocinium, quo a malo spiritu petebatur, præteritos mores suos per vicos & plateas alta voce accusare non destitit, omni supplicio se ream inclamans; nec nisi a confessorio deterrita in speciosam faciem, olim impuri amoris causam, sævire abstinuit, ægre ferens suam formam longa carnis maceratione non aboleri, quibus, aliisque magnæ pœnitentiæ argumentis, suorum criminum labe expiata, atque ita de se triumphatrix, ut sensus plane omnes a mundi illecebris custodiret, digna facta est, que sæpe Domini consuetudine frueretur. Ejusdem quoque Christi, & Virginis Mariæ dolorum, quod ipsa ardenter expetierat, particeps facta, sensibus destituta, & vere mortua interdum visa est; ad eam proinde veluti perfectionis magistram ex dissitis etiam regionibus plurimi conveniebant, ipsa vero cœlesti, quo erat perfussa, lumine, cordium secreta, conscientias hominum, imo & peccata in remotis licet partibus Deum offendentium cum dolore & lacrymis detegens, summaque in Deum, & proximum charitate fervens, ingentem animarum fructum operata est. Aegris ad se venientibus salutem, obsessis a dæmone liberationem impetravit. Puerum defunctum, lugente matre, ad vitam reduxit. Imminentes bellorum tumultus assiduis orationibus sedavit. Denique summæ pietatis operibus vivos & mortuos sibi demeruit.

R. Delexisti justitiam &c.

LECTIO VI.

Tot sanctis operibus occupata, de rigore, quo assidue corpus suum exercebat, nihil remisit, neque a studio cœlestia meditandi se avelli passa est, in utroque vitæ genere plane admiranda, utramque sororem, Magdalenam, & Martham referens. Tandem pro se Dominum orans, ut ex hac valle lacrymarum sursum in cœlestem patriam evocaretur, exaudita est oratio ejus, die atque hora dormitionis tempore ei patefactis. Meritis itaque & laboribus plena, ac cœlestibus donis cumulata, cœpit corporis viribus destitui, perque dies decem & septem nullo cibo, sed divinis tantum colloquiis refecta est. Tum sanctissimis ecclesiæ sacramentis rite susceptis, vultu hilari, atque oculis in cœlum conversis, octavo Kalendas Martii, anno ætatis quinquagesimo, suæ conversionis vigesimo tertio, humano vero salutis millesimo ducentesimo nonagesimo septimo felix migravit ad sponsum. Corpus in hanc usque diem vegetum, incorruptum, illæsum, & suaviter olens summa religione colitur in ecclesia Fratrum minorum, quæ jam ab eadem Margarita appellatur. Miraculis continuo floruit, quibus permoti romani Pontifices, ad augendum ejus cultum, plurima liberaliter indulserunt; Benedictus vero decimus tertius in festo Pentecostes, die decima sexta Maji anni millesimi septingentesimi vigesimi octavi solemnem ejus canonizationem religiosissime celebravit.

R. Fallax gratia, & vana est pulchritudo:

*) Mulier timens Dominum ipsa laudabitur. V. V.
Date ei de fructu manuum suarum, & laudent

eam in portis opera ejus. — Mulier. Gloria patri, &c. Mulier.

In III. Noct. Homilia in Evang. Simile est regnum cœlorum thesauro. de coi. nec. Virg. nec. Mart. In anno coi. 9. l. de Vigil. S. Matth. Ap. In Quadrag. nihil de Vigil. 9. l. de fer. cur.

Die XXV. Februarii.

In festo S. WALBURGÆ Virg. dup.

O R A T I O.

Deus, qui inter innumera gratiæ tuæ dona etiam in sexu fœmineo tua operaris magnalia: concede propitius, ut beatæ Walburgæ virginis tuæ apud misericordiam tuam patrocinia sentiamus, cujus non solum castitatis illustramur exemplis, verum etiam miraculorum gloria jucundamur. Per Dominum nostrum &c.

In I. Nocturno.

Lectiones de scrip. occur. In Quadrag. vero de coi. Virg. De virginibus præcep.

In II. Nocturno.

LECTIO IV.

Walburga sancti Richardi Anglorum regis filia, Ss Wilibaldi & Wunibaldi soror, virginitatem suam ab ipsis prope incunabulis Christo sponso dicavit, omnibus hujus mundi illecebris fortiter contemptis. Quæ cum sanctitatem suam in patria omnibus mirum in modum probasset, a

S. Bonifacio non sine fratrum assensu ex Anglia in Germaniam cum pluribus aliis Deo devotis sceminis evocata est, ut disciplinam religiosam apud sanctimoniales partim plantaret, partim conservaret, ac amplificaret, quod ipsa strenue præstitit, se ipsam exhibens exemplum in conversatione, in charitate, in castitate.

R. Propter veritatem &c.

LECTIO V.

Ex Thuringia Haydenheimium a Wilibaldo fratre accersita venit, ut recens condito virginum monasterio præset. Præfuit, & quidem adeo feliciter, ut mortuo sancto Wunibaldo, ipsi etiam cænobium virorum committeretur. Quo in munere dum summa integritatis, prudentiæ, ac sanctimoniæ laude, non sine editis miraculis versaretur, ad gaudia cœlestia, quorum desiderio vehementer inflamata erat, migravit, anno salutis septingentesimo sexto, sepulta Haydenhaimii Wilibaldo Episcopo sanctæ virginis, & sorori iusta persolvente.

R. Dilexisti justitiam &c.

LECTIO VI.

Haydenhaimi sancta virgo domicilium, & sepulchrum habuit usque ad Otkarium sextum in Episcopum Eystettensem, cujus auctoritate, clerique approbatione, castissimæ virginis reliquiæ Eystadium solemnī pompa, & omnium Ordinum accursu translatae sunt, ad locum, qui nunc a S. Walburga nomen habet; sic tamen, ut pars sacrarum reliquiarum monasterio Momkeimeni ce-

deret, rogatu Loibæ Abbatissæ, utrobique plurima miracula mox edi cæptæ. Eystadium id peculiare habet, quod ex benedictis Walburgæ ibidem reconditis ossibus limpidissimum, variisque infirmitatibus salutiferum oleum manat.

R. Afferentur regi &c.

In III. Nocturno.

Homilia in Evang. Simile erit regnum cœlorum decem virginibus.

Die XXVIII. et XXIX. Februarii.

S. ROMANI ABBATIS, simp. Oratio, Intercessio nos.

LECTIO III.

Romanus & Lupicinus fratres, rerum cœlestium amore incensi, vita sanctis parentibus, uno consensu solitudinem petierunt. Ubi variis dæmonum spectris, & gravissimis tentationibus vexati, assidua vigiliarum, & jejuniorum contentione carnis ardorem restinguentes, tantam sibi sanctitatis laudem pepererunt, ut fama erumpente, plurimi ad eos, idem institutum suscepturi, undequaque confluerent. Itaque cœnobio ad eam rem exstructo, Lupicinus fratrum curam suscepit, eosque salutaribus monitis, & exemplo instituit. Romanus vero in pauperum convictu frequens, quam plurimos, divina ope implorata elephantiosi, tum aliis morbis laborantes, incolumitati restituit.

F E R I A VI.

Post diem Cinerum.

Festum SS. quinque Vulnerum D. N. J. C. dup.
Maj. pro Stat. Austr. cum com. & 9 L. hom.
fer.

Ad Vesperas, Antiph.

Vere languores nostros ipse tulit, & dolores
nostros ipse portavit.

P S A L M U S 115.

Credidi, propter quod locutus sum: * ego
autem humiliatus sum nimis.

Ego dixi in excessu meo: * omnis homo
mendax.

Quid retribuam Domino: * pro omnibus,
quæ retribuit mihi?

Calicem salutaris accipiam: * & nomen Do-
mini invocabo.

Vota mea Domino reddam coram omni po-
pulo ejus: * pretiosa in conspectu Domini mors
sanctorum ejus.

O Domine quia ego servus tuus: * ego ser-
vus tuus & filius ancillæ tuæ.

Dirupisti vincula mea: * tibi sacrificabo ho-
stiam laudis, & nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam in conspectu om-
nis populi ejus: * in atriis domus Domini, in
medio tui Jerusalem.

Antiph. Vere languores nostros ipse tulit, & do-
lores nostros ipse portavit.

Antiph. Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra.

PSALMUS 119.

Ad Dominum cum tribularer clamavi: * & exaudivit me.

Domine libera animam meam a labiis iniquis, * & a lingua dolosa.

Quid detur tibi, aut quid opponatur tibi: * ad linguam dolosam?

Sagittæ potentis acutæ: * cum carbonibus desolatoriis.

Heu mihi, quia incolatus meus prolongatus est: habitavi cum habitantibus Cedar: * multum incola fuit anima mea.

Cum his qui oderunt pacem eram pacificus: * cum loquebat illis impugnabatur me gratis.

Antiph. Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra.

Antiph. Alligavit Dominus plagam populi sui, & percussuram ejus sanavit.

PSALMUS 139.

Eripe me Domine ab homine malo: * a viro iniquo eripe me.

Qui cogitaverunt iniquitates in corde: * tota die constituebant prælia.

Acuerunt linguas suas sicut serpentis: * venenum aspidum sub labiis eorum.

Custodi me Domine de manu peccatoris: *
& ab hominibus iniquis eripe me.

Qui cogitaverunt supplantare gressus meos;
* absconderunt superbi laqueum mihi.

E funes extenderunt in laqueum: * juxta iter
scandalum posuerunt mihi.

Dixi Domino: Deus meus es tu: * exaudi
Domine vocem deprecationis meæ.

Domine, Domine virtus salutis meæ: * ob-
umbrasti super caput meum in die belli.

Ne tradas me Domine a desiderio meo pec-
catori: * cogitaverunt contra me, ne derelinquas
me, ne forte exaltentur.

Caput circuitus eorum: * labor labiorum ip-
forum operiet eos.

Cadent super eos carbones, in ignem dejicies
eos: * in miseriis non subsistent.

Vir linguosus non dirigetur in terra: * virum
injustum mala capient in interitu.

Cognovi quia faciet Dominus judicium ino-
pis: * & vindictam pauperum.

Veruntamen justī confitebuntur nomini tuo:
* habitabunt recti cum vultu tuo.

Antiph. Alligavit Dominus plagam populi sui,
& percussuram ejus sanavit.

Antiphona. Omnis qui transibit, stupebit super
omnes plagas ejus.

P S A L M U S 140.

Domine clamavi ad te, exaudi me, * inten-
de voci meæ, cum clamavero ad te.

Dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo: * elevatio manuum mearum sacrificium vespertinum.

Pone Domine custodiam ori meo: * & ostium circumstantiæ labiis meis.

Non declines cor meum in verba malitiæ: * ad excusandas excusationes in peccatis.

Cum hominibus operantibus iniquitatem: * & non communicabo cum electis eorum.

Corripiet me justus in misericordia, & increpabit me: * oleum autem peccatoris non impinguet caput meum.

Quoniam adhuc & oratio mea in beneplacitis eorum: * absorpti sunt juncti petrae iudices eorum.

Audient verba mea quoniam potuerunt: * sicut crassitudo terræ erupta est super terram.

Dissipata sunt ossa nostra secus infernum: * quia ad te Domine Domine oculi mei, in te speravi, non auferas animam meam.

Custodi me a laqueo, quem statuerunt mihi: * & a scandalis operantium iniquitatem.

Cadent in retiaculo ejus peccatores: singulater sum ego donec transeam.

Antiphon. Omnis qui transibit, studebit super omnes plagas ejus.

Antiph. O vos omnes, qui transitis per viam, attendite & videte, si est dolor, sicut dolor meus.

PSALMUS 141.

Voce mea ad Dominum clamavi: * voce mea ad Dominum deprecatus sum.

Effundo in conspectu ejus orationem meam,
& tribulationem meam ante ipsum pronuncio.

In deficiendo ex me spiritum meum: * & tu
cognovisti semitas meas.

In via hac qua ambulabam, * absconderunt
laqueum mihi.

Considerabam ad dexteram, & videbam: *
& non erat qui cognosceret me.

Periit fuga a me, * & non est qui requirat
animam meam.

Clamavi ad te Domine, dixi: * Tu es spes
mea, portio mea in terra viventium.

Intende ad deprecationem meam, * quia hu-
miliatus sum nimis.

Libera me a persequentibus me: * quia con-
fortati sunt super me.

Educ de custodia animam meam ad confi-
tendum nomini tuo: * me expectant iusti, donec
retribuas mihi.

Antiph. O vos omnes, qui transitis per viam, atten-
dite & videte, si est dolor, sicut dolor meus.

Capitulum. Isaiae 53.

Christus vulneratus est propter iniquitates
nostras, attritus est propter scelera nostra, cujus
livore sanati sumus.

R. Deo gratias.

H y m n u s.

Pange lingua gloriosi
Lauream certaminis,

Et super crucis trophæo,
Die triumphum nobilem:
Qualiter Redemptor Orbis
Immolatus vicerit.

De parentis protoplasti
Fraude Factor condolens,
Quando pomi noxialis
In necem morsu ruit:
Ipse lignum tunc notavit
Damna ligni ut solveret.

Hoc opus nostræ salutis
Ordo depoposcerat:
Multiformis proditoris
Ars ut artem falleret:
Et medelam ferret inde,
Hostis unde læserat.

Quando venit ergo sacri
Plenitudo temporis,
Missus est ab arce Patris
Natus Orbis conditor:
Atque ventre virginali
Carne amictus prodiit.

Vagit infans inter arcta
Conditus præsepia:
Membra pannis involuta
Virgo mater alligat:
Et Dei manus, pedesque
Stricta cingit fascia.

Sempiternæ sit beatæ
Trinitati gloria,
Æqua Patri, Filioque,
Par decus Paraclito,

Unius, Trinique nomen
Landet Universitas. Amen.

Y. Videbunt in quem transfixerunt.

R. Et dolebunt super eum, ut in morte Primogeniti.

Ad Magnificat, Antiph.

Dum in Cruce penderet Unigenitus Dei Filius, & ab omnibus subsannaretur, Mater ejus Virgo Maria, ipsum verum Deum & hominem condolens venerabatur.

O R A T I O.

Deus, qui unigeniti Filii tui passione, & per quinque vulnera ejus sanguinis effusione humanam naturam peccato perditam reparasti: tribue nobis, quæsumus; ut qui ab eo suscepta vulnera veneramur in terris, ejusdem pretiosissimi Sanguinis fructum consequi mereamur in cœlis. Per eundem Dominum &c.

Deinde fit, com. Ferie.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Christum in Cruce confixum, quinque plagis vulneratum, * Venite adoremus.

Psal. Venite exultemus.

Hymnus. Pange lingua gloriosi Lauream certaminis, ut in Vesperis.

In I. Nocturno.

Antiph. Quis est iste, qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra?

PSALMUS 10.

In Domino confido, quomodo dicitis animæ meæ: * Transmigra in montem sicut passer?

Quoniam ecce peccatores intenderunt arcum, paraverunt sagittas suas in pharetra, * ut sagittent in obscuro rectos corde.

Quoniam quæ perfecisti, destruxerunt: * justus autem quid fecit?

Dominus in templo sancto suo, * Dominus in cælo sedes ejus.

Oculi ejus in pauperem respiciunt: * palpebræ ejus interrogant filios hominum.

Dominus interrogat justum & impium: * qui autem diligit iniquitatem, odit animam suam.

Pluet super peccatores laqueos: * ignis, & sulphur & spiritus procellarum, pars calicis eorum.

Quoniam justus Dominus & justitias dilexit: * æquitatem vidit vultus ejus.

Antiph. Quis est iste qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra?

Antiph. Quare rubrum est indumentum tuum, & vestimenta tua sicut calcantium in torculari?

PSALMUS 14.

Domine, quis habitabit in tabernaculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula, * & operatur justitiam.

Qui loquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua.

Nec fecit proximo suo malum, * & opprobrium non accepit adversus proximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus, * timentes autem Dominum glorificat.

Qui jurat proximo suo, & non decipit, * qui pecuniam suam non dedit ad usuram, & munera super innocentem non accipit.

Qui facit hæc, * non movebitur in æternum.

Antiph. Quare rubrum est indumentum tuum, & vestimenta tua sicut calcantium in torculari?

Antiph. Torcular calcavi solus, & de Gentibus non fuit vir mecum.

PSALMUS 23.

Domini est terra, & plenitudo ejus: * orbis terrarum, & universi qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum: * & super flumina præparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens manibus & mundo corde, * qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem a Domino: * & misericordiam a Deo salutari suo.

Hæc est generatio quærentium eum, * quærentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas, Principes, vestras, & elevamini portæ æternales: & introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dominus fortis & potens, Dominus potens in prælio.

Attollite portas, Principes, vestras, & elevamini portæ æternales: * & introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dominus virtutum ipse est Rex gloriæ.

Antiph. Torcular calcavi solus, & de Gentibus non fuit vir mecum.

℣. Foderunt manus meas & pedes meos.

℞. Dinumeraverunt omnia ossa mea.

De Isaia Propheta.

LECTIO I. Cap. 53.

Quis credidit auditui nostro? & brachium Domini cui revelatum est? & ascendet sicut virgultum coram eo, & sicut radix de terra sitienti. Non est species ei, neque decor, & vidimus eum, & non erat aspectus, & desideravimus eum: despectum, & novissimum virorum, virum dolorum, & scientem infirmitatem, & quasi absconditus vultus ejus, & despectus: unde nec reputavimus eum. Vere languores nostros ipse tulit, & dolores nostros ipse portavit. Et nos putavimus eum quasi leprosum, & percutsum a Deo, & humiliatum. Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra: disciplina pacis nostræ super eum, & livore ejus sanati sumus.

℞. Gratificavit nos Deus in dilecto Filio suo: * In quo habemus redemptionem per sanguinem ejus in remissionem peccatorum.

℣. Ecce venit plenitudo temporis, in quo misit Deus filium suum in terras. In quo habemus.

LECTIO II.

Omnes nos quasi oves erravimus; unusquisque in viam suam declinavit, & posuit Dominus in eo iniquitatem omnium nostrum. Oblatus est, quia ipse voluit, & non aperuit os suum: sicut ovis ad occisionem ducetur, & quasi Agnus coram tendente se obmutescet, & non aperiet os suum. De angustia & iudicio sublatus est: generationem ejus quis enarrabit? Quia abscissus est de terra viventium: propter scelus populi mei percussit eum. Et dabit impios pro sepultura, & divitem pro morte sua: eo quod iniquitatem non fecerit, neque dolus fuerit in ore ejus. Et dominus voluit conterere cum in infirmitate.

R. Nos qui aliquando eramus longe, facti sumus prope per sanguinem Jesu Christi: Ipse est pax nostra, qui fecit utraque unum.

Ÿ. A Domino factum est istud: & est mirabile in oculis nostris. Ipse est pax nostra.

LECTIO III. Cap. 63.

Quis est iste qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra? Iste formosus in stola sua, gradiens in multitudine fortitudinis suæ. Ego qui loquor justitiam, & propugnator sum ad salvandum. Quare ergo rubrum est indumentum tuum, & vestimenta tua sicut calcantium in torculari? Torcular calcavi solus, & de Gentibus non est vir mecum: calcavi eos in furore meo, & conculcavi eos in ira mea, & aspersus est sanguis eorum super vestimenta mea, & omnia indumenta mea inquinavi: dies enim ultionis in corde meo, annus Redemptionis meæ venit: circum-

spexi, & non erat auxiliator; quæsiui & non fuit qui adjuvaret.

R. In primogenito ex mortuis complacuit omnem plenitudinem Divinitatis inhabitare, & per eum reconciliari omnia in ipsum: * Pacificans per sanguinem Crucis ejus, sive quæ in cœlis, sive quæ in terris sunt.

Y. Ipse est caput corporis Ecclesiæ, in omnibus primatum tenens.

Pacificans per sanguinem. Gloria Patri. Pacificans.

In II. Noct.

Antiph. Foderunt manus meas, & pedes meos, dinumeraverunt omnia ossa mea.

PSALMUS 21.

Deus, Deus meus, respice in me: quare me dereliquisti? * longe a salute mea verba delictorum meorum.

Deus meus clamabo per diem, & non exaudies: * & nocte, & non ad insipientiam mihi.

Tu autem in sancto habitas, * laus Israel.

In te speraverunt patres nostri: * speraverunt, & liberaisti eos.

Ad te clamaverunt, & salvi facti sunt: in te speraverunt, & non sunt confusi.

Ego autem sum vermis: & non homo: * opprobrium hominum, & abjectio plebis.

Omnes videntes me deriserunt me: * locuti sunt labiis, & moverunt caput,

Speravit in Domino, eripiat eum: * saluum faciat eum, quoniam vult eum.

Quoniam tu es, qui extraxisti me de ventre: * spes mea ab uberibus matris meæ.

In te projectus sum ex utero: * de ventre matris meæ Deus meus es tu, ne disceris a me.

Quoniam tribulatio proxima est: * quoniam non est qui adjuvet.

Circumdederunt me vituli multi: * tauri pingues obsederunt me.

Aperuerunt super me os suum, * sicut leo rapiens & rugiens.

Sicut aqua effusus sum: * & dispersa sunt omnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquescens * in medio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, & lingua mea adhæsit faucibus meis: * & in pulverem mortis deduxisti me.

Quoniam circumdederunt me canes multi: * consilium malignantium obsedit me.

Foderunt manus meas & pedes meos: * dinumeraverunt omnia ossa mea.

Ipsi vero consideraverunt & inspexerunt me, * diviserunt sibi vestimenta mea, & super vestem meam miserunt sortem.

Tu autem Domine ne elongaveris auxilium tuum a me: * ad defensionem meam conspice.

Erue a framea Deus animam meam: * & de manu canis unicam meam.

Salva me ex ore leonis: * & a carnibus unicornium humilitatem meam.

Narrabo nomen tuum fratribus meis: * in medio Ecclesiæ laudabo te.

Qui timetis Dominum laudate eum: * universum semen Jacob glorificate eum.

Timeat eum omne semen Israel: * quoniam non sprexit, neque despexit deprecationem pauperis.

Nec avertit faciem suam a me: & cum clamarem ad eum exaudivit me.

Apud te laus mea in Ecclesia magna: * vota mea reddam in conspectu timentium eum.

Edent pauperes, & saturabuntur: & laudabunt Dominum qui requirunt eum: * vivent corda eorum in sæculum sæculi.

Reminiscantur & convertentur ad Dominum: * universi fines terræ.

Et adorabunt in conspectu ejus * universæ familiæ Gentium.

Quoniam Domini est regnum: * & ipse dominabitur Gentium.

Manducaverunt & adoraverunt omnes pingues terræ; * in conspectu ejus cadent omnes qui descendunt in terram.

Et anima mea illi vivet; * & semen meum serviet ipsi.

Annuntiabitur Domino generatio ventura; * & annuntiabunt cœli justitiam ejus populo, qui nascetur, quem fecit Dominus.

Antiph. Foderunt manus meas, & pedes meos, dinumeraverunt omnia ossa mea.

Antiph. A planta pedis usque ad verticem non est
in eo sanitas.

PSALMUS 65.

Jubilate Deo omnis terra, psalmum dicite
nomini ejus; * date gloriam laudi ejus.

Dicite Deo, quam terribilia sunt opera tua
Domine! * in multitudine virtutis tuæ mentientur
tibi inimici tui.

Omnis terra adoret te, & psallat tibi; * psal-
mum dicat nomini tuo.

Venite, & videte opera Dei; * terribilis in
consiliis super filios hominum.

Qui convertit mare in aridam, in flumine
pertransibunt pede; * ibi lætabimur in ipso.

Qui dominatur in virtute sua in æternum,
oculi ejus super Gentes respiciunt: * qui exaspe-
rant, non exaltentur in semetipsis.

Benedicite Gentes Deum nostrum, * & audi-
tam facite vocem laudis ejus.

Qui posuit animam meam ad vitam: * & non
dedit in commotionem pedes meos.

Quoniam probasti nos Deus; * igne nos exa-
minasti, sicut examinatur argentum.

Induxisti nos in laqueum, posuisti tribulati-
ones in dorso nostro; * imposuisti homines super
capita nostra.

Transivimus per ignem & aquam; * & edu-
xisti nos in refrigerium.

Introibo in domum tuam in holocaustis; *

reddam tibi vota mea, quæ distinxerunt labia mea.

Et locutum est os meum, * in tribulatione mea.

Holocausta medullata offeram tibi cum incenso arietum; * offeram tibi boves cum hircis.

Venite, audite, & narrabo, omnes qui timetis Deum, * quanta fecit animæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamavi, & exaltavi sub lingua mea.

Iniquitatem si aspexi in corde meo, * non exaudiet Dominus.

Propterea exaudivit Deus, * & attendit voci deprecationis meæ.

Benedictus Deus, * qui non amovit orationem meam, & misericordiam suam a me.

Antiph. A planta pedis usque ad verticem non est in eo sanitas.

Antiph. Vulnus, & livor, & plaga tumens non est circumligata, nec curata medicamine, nec fota oleo.

PSALMUS 75.

Notus in Judæa Deus; * in Israel magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus; * & habitatio ejus in Sion.

Ibi confregit potentias arcuum, * scutum, gladium, & bellum.

Illuminans tu mirabiliter a montibus æternis: * turbati sunt omnes insipientes corde.

Dormierunt somnum suum; * & nihil inveni-
erunt omnes viri divitiarum in manibus suis.

Ab increpatione tua Deus Jacob * dormita-
verunt qui ascenderunt equos.

Tu terribilis es, & quis resistet tibi? * ex
tunc ira tua.

De cœlo auditum fecisti judicium: * terra
tremuit & quievit.

Cum exurgeret in judicium Deus, * ut sal-
vos faceret omnes mansuetos terræ.

Quoniam cogitatio hominis confitebitur tibi;
* & reliquæ cogitationis diem festum agent tibi.

Vovete, & reddite Domino Deo vestro; *
omnes qui in circuitu ejus affertis munera.

Terribili & ei qui aufert spiritum principum,
* terribili apud reges terræ.

Antiph. Vulnus, & livor, & plaga tumens non
est circumligata, nec curata medicamine, nec
fota oleo.

✠. Vere languores nostros ipse tulit.

R. Et dolores nostros ipse portavit.

De Sermone Sancti Bernardi Abbatis.

Lib de Pass. Domini.

Cap. 51. LECTIO IV.

Captus est Jesus post plurimas illusiones tam
Judæorum, quam Gentium, post sanguinis plures
effusiones, clavis immitibus manibus simul & pe-
dibus perforatur: & configitur ligno Crucis Sal-

vator noster mitissimus Jesus. Intuere, & respice rosam Passionis sanguineæ, quomodo rubet in indicium ardentissimæ caritatis. Contendunt passio & caritas: ista, ut plus ardeat; illa, ut plus rubeat.

R. Per mortem destruxit Jesus eum, qui mortis habebat imperium: * Ut liberaret eos, qui timore mortis obnoxii erant servituti.

Y. Unde debuit per omnia fratribus assimilari, ut misericors fieret. Ut liberaret.

LECTIO V.

Vide quomodo hoc flore rosæ floruerit optima vitis nostra rubicundus Jesus. Vide totum corpus, sicubi rosæ sanguineæ florem non invenias. Inspice in manum unam & alteram, si florem rosæ non invenias in utraque. Inspice pedem unum & alterum, numquid non rosei? Inspice lateris aperturam, quia nec illa caret rosa, quamvis ipsa sub rubra sit, propter mixturam aquæ; quia sicut narrat Evangelista, cum unus militum lancea latus ejus perforasset, exivit sanguis & aqua.

R. Per hominem mors, & per hominem resurrectio mortuorum. * Et sicut in Adam omnes peccaverunt, ita in Christo omnes vivificentur.

Y. Novissime autem inimica destruetur mors. Et sicut.

Ex eodem D. Bernardo.

Serm. de Passione Domini.

LECTIO VI.

Respice Domine sancte Pater de Sanctuario tuo, & de excelsso Cœlorum habitaculo; & intueri hanc sacrosanctam Hostiam, quam tibi offert magnus Pontifex noster, sanctus Puer tuus Dominus Jesus, pro peccatis fratrum suorum, & esto placabilis super multitudinem malitiæ nostræ. Cognosce, Pater, tunicam filii tui Joseph. Heu! fera pessima devoravit eum, & concalcavit in furore suo vestimentum ejus: Ecce quinque scissuras lamentabiles in eo reliquit.

R. Videmus Jesum propter passionem mortis gloria & honore coronatum. * Ut pro omnibus gustaret mortem.

Ÿ. Decebat eum, qui multos filios in gloriam adduxerat, Auctorem salutis eorum per passionem consummari. * Ut pro omnibus. Gloria Patri. Ut pro omnibus.

In III. Nocturno.

Antiph. Quid sunt plagæ istæ in medio manuum tuarum?

PSALMUS 95.

Cantate Domino canticum novum: * cantate Domino omnis terra.

Cantate Domino & benedicite nomini ejus: * annunciate de die in diem salutare ejus.

Annunciate inter Gentes gloriam ejus, * in omnibus populis mirabilia ejus.

Quoniam magnus Dominus, & laudabilis nimis: * terribilis est super omnes deos.

Quoniam omnes dii Gentium dæmonia: * Dominus autem cœlos fecit.

Confessio & pulchritudo in conspectu ejus: * sanctimonia & magnificentia in sanctificatione ejus.

Afferte Domino patriæ gentium: * afferte Domino gloriam & honorem: afferte Domino gloriam nomini ejus.

Tollite hostias, & introite in atria ejus: * adorete Dominum in atrio sancto ejus.

Commoveatur a facie ejus universa terra: * dicite in Gentibus; quia Dominus regnavit.

Etenim correxit orbem terræ qui non commovebitur: * judicabit populos in æquitate.

Lætentur cœli & exultet terra, commoveatur mare & plenitudo ejus: * gaudebunt campi & omnia, quæ in eis sunt.

Tunc exultabunt omnia lingua silvarum a facie Domini, quia venit: * quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terræ in æquitate, * & populos in veritate sua.

Antiph. Quid sunt plagæ istæ in medio manuum tuarum.

Antiph. His plagatus sum in domo eorum, qui me diligebant.

PSALMUS 96.

Dominus regnavit, exultet terra: * lætentur insulæ multæ.

Nubes & caligo in circuitu ejus: * justitia
& judicium correctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcedet, & inflammabit
in circuito inimicos ejus.

Illuxerunt fulgura ejus orbi terræ: * vidit,
& commota est terra.

Montes sicut cera fluxerunt a facie Domini:
* a facie Domini omnis terra.

Annunciaverunt cœli justitiam ejus: * & vi-
derunt omnes populi gloriam ejus.

Confundantur omnes, qui adorant sculptilia:
* & qui gloriantur in simulacris suis.

Adorate eum omnes Angeli ejus: * audivit
& lætata est Sion.

Et exultaverunt filiæ Judæ, * propter judi-
cia tua Domine.

Quoniam tu Dominus altissimus super omnem
terram: * nimis exaltatus es super omnes deos.

Qui deligitis Dominum, odite malum: * cu-
stodit Dominus animas sanctorum suorum, de
manu peccatoris liberabit eos.

Lux orta est justo, * & rectis corde lætitia.

Lætamini justi in Domino; * & confitemini
memoriæ sanctificationis ejus.

Antiph. His plagatus sum in domo eorum, qui
me diligebant.

Antiph. In amaritudine sermo meus est, & manus
plagæ meæ aggravata est super gemitum
meum.

PSALMUS 97.

Cantate Domino canticum novum: * quia mirabilia fecit.

Salvavit sibi dextera ejus: * & brachium sanctum ejus.

Notum fecit Dominus salutare suum: * in conspectu Gentium revelavit justitiam suam.

Recordatus est misericordiæ suæ, & veritatis suæ domui Israel.

Viderunt omnes termini terræ * salutare Dei nostri.

Jubilare Deo omnis terra: * cantate & exultate & psallite.

Psallite Domino in cithara, in cithara & voce psalmi: * in tubis ductilibus, & voce tubæ corneæ.

Jubilare in conspectu regis Domini: * moveatur mare, & plenitudo ejus: orbis terrarum, & qui habitant in eo.

Flumina plaudent manu, simul montes exultabunt a conspectu Domini: * quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terrarum in justitia, * & populos in æquitate.

Antiph. In amaritudine sermo meus est, & manus plagæ meæ aggravata est super gemitum meum.

℣. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras.

℞. Attritus est propter scelera nostra.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

LECTIO VII. Cap. 19.

In illo tempore: Sciens Jesus, quia omnia jam consummata sunt, ut consummaretur scriptura, dixit: Sitio. Et reliqua.

Homilia S. Cyrilli Episcopi Alexandrini.

Lib. 12. Comment. in Joann.

Cum ab immanibus Judæis omnis in Christum expleta esset impietas, nec quidquam jam ad summam crudelitatem reliquum esset, ad extremum caro Christi sanctissima proprium quiddam ac naturale rursus patitur. Multis enim ac variis doloribus exsiccata, siti torquetur.

℞. Manifestata est gratia Dei per illuminationem Salvatoris nostri Jesu Christi: * Qui destruxit mortem, illuminavit autem vitam in incorruptionem.

ψ. Liberavit & vocavit nos vocatione sua sancta per gratiam, quæ data est nobis in Christo. Qui destruxit.

LECTIO VIII.

Graves siquidem dolores magnam ad sitim commovendam vim habent, naturali quodam inexplicabili calore humidum consumentes, & igneis ardoribus præcordia urentes. Consummatum esse ait impietatis Judaicæ modum, & impotentem sæviendi animum. Quid enim Judæi intentatum reliquerunt, aut quid non extremæ crudelitatis adhibuerunt? Quod supplicii aut contumeliæ ge-

nus prætermiserunt? Quamobrem jure, consummatum est, ait; sed hora jam eum ad prædicandum spiritibus, qui apud inferos erant, invitante. Advenit enim, ut mortuorum ac vivorum dominaretur: ipsam pro nobis mortem suscepit: communem hanc naturæ passionem sustinuit in carne sua.

R. Dignus es Domine accipere librum, & aperire signacula ejus, quoniam occisus es, & redemisti nos Deo. In sanguine tuo.

R. Fecisti enim nos Deo nostro regnum, & Sacerdotes. In sanguine tuo. Gloria Patri. In sanguine.

Nona lectio Homiliae.

Te Deum laudamus.

A D L A U D E S,

& per Horas Antiph.

Vere languores nostros ipse tulit, & dolores nostros ipse portavit.

Psalms. Dominus regnavit, cum reliquis de Dominica.

Antiph. Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra.

Antiph. Alligavit Dominus plagam populi sui, & percussuram ejus sanavit.

Antiph. Omnis, qui transibit, stupebit super omnes plagas ejus.

Antiph. O vos omnes qui transitis per viam, attendite, & videte, si est dolor sicut dolor meus.

Capitulum. Isaia 53.

Christus vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra, cujus livore sanati sumus.

R. Deo gratias.

H y m n u s.

Lustra sex qui jam peregit,
Tempus implens corporis,
Sponte libera Redemptor,
Passioni deditus,
Agnus in crucis levatur
Immolandus stipite.

Fele potus ecce languet,
Spina, clavi, lancea:
Mite corpus perforarunt:
Unda manat & cruor:
Terra, pontus, astra, mundus
Quo lavantur flumine!

Crux fidelis, inter omnes
Arbor una nobilis:
Silva talem nulla profert
Fronde, flore, germine:
Dulce ferrum, dulce lignum,
Dulce pondus sustinet.

Flecte ramos arbor alta,
Tensa laxa viscera,
Et rigor lentescat ille,
Quem dedit nativitas.

Et superna membra Regis
Tende miti stipite.

Sola digna tu fuisti
Ferre mundi victimam,
Atque portum præparare
Arca mundo naufrago,
Quam sacer cruor perunxit,
Fusus Agni corpore.

Sempiterna sit beatæ
Trinitati gloria;
Æqua Patri, Filioque,
Par decus Paraclito:
Unius, Trinique nomen
Laudet universitas.

Amen.

℣. Videbunt in quem transfixerunt.

℞. Et dolebunt super eum, ut in morte primogeniti.

Ad Benedictus, Antiph.

Unus militum lancea latus ejus aperuit, & continuo exivit sanguis, & aqua.

O R A T I O.

Deus, qui unigeniti Filii tui passione, & per quinque vulnera ejus sanguinis effusione humanam naturam peccato perditam reparasti: tribue nobis, quæsumus; ut qui ab eo suscepta vulnera veneramur in terris, ejusdem pretiosissimi sanguinis fructum consequi mereamur in cœlis. Per eundem Dominum.

Et sit com feriae.

Ad Primam, Antiphon.

Vere languores.

Ad absolutionem Capituli dicitur Capitulum Nonae.

Ad Tertiam, Antiphon.

Ipse autem.

Capitulum. Christus vulneratus est, ut sup.

R. Foderunt manus meas, * Et pedes meos.
Foderunt.

ψ. Dinumeraverunt omnia ossa mea. Et pedes. Gloria Patri. Foderunt.

ψ. O vos omnes, qui transitis per viam.

R. Attendite, & videte dolorem meum.

Ad Sextam, Antiphon.

Alligavit Dominus.

Capitulum. Isaia 50.

Faciem meam non averti ab increpantibus & conspuentibus in me. Dominus Deus auxiliator meus, & ideo non sum confusus.

R. Deo gratias.

R. Vere languores nostros. * Ipse tulit. Vere.

ψ. Et dolores nostros ipse portavit. Ipse tulit. Gloria Patri. Vere languores.

ψ. Disciplina pacis nostrae super eum.

R. Et livore ejus sanati sumus.

Ad Nonam, Antiph.

O vos omnes.

Capitulum. Isaïæ 53.

Tradidit Christus in morte animam suam, & cum sceleratis reputatus est, & ipse peccata multorum tulit, & pro transgressoribus rogavit.

R. Deo gratias.

R. Ipse vulneratus est * Propter iniquitates nostras. Ipse.

ψ. Attritus est propter scelera nostra. Propter. Gloria Patri.

Ipse vulneratus.

ψ. Oblatus est, quia ipse voluit.

R. Et non aperuit os suum.

AD VESPERAS.

Antiphonae, Psalmi, Capitulum, Hymnus, et ψ. ut in primis Vesperis.

Ad Magnificat, Antiph.

Ego sum vestra Redemptio: manus meæ, quæ vos fecerunt, clavis confixæ sunt: propter vos flagellis cæsus sum, spinis coronatus sum, aquam petii pendens, & acetum porrexerunt; in escam meam fel dederunt & in latus lanceam: mortuus & sepultus resurrexi: vobiscum sum, & vivo in æternum.

ORATIO. Deus qui unigeniti Filii tui passione &c. ut supra. & sit commem. Feriæ.

Una ex Feriis VI. Martii.

Festum Sacratissimæ Spineae Coronae D. N. J. C.
dup. Maj.

Ad Vesperas Antiph.

Dilectus meus canditus, cum reliquis de Laudibus.

Psalms: Dixit Dominus, cum reliquis, de Dominica, et loco ultimi Ps., Psalmus: Laudate Dominum [omnes gentes.

Capitulum. Cant. 3.

Egredimini & videte filiæ Sion regem Salomonem in diademate, quo coronavit illum mater sua.

H y m n u s.

Exite Sion filiæ,
Regis pudicæ virgines
Christi coronam cernite,
Quam mater ipsa texuit.
Horret revulsis crinibus
Spinis cruentatum caput,
Et vultus ille decolor
Mortem propinquam respicit.

Quæ terra fulcis invia,
Dumis rigens & sentibus
Lugubre munus protulit,
Quæ sæva messuit manus?

Christi rubescens sanguine
Aculeos mutat rosis,

Palmamque vincens fructibus,
Spina est triumphis aptior.

Culpis satæ mortalium
Te, Christe, spinæ vulnerant,
Evelle nostras, cordibus
Tuasque nostris insere.

Virtus, honor, laus, gloria,
Deo Patri cum Filio,
Sancto simul Paraclito,
In sæculorum sæcula. Amen.

✠. Plectentes Coronam de spinis.

℞. Posuerunt super caput ejus.

Ad Magnificat, Antiph.

Egredimini & videte filiæ Sion regem Salomonem in diademate, quo coronavit eum mater sua, parans crucem Salvatori suo.

O R A T I O.

Præsta, quæsumus omnipotens Deus: ut qui in memoriam passionis Domini nostri Jesu Christi Coronam ejus spineam veneramur in terris, ab ipso gloria & honore coronari mereamur in cælis. Qui tecum vivit & regnat.

Postea fit commemoratio Feriæ.

Ad Matutinum Invitatorium.

Christum Regem spinis coronatum.

* Venite adoremus.

Psalms. Venite exultemus.

Hymnus. Exite Sion filiæ.

In I. Nocturno, Antiph.

Erit tanquam lignum, quod plantatum est
secus decursus aquarum, & fructum suum dabit
in tempore suo.

PSALMUS 1.

Beatus vir, qui non abiit in consilio impio-
rum, & in via peccatorum non stetit: * & in ca-
thedra pestilentiae non sedit.

Sed in lege Domini voluntas ejus; * & in
lege ejus meditabitur die ac nocte.

Et erit tanquam lignum, quod plantatum est
secus decursus aquarum; * quod fructum suum
dabit in tempore suo.

Et folium ejus non defluet; * & omnia quæ-
cunque faciet, prosperabuntur.

Non sic impii, non sic: * sed tanquam pul-
vis, quem projicit ventus a facie terræ.

Ideo non resurgent impii in judicio: * neque
peccatores in consilio justorum.

Quoniam novit Dominus viam justorum; *
& iter impiorum peribit.

Antiph. Erit tanquam lignum, quod plantatum
est secus decursus aquarum & fructum suum
dabit in tempore suo.

Antiph. Convenerunt in unum adversus Dominum,
& adversus Christum ejus.

PSALMUS 2.

Quare fremuerunt Gentes; * & populi me-
ditati sunt inania?

Astiterunt reges terræ, & principes convenerunt in unum: * adversus Dominum, & adversus Christum ejus.

Dirumpamus vincula eorum; * projiciamus a nobis jugum ipsorum.

Qui habitat in cœlis, irridebit eos; * & Dominus subsannabit eos.

Tunc loquetur ad eos in ira sua: * & in furore suo conturbabit eos.

Ego autem constitutus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus; * prædicans præceptum ejus.

Dominus dixit ad me: * filius meus es tu, ego hodie genui te.

Postula a me, & dabo tibi gentes hæreditatem tuam: * & possessionem tuam terminos terræ.

Reges eos in virga ferrea: * & tamquam vas figuli confringes eos.

Et nunc reges intelligite: * erudimini qui judicatis terram.

Servite Domino in timore: * & exultate ei cum tremore.

Apprehendite disciplinam, ne quando irascatur Dominus; * & pereatis de via justa.

Cum exarserit in brevi ira ejus: * beati omnes, qui confidunt in eo.

Antiph. Convenerunt in unum adversus Dominum,
& adversus Christum ejus.

Antiph. In tribulatione dilatasti mihi.

PSALMUS 4.

Cum invocarem exaudivit me Deus justitiæ meæ, * in tribulatione dilatasti mihi.

Miserere mei: * & exaudi orationem meam.

Filii hominum! usquequo gravi corde? * ut quid diligitis vanitatem & quæritis mendacium?

Et scitote, quoniam mirificavit Dominus sanctum suum: * Dominus exaudiet me, cum clamavero ad eum.

Irascimini, & nolite peccare; * quæ dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificium justitiæ, & sperate in Domino: * Multi dicunt, quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lumen vultus tui Domine: * dedisti lætitiā in corde meo.

A fructu frumenti, vini, & olei sui: multiplicati sunt.

In pace in idipsum * dormiam & requiescam.

Quoniam tu Domine singulariter in spe * constituisti me.

Antiph. In tribulatione dilatasti mihi.

℣. Gloria & honore coronasti eum Domine.

℞. Et constituisti eum super opera manuum tuarum.

De Isaia Propheta:

LECTIO I.

Quis credidit auditui nostro, & brachium Domini cui revelatum est? Et ascendet sicut vir-

gultum coram eo, & sicut radix de terra sitienti. Non est species ei neque decor, & vidimus eum, & non erat aspectus, & desideravimus eum; despectum, & novissimum virorum, virum dolorum & scientem infirmitatem, & quasi absconditus vultus ejus, & despectus; unde nec reputavimus eum. Vere languores nostros ipse tulit, & dolores nostros ipse portavit: & nos putavimus eum quasi leprosum, & percussum a Deo & humilitatum. Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra: disciplina pacis nostræ super eum, & livore ejus fanati sumus.

R. Maledicta terra in opere hominis, * Spinas & tribulos germinavit Christo.

Y. Quia comedit Adam de ligno, ex quo præceperat Deus, ne comederet. Spinas & tribulos.

LECTIO II.

Omnes nos quasi oves erravimus, unusquisque in viam suam declinavit: & posuit Dominus in eo iniquitatem omnium nostrum. Oblatus est, quia ipse voluit & non aperuit os suum: sicut ovis ad occisionem ducetur, & quasi agnus coram tondente se ob mutescet, & non aperiet os suum. De angustia & de judicio sublatus est: generationem ejus quis enarrabit? Quia abscissus est de terra viventium: propter scelus populi mei percussus eum.

R. Apparuit Moyfi Dominus in flamma ignis de medio rubi: * Et videbat, quod rubus arderet & non combureretur.

✠. Dixit ergo Moyſes, vadam & videbo viſionem hanc magnam. Et videbat.

LECTIO III.

Et dabit impios pro ſepultura & divites pro morte ſua: eo quod iniquitatem non fecerit, neque dolus fuerit in ore ejus. Et Dominus voluit conterere eum in infirmitate. Si poſuerit pro peccato animam ſuam, videbit ſemen longævum, & voluntas Domini in manu ejus dirigetur. Pro eo, quod laboravit anima ejus, videbit & ſaturabitur: in ſcientia ſua juſtificabit juſtus ſervus meus multos, & iniquitates eorum ipſe portabit.

R. Ecce ignis & ligna, Deus providebit ſibi; * Viſtimam holocauſti.

✠. Levavit Abraham oculos ſuos, viditque poſt tergum arietem inter vepres hærentem. Viſtimam holocauſti. Gloria Patri. Viſtimam.

In II. Nocturno.

Antiph. Domine, ut ſcuto bonæ voluntatis tuæ coronaſti me.

PSALMUS 5.

Verba mea auribus percipe, Domine, * intellige clamorem meum.

Intende voci orationis meæ: * Rex meus, & Deus meus.

Quoniam ad te orabo: * Domine, mane exaudies vocem meam.

Mane astabo tibi, & videbo: * quoniam non Deus volens iniquitatem tu es.

Neque habitabit juxto te malignus: * neque permanebunt iniusti ante oculos tuos.

Odisti omnes, qui operantur iniquitatem: * perdes omnes, qui loquuntur mendacium.

Virum sanguinum & dolosum abominabitur Dominus: * ego autem in multitudine misericordiæ tuæ.

Introibo in domum tuam: * adorabo ad templum sanctum tuum in timore tuo.

Domine deduc me in iustitia tua: * propter inimicos meos dirige in conspectu tuo viam meam.

Quoniam non est in ore eorum veritas: * cor eorum vanum est.

Sepulcrum patens est guttur eorum, linguis suis dolose agebant: * judica illos Deus.

Decidant a cogitationibus suis, secundum multitudinem impietatum eorum expelle eos: * quoniam irritaverunt te Domine.

Et lætentur omnes, qui sperant in te: * in æternum exultabunt, & habitabis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes, qui diligunt nomen tuum: * quoniam tu benedices iusto.

Domine ut scuto bonæ voluntatis tuæ coronasti nos.

Antiph. Domine, ut scuto bonæ voluntatis tuæ coronasti me.

Antiph. Minuisti eum paulo minus ab Angelis, gloria & honore coronasti eum.

PSALMUS 3.

Domine Dominus noster: * quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

Quoniam elevata est magnificentia tua: * super cœlos.

Ex ore infantium, & lactentium perfecisti laudem propter inimicos tuos: * ut destruas inimicum & ultorem.

Quoniam videbo cœlos tuos, opera digitorum tuorum; * lunam & stellas, quæ tu fundasti.

Quid est homo, quod memor es ejus; * aut filius hominis, quoniam visitas eum?

Minuisti eum paulo minus ab Angelis: * gloria & honore coronasti eum: & constituisti eum super opera manuum tuarum.

Omnia subjecisti sub pedibus ejus: * oves & boves universas, insuper & pecora campi.

Volucres cœli, & pisces maris: * qui perambulant semitas maris.

Domine Dominus noster: * quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

Antiph. Minuisti eum paulo minus ab Angelis, gloria & honore coronasti eum.

Antiph. Peccatores intenderunt arcum, paraverunt sagittas suas in pharetra, ut sagittent justum.

PSALMUS 10.

In Domino confido: quomodo dicitis animæ meæ; * Transmigra in montem sicut passer?

Quoniam ecce peccatores intenderunt arcum, paraverunt sagittas suas in pharetra: * ut sagittent in obscuro rectos corde.

Quoniam quæ perfecisti, destruxerunt; * justus, autem quid fecit?

Dominos in templo sancto suo; * Dominus in cœlo sedes ejus.

Oculi ejus in pauperem respiciunt: * palpebræ ejus interrogant filios hominum.

Dominus interrogat justum, & impium: * qui autem diligit iniquitatem, odit animam suam.

Pluet super peccatores laqueos, * ignis, & sulphur, & spiritus procellarum, pars calicis eorum.

Quoniam justus Dominus, & justitiam dilexit: * æquitatem vidit vultus ejus.

Antiph. Peccatores intenderunt arcum, paraverunt sagittas suas in pharetra, ut sagittent justum.

℣. Posuisti Domine super caput ejus.

℞. Coronam de lapide pretioso.

Sermo Sancti Bernardi Abbatis.

Sermo 2. in Epiphania Domini.

LECTIO IV.

Egredimini filiæ Sion: vobis dicimus filiæ Sion: animæ seculares, debiles, delicatæ, filiæ, & non filii, in quibus nihil est fortitudinis, nihil est virilis animi. Egredimini de sensu carnis ad intellectum mentis, de servitute carnalis concupiscentiæ ad libertatem spiritualis intelligentiæ.

Egredimini de terra vestra, & de cognatione vestra, & de domo patris vestri, & videte regem Salomonem in diademate, quo coronavit eum mater sua, in corona paupertatis, in corona miseriæ: siquidem coronatus est & a noverca sua corona spinea, corona miseriæ, coronandus a familia sua corona justitiæ, quando exhibunt Angeli, & tollent de regno ejus omnia scandala, quando veniet ad judicium cum senioribus populi sui, cum pugnabit pro eo orbis terrarum adversus insensatos. Coronat eum & Pater corona gloriæ, sicut ait Psalmista: Gloria & honore coronasti eum Domine. Videte eum filiæ Sion in diademate, quo coronavit eum mater sua.

R. Cum apparuerit Princeps pastorum, quo percusso dispersæ sunt oves gregis: * Percipiemus immarcescibilem gloriæ coronam.

Y. Cum fecerit grande convivium, ut ostendat divitias gloriæ regni sui. Percipiemus.

Sermo 42. in Cantic.

LECTIO V.

Ego, Fratres, ab ineunte mea conversione pro acervo meritorum, quæ mihi deesse sciebam, mihi fasciculum collectum ex omnibus anxietatibus, & amaritudinibus Domini mei colligere, & inter ubera mea collocare curavi: Memoriam abundantiae suavitatis horum eruclabo, quoad vixero in æternum non obliviscar miserationes istas, quia in ipsis vivicatus sum. Mihi hic salutaris fasciculus servatus est: nemo tollet eum a me, inter ubera mea commemorabitur. Hæc me-

ditari dixi sapientiam; in his justitiæ mihi perfectionem constitui; in his plenitudinem scientiæ, in his divitias salutis, in his copias meritorum. Ex his mihi interdum potus salutaris amaritudinis, ex his rursus suavis unctio consolationis. Hæc me erigunt in adversis, in prosperis reprimunt, & inter læta tristiaque vitæ præsentis via regia incedenti tutum præbent utrobique ducatum, hinc inde mala imminetia propulsando. Hæc mihi conciliant mundi Judicem, dum tremendum potestatibus, mitem humilemque figurant, dum non solum placabilem, sed & imitabilem repræsentant eum, qui inaccessibilis est principatibus, terribilis apud reges terræ.

R. Accepit regnum decoris: * Et diadema speciei.

Ÿ. Deus exaltavit illum, & dedit illi nomen, quod est super omne nomen. Et diadema.

LECTIO VI.

Hæc propterea mihi in ore frequenter, sicut vos scitis; hæc in corde semper, sicut Deus scit; hæc stylo meo admodum familiaria, sicut apparet: hæc mea sublimior interim philosophia, scire Jesum, & hunc crucifixum. Non requiro, sicut sponsa, ubi cubet in meridie, quem lætus amplector mea inter ubera commorantem. Non requiro, ubi pascat in meridie, quem intueor Salvatorem in cruce. Illud sublimius, istud suavius; panis illud, hoc lac: hoc viscera reficit parvulorum, hoc replet ubera matrum, & ideo inter ubera mea commorabitur. Hunc & vos dilectissimi, tam dilectum fasciculum colligite vo-

bis, hunc medullis inserite cordis, hoc munite aditum pectoris, ut & vobis inter ubera commoretur. Si enim ante oculos habueritis quem portatis, pro certo videntes angustias Domini, levius vestras portabitis, ipso auxiliante Ecclesiæ sponso, qui est super omnia Deus benedictus in sæcula. Amen.

R. Arcam de lignis Sethim deaurabis auro mundissimo intus & foris: * Faciesque supra coronam auream per circulum.

✠. Pones in arca testificationem, quam dabo tibi. Faciesque. Gloria Patri. Faciesque.

In III. Nocturno.

Antiph. Ingressus sine macula, & operatus justitiam coronatus est in monte sancto tuo.

PSALMUS 14.

Domine, quis habitabit in tabernaculo tuo, * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula: * & operatur justitiam.

Qui loquitur veritatem in corde suo: * qui non egit dolum in lingua sua.

Nec fecit proximo suo malum: * & opprobrium non accepit adversus proximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus: * timentes autem Dominum glorificat.

Qui jurat proximo suo, & non decipit: * qui pecuniam suam non dedit ut usuram, & munera super innocentem non accepit.

Qui facit hæc: * non movebitur in æternum.

Antiph. Ingressus sine macula, & operatus justitiam coronatus est in monte sancto tuo.

Antiph. Super caput ejus coronam de lapide pretioso posuisti Domine.

PSALMUS 20.

Domine in virtute tua lætabitur rex: * & super salutare tuum exultabit vehementer.

Desiderium cordis ejus tribuisti ei: * & voluntate labiorum ejus non fraudasti eum.

Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis: * posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.

Vitam periiit a te: * & tribuisti ei longitudinem dierum in sæculum sæculi.

Magna est gloria ejus in salutari tuo: * gloriam & magnum decorem impones super eum.

Quoniam dabis eum in benedictionem in sæculum sæculi: lætificabis eum in gaudio cum vultu tuo.

Quoniam rex sperat in Domino: * & in misericordia altissimi non commovebitur.

Inveniatur manus tua omnibus inimicis tuis: * dextera tua inveniat omnes, qui te oderunt.

Pones eos ut clibanum ignis in tempore vultus tui: * Dominus in ira sua conturbabit eos, & devorabit eos ignis.

Fructum eorum de terra perdes: * & semen eorum a filiis hominum.

Quoniam declinaverunt in te mala, * cogitaverunt consilia, quæ non potuerunt stabilire.

Quoniam pones eos dorsum: * in reliquiis tuis præparabis vultum eorum.

Exaltare Domine in virtute tua: * cantabimus, & psallemus virtutes tuas.

Antiph. Super caput ejus coronam de lapide pretioso posuisti Domine.

Antiph. Adversus eos, qui tribulant me, impinguasti in oleo caput meum.

PSALMUS 22.

Dominus regit me, & nihil mihi deerit: * in loco pascuæ ibi me collocavit.

Super aquam refectiois educavit me: * animam meam convertit.

Deduxit me super semitas justitiæ; * propter nomen suum.

Nam, & si ambulavero in medio umbræ mortis, non timebo mala: * quoniam tu mecum es.

Virga tua, & baculus tuus: * ipsa me consolata sunt.

Parasti in conspectu meo mensam: * adversus eos qui tribulant me.

Impinguasti in oleo caput meum: * & calix meus inebrians quam præclarus est!

Et misericordia tua subsequetur me: * omnibus diebus vitæ meæ.

Et ut inhabitem in domo Domini; * in longitudinem dierum.

Antiph. Adversus eos, qui tribulant me, impinguaſti in oleo caput meum.

V. Corona aurea super caput ejus.

R. Exprefſa ſigno ſanctitatis.

Lectio ſancti Evangelii ſecundum Joannem.

LECTIO VII. Cap. 19.

In illo tempore: Apprehendit Pilatus Jeſum, & flagellavit. Et milites plectentes coronam de ſpinis impoſuerunt capiti ejus.

* Homilia ſancti Bernardi Abbatis.

Ex ſermone 50. de diverſis.

Videte filiæ Sion regem Salomonem. Non dicit Eccleſiaſten, aut Ididam. Nam & his nominibus appellatus eſt rex ille: & ſignificat Jeſum Chriſtum noſtrum verum Salomonem, qui eſt Salomon, id eſt pacificus in exilio: Eccleſiaſtes, id eſt, concionator in judicio: Idida, id eſt, dilectus Domini in regno, tibiſque rex. In exilio manſuetus, in judicio juſtus, in regno glorioſus: In exilio amabilis, in judicio terribilis, in regno admirabilis. In diademate, quo coronavit eum mater ſua. Eſt autem hæc corona miſericordiæ, & in hac imitabilis. Coronavit eum & noverca ſua corona miſeriæ, & in hac contemptibilis. Synagogam loquor, quæ ſe ei non matrem exhibuit, ſed novercam.

R. Facies altare ad adolendum thymiama de lignis Sethim: * Faciesque ei coronam aureolam per gyrum.

✠. Ponesque altare contra velum coram propitiatorio. Faciesque.

LECTIO VIII.

Coronabit eum familia sua corona justitiæ, & in hac terribilis; coronat eum Pater suus corona gloriæ, & in hac desiderabilis. Videant ergo eum peccatores in corona miseriæ, idest, spinea, & compungantur; videant cum filiæ Sion, animæ affectuosæ, in corona misericordiæ, & imitentur: videbunt eum impii in corona justitiæ, & peribunt: videbunt eum, sancti in corona gloriæ & perpetualiter gaudebunt. Coronantur quidem, & alii imitatores ipsius, sed hoc ex industria adjuti per gratiam. Solus iste a matre coronatus est, qui solus cum ordinatis affectionibus tamquam sponsus e thalamo processit ex utero matris.

R. Christus sciens dolorem, & infirmitatem spinis coronatus: * Ipse est, qui coronat vos in misericordia & miserationibus.

✠. Vulneratus propter iniquitates nostras, attritus propter scelera nostra, cujus, livore sanati sumus. Ipse. Gloria Patri. Ipse.

Lectio nona, dicitur de Homilia Ferie.

Ad Laudes, et per Horas.

Antiphona. Dilectus meus candidus & rubicundus, comæ capitis ejus sicut purpura regis vincta canalibus.

Psalms. Dominus cum reliquis de Dominica.

Antiph. Requievit super eum spiritus timoris Domini: corona sapientiæ & exultationis decoravit illum.

Antiph. Induit eum Dominus vestimentis salutis, & indumento justitiæ quasi sponsum decoratum corona.

Antiph. Fasciculus myrrhæ dilectus meus mihi, inter ubera mea commorabitur.

Antiph. Rex æternæ gloriæ pro nobis coronatus benedicet coronæ anni benignitatis suæ.

Capitulum. Cant. 3.

Egredimini, & videte filiæ Sion regem Salomonem in diademate, quo coronavit illum mater sua.

H y m n u s.

Legis figuris pingitur.

Christi corona nobilis:

Implexa spinis Victima,

Ardensque testatur rubus.

Aram corona cinxerat,

Mensæque sacrum circulum,

Aramque thure fumidam,

Corona nectit ambiens.

Christi dolorum conscia.

Salve corona gloriæ,

Gemmis, & auro pulchrior,

Vincens coronas fiderum.

Virtus, honor, laus, gloria

Deo Patri, cum Filio,

Sancto simul Paraclito,
In sæculorum sæcula. Amen.

Ÿ. Eris corona gloriæ in manu Domini.

R. Et diadema regni in manu Dei tui.

Ad Benedictus, Antiph.

Exivit Jesus portans spineam coronam, &
purpureum vestimentum.

O R A T I O.

Præsta, quæsumus omnipotens Deus, ut qui
in memoriam passionis Domini nostri Jesu Christi
Coronam ejus spineam veneramur in terris, ab
ipso gloria & honore coronari mereamur in cœlis.
Qui tecum vivit & regnat.

Postea fit commemoratio Ferie.

Ad Primam, Antiphona.

Dilectus meus.

Ad absolutionem Capituli dicitur Capitulum Nonae.

Ad Tertium Antiphona.

Requievit super eum.

Capitulum. Egredimini, & videte, ut supra.

R. breve. Eris corona gloriæ: * In manu Do-
mini. Eris corona.

Ÿ. Et diadema regni in manu Dei tui. In
manu Domini. Gloria Patri. Eris.

Ÿ. Gloria & honore coronasti eum Domine.

R. Et constituisti eum super opera manuum
tuarum.

Ad Sextam, Antiphona.

Induit eum.

Capitulum. Apoc. 6.

Vidi, & ecce equus albus, & qui sedebat super illum, habebat arcum, & data est ei corona, & exivit vincens, ut vinceret.

R. breve. Gloria & honore * Coronasti eum Domine. Gloria & honore.

Ÿ. Et constituisti eum super opera manuum tuarum. Coronasti. Gloria Patri. Gloria & honore.

Ÿ. Tuam coronam adoramus Domine.

R. Tuam gloriosam recolimus Passionem.

Ad Nonam, Antiphona.

Rex æternæ gloriæ.

Capitulum. Isaïæ 23.

In die illa erit Dominus exercituum corona gloriæ, & fectum exultationis residuo populi sui.

R. breve. Tuam coronam * Adoramus Domine. Tuam coronam.

Ÿ. Tuam gloriosam recolimus passionem. Adoramus. Gloria Patri. Tuam coronam.

Ÿ. Plectentes coronam de spinis.

R. Posuerunt super caput ejus.

In secundis Vesperis dicuntur omnia, ut in primis.

Ad Magnificat, Antiph.

Et genuflexo ante eum, illudebant ei dicen-

tes: Ave Rex Judæorum: & exspuentes in eum
acceperunt arundinem, & percutiebant caput ejus.

ORATIO. Præsta quæsumus, ut supra.

Festa Martii.

Die III. Martii.

In festo S. KUNEGUNDIS Imp. Virg. dup. M.

ORATIO. Exaudi &c.

In I. Nocturno.

Lectiones. De virginibus præceptum. de Communi.

In II. Noct.

LECTIO IV.

Kunegundis Sigefridi Palatini filia, etsi Henrico Romanorum Imperatori in matrimonium collocata, tamen, concedente viro, intactum virginis florem æterno Regi conservavit. Cum vero daemon tantæ virtutis hostis invidorum criminationes incitasset, quibus Augusta in thori violati suspicionem apud maritum venit, per ignitos vomeres illæsa nudis pedibus incedens, suam omnibus probavit integritatem.

R. Propter veritatem.

LECTIO V.

Parem quoque in pauperes & Ecclesias be-

neficientiam ostendit. Cum enim se veram orphanorum, & languentium omnium parentem prae-
buisset, complures imperii tempore, & Sancto
Michæli, & Apostolorum Principibus, & Proto-
Martyri Stephano, Basilicas extruxit, ac vectigali
eas peramplo donavit. Henrico demum conjuge
vita functo (pro cuius anima, solennes ubique
preces & eleemosynas ingentes faciendas curavit)
abjectis (ut jam dudum optaverat) rerum exter-
narum curis, deposita purpura, præcisis crinibus
(qui adhuc in Monasterio asservantur) fidei annu-
lum ab Archi-Episcopo, & Virginum sacrarum
velum accepit.

R. Dilexisti.

LECTIO VI.

Porro sororibus Deo dicatis, veræ submissi-
onis, & virtutum omnium specimine præluxit.
Nunquam plus quietis, quam ceteræ, laboris ve-
ro non minus, quam reliquæ capiebat: vigili-
as, preces, rerum sacrarum lectionem ad multam
noctem perducebat, nec nisi in strato cilicio tan-
tisper fessa quiescebat. Ergo quindecim annis in
iis laboribus ac virtutis exercitatione consumptis,
ad perpetuam quietem vocatur a Domino; qui
ejus vitæ sanctitatem crebris etiam miraculis
illustravit. Nam & viva cænobii incendium Cru-
cis signo restinxit, & mortua quamplurimos variis
morbis affectos, ad suum sepulchrum pie acce-
dentes, curavit. Sacrum ejus corpus Bambergæ
in Basilica religiose conditum asservatur.

R. Afferentur.

In III. Nocturno.

Simile est regnum cœlorum thesauro. de
Communi.

Die IX. Martii.

In festo Ss. CYRILLI, & METHODII Epis.
& Conf. dup.

Omnia de coi Pont. et Conf. præter seq.

O R A T I O.

Omnipotens sempiterne Deus, qui nos per
beatos Pontifices, & Confessores tuos, Cyrillum
& Methodium, ad unitatem fidei christianæ vo-
care dignatus es: præsta quæsumus; ut, qui præ-
senti eorum festivitate lætamur, ipsorum etiam
meritis gloriam consequi mereamur æternam.
Per Dom.

Deinde fit commemoratio feriae.

In I. Nocturno.

Lectiones: Laudemus viros gloriosos, de coi.
Conf. Pont. 2. loco.

In II. Nocturno.

LECTIO IV.

Cyrillus. vitæ sanctitate, rerumque gestarum
gloria maxime illustris fuit. Nicolao primo, sum-
mo Pontifice, sancti Clementis corpus Roman ab
illo advectum, atque in templo, quod in ejus-
dem beatissimi Martyris honorem antea extruc-

tum fuerat, reconditum est. Methodium, fratrem habuit vitæ genere, ac moribus plane germanum, atque ab Hadriano secundo ad fidem propagandam missum, Joannes octavus testatur.

R. Inveni Davit. &c.

LECTIO V.

Multarum regionum gentes unacum eorum regibus ad Christi fidem perduxere, ac imprimis Suatoplucum, qui apud Moravos late imperabat. Hujus exemplo Borzivojus, Bœmorum dux, tum ejus uxor Ludmilla martyrio, quam principatu clarior, liberique baptismum susceperunt. Ita Christi fides in Bœmiam, & finitimas provincias fuit inducta, quæ consequentibus deinde temporibus per eosdem mirifice est propagata.

R. Posui adjutorium. &c.

LECTIO VI.

Delatus ad Joannem octavum Methodius, quod ab apostolicæ sedis dogmatibus deflecteret, Romam est accitus: coacta synodo, cum fidem suam omnibus probavisset, ab eodem Pontifice magno cum honore dimissus, ac Moraviæ principi diligenter commendatus fuit, universis eidem parere jussit. Multa deinde passus, cum maximas, quibus premebatur, angustias, eidem Pontifici indicasset, ab illo epistolas meruit accipere, quibus ad fortiter agendum est summopere animatus. Cyrilli corpus illo ipso in templo sancti Clementis, quod ejusdem beatissimi Papæ sacris reliquiis ditaverat, unacum Methodii cineribus religiosissime asservatur.

R. Iste est, qui ante Deum. &c.

In III. Nocturno.

Homilia in Evang. Vigilate. ut in coi. Conf. Pont. 9. lectio dicitur de homilia fer cur. et de ea fit com in Laudibus.

Die XVI. Martii.

In festo S. GERTRUDIS Virg. sem. Oratio: Exaudi. Lectiones I. Noct. de coi. Vir. 1. loco. in Quadrag. Post Pascha vero de scrip. occur.

In II. Nocturno.

LECTIO IV.

Gertrudis Virgo Pipini primi Brabantiae ducis filia, praeclaris corporis & animi ornamentis praedita, cum a Dagoberto rege ad nuptis cum Austrasiorum ducis filio ineundas vocaretur, non mortali se homini, sed immortalī gloriæ regi nupturam esse respondit. Quibus dictis, non modo regias vestes abiecit, verum etiam saecularibus curis relictis sacrum virginum cœnobium ingressa, brevi omnibus perfectior fuit exemplo sanctitatis. Itaque jejuniis, precibus, vigiliis intenta, cæteris deinde sororibus præposita, perpetuum tandem cælesti sponso servatae fidei, & recte administrati cœnobii præmium cepit.

Reliquae lectiones de coi. 1. loco.

Die XXIV. Martii.

Festum S. GABRIELIS ARCHANGELI. dup. maj.

Officium invenitur in supplimentis Breviarii sub
XVIII. Martii.

Die XXVII. Martii.

In obitu S. RUPERTI EP. C. dup. 2. cl.

O R A T I O.

Propitiare, quæsumus Domine, nobis famu-
lis tuis per S. Ruperti Confessoris tui, atque Pon-
tificis, merita gloriosa: ut ejus pia intercessione,
ab omnibus protegamur adversis. Per Dom.

In I. Nocturno.

Lectiones de coi. Conf. Pont. Fidelis sermo.

In II. Nocturno.

LECTIO IV.

Rupertus Vanigonensis ecclesiæ Episcopus,
regnante Childeberto II. Francorum rege, tanta
humilitatis, mansuetudinis, castitatis, prudentiæ,
cæterarumque omnium virtutum laude præditus
fuit, ut genus suum a Francorum regibus, eximia
in Deum fide, ac pietate illustraverit. Is cum
plenus spiritu sancto, optimam vivendi formam
se ipsum gregi suo exhiberet, vita & factis pro-
bans, quidquid sermone docuisset. Religionem
precandi assiduitate, prudentiam dandis consiliis,
justitiam ferendis sententiis, corpore perpetuis
jejuniis macerando mirifice confirmavit, adeoque
largus, & benignus erga inopes fuit, ut hoc so-

lum suum existimaret, quod in miseros, & egenos contulisset.

R. Inveni David. &c.

LECTIO V.

Quam magnus autem fructus ex hac illius vita in cæteros promanaverit, multi non solum e vicinis, sed etiam longinquis regionibus populi ejus ope in salutis viam traducti testantur. Theodo imprimis, Bavariae dux, qui illius sanctitatis, & miraculorum fama audita, misit ad eum legatos, primarios viros, rogavitque, ut suas ditiones invisere, easque ac se sanctæ fidei lumine collustrare vellet. At ille, licet multis persecutionibus fatigatus esset, pium, ac sanctum onus non recusavit. Paulo post Theodo a Ruperto, unacum multis selectissimis proceribus, ac magna hominum multitudine baptizatus est.

R. Posui adjutorium. &c.

LECTIO VI.

Rupertus vero cum Episcopalem sedem ad lacum Waldsee constituisset, templumque in honorem beati Petri, Apostolorum principis ad Juvavium fluvium in loco, qui nunc Salisburgum dicitur, Clericorum ministeriis, aliisque rebus necessariis instructum primus erexisset, animum statim ad reliquam gentem Bavariae sacra Christi religione imbuendam convertit, eamque duodecim viris, operæ, & laborum sociis sibi adjunctis, ad catholicam fidem, Deo tandem pios ejus co-

natus adjuvante, traduxit. Cujus rei gratia factum est, ut Bavarorum Apostolus meruit appellari. Cum denique jactis passim multarum ecclesiarum fundamentis, Episcopatum pluribus annis, summa cum laude gessisset, sacrosanctæ missæ sacrificio, ipso Dominico resurrectionis die, peracto, ac discipulorum animis paterna hortatione confirmatis, cœlesti vita perpetuo fruaturus, migravit ad Dominum.

R. Iste est, qui ante Deum.

In III. Nocturno.

LECTIO VII.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

In illo tempore: dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc: Homo quidam nobilis abiit in regionem longinquam accipere sibi regnum, & reverti. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi.

Homo iste nobilis ipse Dominus noster Jesus Christus intelligitur. Regio longinqua ecclesia gentium usque ad fines terræ. Reverti se tamen dicit: abiit enim, ut plenitudo gentium intraret: revertetur, ut omnis Israel salvus fiat. Per decem Mnas legem significat propter decalogum. Decem autem servos, quibus illa positis gratia prædicata est. Sic enim intelligendum est, eis datas Mnas ad usum, cum intellexerint eam ipsam legem remoto velamine, ad Evangelium pertinere. Cives ejus, qui post eum miserunt legationem,

dicentes: se nolle, ut regnet sibi, Judæi sunt, qui etiam post resurrectionem ejus miserunt persecutores Apostolis, & prædicationem Evangelii respuerunt.

R. Amavit eum. &c.

LECTIO VIII.

Redit autem accepto regno, quia in manifestissima, & eminentissima civitate venturus est, qui eis humilis apparuit, cum diceret: Regnum meum non est de hoc mundo. Quod autem servi reddentes rationem ex eo, quod acceperant, laudantur, quia lucrati sunt, significat, eos bonam reddentes rationem, qui bene usi sunt eo, quod acceperunt ad augendas divitias Domini, per eos, qui credunt in eum. Quod qui facere nolunt, in illo significati sunt, qui Mnam suam in sudario servavit.

R. Sint lumbi &c.

LECTIO IX.

Sunt enim homines hac sibi perversitate blandientes, ut dicant: Sufficit, ut de se unusquisque rationem reddat. Quid opus est aliis prædicare, aut ministrare, ut etiam de ipsis reddere rationem quisque cogatur. Cum apud Dominum etiam illi sint inexcusabiles, quibus lex data non est, neque audito Evangelio, dormierunt, quia per creaturam poterant agnoscere creatorem, cujus invisibilia a constitutione mundi per ea, quæ facta sunt, intellecta conspiciuntur. Hoc est enim qua-

si metere, ubi non seminavit: id est, etiam eos impietatis reos tenere, quibus verbum legis, aut Evangelii non ministratum est. Hoc autem veluti periculum iudicii devitantes, pigro languore a verbi ministratione conquiescunt: & hoc est quasi in sudario ligare, quod acceperunt.

Te Deum laudamus &c.

Festa Aprilis.

Die II. Aprilis.

S. MARIÆ ÆGYPTIACÆ simpl.

In Vesperis. Antiph. Simile est.

℣. Specie tua.

In Laudibus.

Antiph. Date ei &c.

℣. Diffusa est &c.

O R A T I O.

Exaudi nos Deus salutaris noster, ut sicut de beatæ Mariæ Aegyptiacæ festivitate gaudemus; ita piæ devotionis erudiamur affectu. Per Dominum nostrum &c.

LECTIO IX.

Maria Aegyptiaca, in flagitiorum cœno diu devoluta, cum peregrinantium turba venerandæ crucis studio Hierosolymam petentium, Alexan-

dria solvit. Cumque eo delata, ab ingressu templi divinitus arceretur, id sibi ob scelerum suorum sceditatem accidere sentiens, illico pœnitentia ducta, sanctæque Dei genitricis imaginem intuens, voto se obstrinxit: Si templum ingredi fineretur, castiorum se vitæ rationem secuturam. Ergo rursus aditu tentato, nullo negotio ingressa est. Se igitur Deo, B. Virgini studiose commendans, prout est a Dei Matre in somnis admonita, consortia mortalium fugiens, in vastam solitudinem Palæstinæ se contulit, ubi per annos quadraginta vitam angelicam ducens, superatis gravissimis dæmonum tentationibus, & salutaribus pœnitentiæ lacrymis expiata, puram Deo animam reddidit. Insignem ejus sanctitatem Abbati Zosimo Deus ostendit. Is enim illam in eadem solitudine, tum mirabilem totius vitæ seriem narrantem, tum multa futura prædicentem audivit, & sacro viatico ante obitum refecit.

Te Deum laudamus.

Die III. Aprilis.

In festo S. ABUNDII EP. C. dup.

ORATIO. Exaudi quæsumus.

Lectiones I. Noct. de script. occur. In Quadrag. de coi. 1. loco. In II. et III. Noct. de coi. 2. loco.

Die XII. Aprilis.

In festo S. ZENONIS Ep. M. dup.

ORATIO. Deus, qui nos.

Lectiones I. Noct. de script. occur. In Quadrag. vero de coi. 1. loco.

Die XV. Aprilis.

S. HELENÆ Reg. Vid. simpl.

ORATIO. Exaudi.

LECTIO IX.

Helena Magni Constantini mater, singularis pietatis studio in Judæam profecta, sacrosanctam Christi Domini crucem invenit, simulque ejusdem clavos Romam Constantino filio detulit. Ad præsepe Domini, in monte Oliveti, & in cænaculo, ubi Apostoli Sacris a Christo initiati sunt, basilicas ingentes erexit. Templâ etiam in Europa quam plurima exornavit. Pauperum inopiam omni studio, atque ope sublevabat. Christiana submissione insignis, sacratis Deo virginibus epulum parabat; ipsa manibus aquam dabat, mensæ denique ministrabat. Ita octogesimo anno bonorum operum, ac dierum plena, terrestre imperium cum cœlesti commutavit.

Te Deum laudamus.

Die XVII. Aprilis.

In festo S. LIBERALIS C. dup.

ORATIO. Deus, qui nos &c.

Lectiones I. Noct. de script. occur. II. et III. Noct. de coi 1. loco.

Die XVIII. Aprilis.

In festo S. GEORGII M. dup. maj.

ORATIO.

Deus, qui nos beati Georgii Martyris tui meritis & intercessione lætificas; concede propitius, ut qui tua per eum beneficia poscimus, dono tuæ gratiæ consequamur. Per Dominum nostrum, &c.

In I. Nocturno.

Lectiones de coi. plur. Mm. 1. loco. Fratres.

In II. Nocturno.

LECTIO IV.

De sermone S. Laurentii Patriarchae Venetiarum.

Georgius propugnator eximius terrenæ abrenunciavit militiæ, ut Christi miles efficeretur egregius, facultates, quas habuit, dispersit pauperibus, ut divitias perennes possideret in cœlo; suam quoque animam odit in mundo, ut in vitam illam custodiret æternam. Repererat pretiosam margaritam habitantem in agro, per quod distractis omnibus, mercatus est eam. Dominum dixisse audierat: Nisi quis renunciaverit omnibus, quæ possidet, non potest meus esse discipulus: prætulit discipulatum Christi opibus, honoribus, voluptatibus, corporali & temporali vitæ, ideo intrepidus armatus, & nudus secutus est Christum. Non carceres, gladios, fustes, vincula, aculeos, tortores, ignem, tyrannos expavit, nec mortem. Nudus nudum Christum attendebat in stipite, illius accendebatur exemplo, ejusque passionis doloribus angebatur. O beati mens Martyris, quæ nec tribulatione nec angustia, nec plagis nec la-

horibus, nec præsentibus nec futuris a Christo valuit separari.

℞. Lux perpetua lucebit sanctis tuis Domine.

* Et æternitas temporum Allel. Allel.

℣. Lætitia sempiterna erit super capita eorum, gaudium, & exultationem obtinebunt. — Et æternitas.

LECTIO V.

Vivebat in carne, & corde cum Christo jam pendebat in cruce, ideoque dicebat: Christo cruci confixus sum; vivo ego, jam non ego, vivit autem in me Christus. Longe excellentius Martyr, sic mortuus vivebat in Christo, quam si feliciter florens, alienus esset a Christo. Vides, quam locuples talis sit mors, quæ vitam cum Christo præstat æternam; sic plane mortuus erat beatus Georgius vivens in Christo. Mortuus quippe erat vitiis, mortuus erat sæculo, mortuus erat & sibi. Nisi taliter fuisset mortuus, minime Christo vivere potuisset. An non mortuus erat sæculo, qui oblatas dignitates, & gaudia pro amore Christi, & spe æternæ mercedis repudiavit ut stercorea? Nonne vitiis erat defunctus, qui laboribus, abstinentia, paupertate, virtutibusque cæteris corpus quotidiana maceratione domabat? De talibus Pauli voce dicitur: Qui autem sunt Christi carnem suam crucifigere cum vitiis, & concupiscentiis. Quomodo vero sibi ipsi vixisse sanctus iste dicendus est, qui verbum Dei circumquaque disseminans, Christi gloriam audientium auribus insonabat? Quos valebat auferre diabolo, lucrabatur Christo. Maguanimitate namque præcinc-

tus, & charitatis dono suffultus, coram regibus, & terræ principibus Christum libera confitebatur voce.

℞. In servis suis alleluja * Consolabitur Deus, alleluja.

℣. Judicabit Dominus populum suum, & in servis suis. Consolabitur.

LECTIO VI.

Hinc factum est, ut carceri manciparetur, virgis & scorpionibus caderetur; lampadarum ad unctionibus cremaretur, laniaretur, torqueretur, perimeretur. In his, quoniam vivebat in Christo, se exhibebat ut mortuum. Nulla plane in illo quærimoniæ resonabat vox, nullus repugnandi motus. Tanquam bellator præcipuus, arbitratus est, fore incongruum, ut patiente rege, ac pro animarum occumbente salute, ipse segniter viveret, & sine certanimis exercitatione deficeret; frequenter animo illud Evangelicum revolvebat: Majorem charitatem nemo habet, ut animam suam ponat quis pro amicis suis. Quamobrem dilectionem, quam habebat ad Dominum, factis maluit ostendere, quam verbis. Redemptorem utique suum, non ingratus de munere, est imitatus in morte, de quo ait Propheta: Sicut ovis ad occisionem ductus est, & tanquam agnus coram tondente sine voce, sic non aperuit os suum. Obmutuit plane iste, & os suum, nisi orando, aperuit quatenus hostia Deo acceptabilis fieret, nec illi in longanimitate patientiæ inveniretur dissimilis, qui in crucis perpessione supplicii, eloquium nullum contradictionis emisit. Hinc

gestum est, ut Domini sui, sicut socius existit pœnæ, ita particeps illius efficeretur gloriæ, qui in cœlesti regno cum patre, & spiritu sancto triumphat in sæcula.

R. Filix Jerusalem, venite & videte Martyres cum coronis, quibus coronavit eos Dominus.

* In die solemnitatis & lætitiæ Alleluja.

Y. Quoniam confortavit seras portarum tuarum, benedixit filios tuos in te. — In die solemnitatis. — Gloria. — In die solemnitatis.

In III. Nocturno.

Homilia in Evangelium: Ego sum vitis vera. de coi. plur. Mm. temp. pasch.

Die XXIV. Aprilis.

In festo S. FIDELIS a Sigmaringa M. dup. Omnia de coi. Mart. temp. pasch. præter seq.

O R A T I O.

Deus, qui beatum Fidelem Seraphico spiritus ardore succensum in veræ fidei propagatione martyrii palma, & gloriosis miraculis decorare dignatus es: ejus quæsumus meritis, & intercessione ita nos per gratiam tuam in fide, & charitate confirma, ut in servitio tuo fideles usque ad mortem inveniri mereamur. Per Dominum.

In I. Nocturno.

Lectiones de script. occur.

In II. Nocturno.

LECTIO IV.

Fidelis in opide Sueviæ Sigmaringa, ex honesta Reyorum familia natus, ab ineunte, ætate singularibus naturæ & gratiæ donis ornatus præfuit. Egregiam quippe sortitus indolem, morumque optima imbutus disciplina, dum Friburgi Philosophiæ, & juris utriusque lauream emeruit, in schola etiam Christi ad perfectionis apicem sedulo virtutum exercitio contendere cœpit. Nobilium exinde virorum, varias Europæ provincias lustrantium, comes adscitus, eos ad christianam pietatem sectandam tam verbis, quam operibus excitare non destitit. Quinimo in eodem itinere crebris austeritatibus desideria carnis mortificare, ac ita se ipsum regere studuit, ut in tanta rerum vicissitudine nullo unquam visus fuerit iræ motu perturbari. Juris præterea, & justitiæ strenuus propugnator post reditum in Germaniam celebre sibi nomen acquisivit in advocati munere, in quo tamen cum fori pericula esset expertus, tutiorem æternæ salutis viam ingredi deliberavit, & superna vocatione illustratus paulo post Ordini sepharico inter fratres minores Capucinos adscribi petiit.

R. Lux perpetua lucebit sanctis tuis Domine.

* Et æternitas temporum. Alleluja, Alleluja.

Y. Lætitia sempiterna erit super capita eorum, gaudium, & exultationem obtinebunt,

Et æternitas.

LECTIO V.

Piæ petitionis compos redditus mundi, sui-
que contemptor insignis in ipso statim tyrocinio,
magisque cum solemnibus professionis vota in gau-
dio spiritus Domino nuncupasset, in regulari ob-
servantia omnibus admirationi fuit, ac exemplo.
Orationi maxime, & sacris literis vacans, in ver-
bi quoque ministerio singulari gratia excellens,
nedum catholicos ad meliorem frugem, verum
etiam heterodoxos ad veritatis cognitionem at-
traxit. Pluribus in locis cœnobii præfectus con-
stitutus, prudentia, iustitia, mansuetudine, di-
cretione, & humilitatis laude, munus sibi deman-
datum exercuit. Arctissimæ paupertatis zelator
egregius, quidquid vel minus necessarium vide-
retur, e cœnobio penitus eliminavit. Inter au-
stera jejunia, vigiliis, & flagella, salutari se ip-
sum prosequens odio, in alios amorem, quasi
mater in filios, ostendit. Cum pestifera febris
austriacas militares copias dire affligeret, ipse in
extremis infirmorum indigentis ad assidua chari-
tatis officia toto spiritu incubuit. In componen-
dis etiam animorum dissidiis, aliisque proximi
necessitatibus sublevandis, consilio & opere, adeo
præclare se gessit, ut pater patriæ meruit ap-
pellari.

R. In servis suis, alleluja. * Consolabitur
Deus, alleluja.

Ÿ. Judicabit Dominus populum suum, & in
servis suis. — Consolabitur.

LECTIO VI.

Deiparæ Virginis, & Rosarii cultor eximi-
us, illius præcipue, aliorumque sanctorum pa-

trociniis a Deo postulavit, ut in catholicæ fidei obsequium vitam sibi & sanguinem fundere liceret. Cumque ardens hoc desiderium in quotidiana sacri devota celebratione magis accenderetur, mira dei providentia factum est, ut fortis Christi Athleta præses eligeretur illarum millionum, quas congregatio de propaganda fide pro Rhetia tunc temporis instituerat. Quod arduum munus prompto, hilarique animo suscipiens, tanto fervore executus est, ut, pluribus hæreticis ad orthodoxam fidem conversis, spes non modica affulserit, totius illius gentis ecclesiæ & Christo reconciliandæ. Prophetiæ dono præditus futuras Rhetiae calamitates, sui que necem ab hæreticis inferendam sæpius prædixit. Postquam vero insidiarum probe conscius impendenti agoni se præparasset, die 24. Aprilis anno 1622 ad ecclesiam loci, Sevium nuncupati se contulit, ubi ab hæreticis, qui pridie confessionem simulantes eum dolose ad prædicandum invitaverant, concione tumultuarie interrupta, per verbera, & vulnera eidem crudeliter inflicta, gloriosam mortem magno & alacri corde perpeffus, primitias martyrum memoratæ congregationis proprio sanguine consecravit, pluribus signis, & miraculis exinde clarus, præsertim Curiae, & Veldkirchii, ubi summa populi veneratione illius reliquiae asservantur.

R. Filiae Jerusalem, venite, & videte Martyres cum coronis, quibus coronavit eos Dominus. * In die solemnitatis, & lætitiæ allel.

Y. Quoniam confortavit seras portarum tuarum, benedixit filios tuos in te. — In die. Gloria Patri &c. In die.

In III. Nocturno.

Homilia S. Augustini Ep. in Evangelium. Ego sum
vitis vera. de coi. M. temp. pasch.

Die XXVI. Aprilis.

S. TRUDBERTI M. simpl. fit com. in 1. Vesp.
et Laud.

Die XXVII. Aprilis.

In festo S. PEREGRINI Conf. dup.

Omnia dicuntur de coi. C. non Pont. 2. loco. prae-
ter seq.

In hymno: Iste Confessor. mut. 3. versus.

O R A T I O.

Deus, qui beato Peregrino Angelum comi-
tem, magistram Deiparam, Jesum tetri ulceris
medicum mire dedisti: da per merita ipsius, ob-
secramus, ut sanctum Angelum, Virginem. Sal-
vatorem, singulariter & amemus in terris, &
collaudemus in cœlis. Per eundem Dominum,

In I. Nocturno.

Lectiones de script. occur.

In II. Noct.

LECTIO IV.

Peregrinus Forolivii ex nobili Latioforum
familia ortus, sanctissimæ Virginis Deiparæ de-

votus, quadam die in ecclesia cathedrali ante illius imaginem diutius orans & petens, ut vias suas dirigeret, eam pretiosis vestibus indutam, sibi, ut ad servos suos se conferret, præcipientem audivit. Quare adolescens, Angelo comitante, Senas profectus, Priori fervorum visionem, mandatumque Virginis exposuit, ac recipi humiliter postulavit. In receptione splendore quodam cœlesti, quo futura sanctitas ejus præmonstrabatur, caput illius circumfulsit. Triginta annos natus, ubi diu laboribus, vigiliis, jejuniis, orationibus exercitam vitam duxit. Nunquam (mirandum) per annos triginta sedere visus: at si quando somno, aut lassitudine victus, stare non posset, saxo pro sede utebatur. Nunquam in lecto, neque infirmus decubuit; noctes fere omnes insomnes in orationibus, & piis meditationibus ducere solitus. Nulla die conscientiae examine, & sacramentali confessione prætermittis peccata lacrymis etiam exterioribus deflebat.

R. Honestum fecit &c.

LECTIO V.

Admirabili fuit patientia. Nam cum crus ex cancri morbo intumisset, atque putredine adeo esset infectum, ut fœtorem omnibus inferret, sic tamen absque omni quærimonia semper fuit, ut cives illum alterum Job appellarent. Cum autem crus illud medicorum consilio amputandum esset, Peregrinus nocte præcedente, solus ex loco, in quo jacebat, surgens, & reptans, ut poterat, in capitulum venit, ibique ante crucifixi imaginem, (quæ adhuc manet, & magnam habet

apud Forolivienſes venerationem) vehementius orans, & obdormiſcens, Chriſtum de cruce deſcendentem, & crus tangentem vidit. Expergefactus, ita crus ſanatum ſenſit, ac ſi nunquam tumidum, ulceratum, putridumve fuiſſet. Medici vero mane, ut crus ſecarent, advenientes, cum illud ſanum vidiffent, ſtupore affecti, domum, tanto miraculo per urbem divulgato, regreſſi ſunt.

R. Amavit eum.

LECTIO VI.

Peregrinus piis laboribus ac ætate conſectus (erat enim octogenarius) brevi febre correptus Kalendis Maji anno ſalutis milleſimo trecentefimo quadrageſimo quinto migravit ad Chriſtum. Ejus animam beato Philippo Ordinis ſervorum beatæ Mariæ Virginis, qui ut ipſe religionem ingrederetur, dux fuerat, & beato Francisco Senenſi ejusdem Ordinis comitantibus, a virginibus in cœlum deferri viſam, memoriæ proditum eſt. Multa poſt mortem miracula ſanctitatem ipſius declararunt. In quibus cæcus Peregrino manum exferetro oculis illius admovente, lumen recepit. Mulier etiam multis obſeſſa dæmonibus ad ſacrum corpus ipſius perducta, liberata eſt. Quidam ex arbore procera in terram delapſus, Peregrini nomine invocato, ſine ulla læſione repertus fuit. Ad cujus tumulum Kalendis Maji non tantum civitas Forolivienſis, ſed finitimi populi quotannis ad illum venerandum confluere, votaſque ei nuncupare ſolent. Paulus V. ſummus Pontifex anno milleſimo ſexcentefimo nono conceſſit, ut officium divinum in toto ſervorum Ordine recitari

possit. Benedictus vero XIII. anno reparatae salutis millesimo septingentesimo vigesimo sexto inter sanctos Caelites ritu solemni recensuit.

In III. Nocturno.

Homilia in Evang. Nollite timere. de coi. 2. loco.

**FERIA VI. POST DOMINICAM IN ALBIS, VEL
ALIA FERIA VI. INTRA TEMPUS PASCHALE; FESTO IX LECTIONUM NON
IMPEDITA.**

Festum lanceæ, & clavorum D. N. J. Chr: dup. 2. classis, ut habitur in suppl. Brev.

DOMINICA III. POST PASCHA.

Officium de Patrocinio S. Josephi, sponsi beatæ Virginis Mariæ dup. 2. classis.

Habetur in suppl. Breviarii.

Festa Majii.

Die IV. Maji.

S. FLORIANI. M. simpl. fit com. in 1. Vesp. et L.

ORATIO. Præsta ut intercedente.

Die XI. Maji.

In festo S. SIGISMUNDI Reg. M. dup.

ORATIO. Præsta quæsumus, ut qui &c.

Lectiones I. Noct. de script. occur. rel. de coi. 1. loco.

Die XIV. Maji.

In festo Ss. VICTORIS & CORONÆ Mm. dup.
ORATIO. Deus, qui nos concedis.

Lectiones I. Noct. de script. occur. rel. de coi. 2. loco.
temp. pasch.

Die XVI. Maji.

In festo S. JOANNIS NEPOM. M. dup. 1.
clas. cum octava.

Tempore paschali servetur ritus pasch.

Ad I. Vesp. Antiph.

Interrogabat eum Rex &c. cum rel. de Laud. Psal-
mi de Dominica, et loco ultimi Psal. Laudate
Dominum omnes gentes.

Capitulum. Eccles. 21. 28.

Labia imprudentium stulta narrabunt; verba
autem prudentium statim ponderabuntur. In ore
fatuorum cor illorum: & in corde sapientium os
illorum.

H y m n u s.

Invictus Heros numinis,
Mergendus unda fluminis,
Stat fortis in silentio,
Dum fit sigilli mentio.

Hinc rex minatur funera,
Hinc tortor infert vulnera
Manus ligantur funibus
Artus cremantur ignibus.

Sed hæc Joannes despicit,
Nec regis iram respicit
Secreta non vult pandere
Horret figillum frangere.

Stat mutus agnus innocens,
Nil de tegendis proferens,
Stat, dumque rex nil elicit
Et ponte justum dejicit.

Præceps ab alto sternitur
Undis profundis mergitur:
Mersum, sed applaudentibus
Undæ salutant ignibus.

Stellæ natant in flumine;
Illi parentant lumine,
Docetque cœli claritas,
Quæ sit Joannis charitas.

Da, sempiterna Trinitas,
Ut in bono sit firmitas,
Aut lacrymarum flumina,
Mergant cadentum crimina.

Amen.

℣. Sacramentum regis abscondere bonum est:

℞. Opera autem Dei revelare honorificum.

Ad Magnificat Antiphona.

Dedit mihi Dominus linguam, mercedem meam, & in ipsa laudabo eum.

O R A T I O.

Deus, qui ob invictum beati Joannis sacramentale silentium, nova ecclesiam tuam martyrii corona decorasti: da, ut ejus exemplo, & inter-

cessione ori nostro custodiam ponentes, beatis,
qui lingua non sunt lapsi, adnumeremur. Per
Dominum.

Ad Matutinum.

H y m n u s.

In profunda noctis umbra,
Et gravi caligine,
Lustrat ædem flamma munda,
Sicut jubente numine.

Nocte nascitur Joannes,
Astra cœlo devolant.
Nocte mergitur Joannes
Astra funus apparant.

Hinc cor ejus igne flagrans,
Fortis urit charitas:
Hinc ab ejus ore manans,
Mira prodit suavitas.

Nunc amore cor bonorum
Ad salutem pertrahit:
Nunc timore cor malorum
A gehenna retrahit.

Pauperes solatur ære,
Derelictis subvenit:
Non finit justos jacere;
Damna famæ præpedit.

Per Joannis sanctitatem,
O beata Trinitas,
Mentibus da puritatem:
Corde regnet charitas.

In I. Nocturno.

Antiph. 1. Erit lumen Israel in igne, & sanctus
ejus in flamma.

Antiph. 2. Sanavit Dominus puerum, & reddidit
illum patri ejus.

Antiph. 3. Puer autem erat minister in conspectu
Domini ante faciem sacerdotis.

Psalmi de coi. Mart.

✠. Sacramentum regis abscondere bonum est.

✠. Opera autem Dei revelare honorificum.

LECTIO I.

De libro Eccles. cap. 25. 26.

Stultus a fenestra respiciet in domum: vir
autem eruditus foris stabit. Stultitia hominis au-
scultare per ostium; & prudens gravabitur con-
tumelia. Labia imprudentium stulta narrabunt:
verba autem prudentium statim ponderabuntur.
In ore fatuorum cor eorum, & in corde sapien-
tium os illorum. Dum maledicit impius diabo-
lum, maledicit ipse animam suam. Susurro co-
inquinabit animam suam, & in omnibus odietur,
& qui cum eo manserit, odiosus erit. Tacitus
& sensatus honorabitur.

R. Metuebat rex Joannem * Sciens eum vi-
rum justum & sanctum.

✠. Et custodiebat eum, & audito eo multa
faciebat, & libenter eum audiebat. Sciens eum
virum &c.

LECTIO II. Cap. 28. 21.

Flagelli plaga livorem facit: plaga autem linguæ comminuet ossa. Multi ceciderunt in ore gladii; sed non sic, quasi qui interierunt per linguam suam. Beatus, qui tectus est a lingua nequam, qui in iracundiam illius non transivit, & qui non attraxit jugum illius, & in vinculis ejus non est ligatus. Jugum enim illius jugum ferreum est; & vinculum illius vinculum æereum est. Mors illius, mors nequissima, & utilis potius infernus, quam illa.

R. Lex veritatis fuit in ore ejus: & iniquitas non est inventa in labiis ejus; in pace, & in æquitate ambulavit mecum.

* Et multos avertit ab iniquitate.

Y. Labia enim sacerdotis custodient scientiam, & legem requirent ex ore ejus. — Et multos avertit.

LECTIO III.

Perseverantia illius non permanebit, sed obtinebit vias injustorum: & in flamma sua non comburet justos. Qui relinquunt Deum, incident in illam, & exardebit in illis, & non extinguetur: & immittetur in illos, quasi leo, & quasi pardus lædet illos. Sepi aures tuas spinis; linguam nequam noli audire; & ori tuo facito ostia, & feras. Aurum tuum, & argentum tuum conflagra, & verbis tuis facito stateram, & frenos ori tuo rectos.

Et attende, ne forte labaris in lingua, & cadas in conspectu inimicorum insidiantium tibi, & ut casus tuus insanabilis in mortem.

R. Sepivi aures tuas spinis, * & ori meo feci ostia & feras.

Y. Beatus, qui lingua sua non est lapsus, & qui non servivit indignis se. — Et ori. Gloria Patri. Et ori meo.

In II. Nocturno.

Antiph. 1. Non quæsit a Domino ducatum, neque a rege cathedram honoris.

Antiph. 2. Loquebar de testimoniis tuis in conspectu regum, & non confundebar.

Antiph. 3. Amplius non videbitis faciem meam vos, per quos transivi prædicans regnum Dei.

Y. Pone Domine custodiam ori meo.

R. Et ostium circumstantiæ labiis meis.

LECTIO IV.

Joannes Nepomuci, Bohemiæ oppido, unde Nepomuceni cognomen duxit, a parentibus, ætate profectis, non sine futuræ sanctitatis præfagio, flammis super nascentis domum mirabiliter collucentibus, ortus est. Cum infans in gravem morbum incidisset, Beatæ Virginis ope, cui natum parentes referebant acceptum, e vitæ periculo evasit incolumis. Egregia indole, piaque institutione, cœlestibus indiciis obsequente, inter sanctas, religiosasque exercitationes, pueritiam egit. Nam ecclesiam frequenter adire, ac sacerdotibus ad aram operantibus ministrare, in deliciis habebat.

Zateccii politioribus literis ad humanitatem informatus, Pragæ vero gravioribus disciplinis excultus, Philosophiæ, Theologiæ, sacrorumque canonum magisterium, & lauream emeruit. Sacerdotio initiatus, atque a scientia Sanctorum ad lucra animarum rite comparatus, ministerio verbi Dei se penitus addixit. Cum igitur in vitiis extirpandis, & revocandis in viam salutis errantibus, eloquentia, & pietate uberes ederet fructus, inter Canonicos Metropolitanæ ecclesiæ Pragenfis cooptatus, mox sibi demandatam Evangelii coram rege Wenceslao IV. prædicandi provinciam suscepit eo successu, ut Joannis suasu multa rex faceret, magnoque in honore ejus virtutes haberet. Conspicuas tamen, quas ille obtulit, dignitates, Dei servus, ne a divini verbi præconio avocaretur constantissime recusavit.

R. Instans orationi, & ministerio verbi, hortabatur omnes in proposito cordis permanere in Domino. * Quia erat vir bonus, & plenus spiritu sancto.

✠. Et apponebatur multa turba Domino. Quia erat &c.

LECTIO V.

Regiis illum eleemosinis in pauperes erogandis Præfectum, Joanna regina, conscientiæ sibi modoratorem adscivit. Cum autem Wenceslaus ab officio, institutoque in vitia præceps abriperetur, piæ vero conjugis obtestationes, & monita gravate ferret, contendere ausus est, ut in sacramentali judicio credita reginæ arcana, sibi a Joanne panderentur. At Dei minister blan-

ditiis primum, tormentis deinde, & carceris squalore tentatus, nefariæ regis cupiditati fortiter obstitit.

Furentem autem Wenceslai animum, cum ab execrando proposito nec humana, nec divina jura deterrent; supremum agonem, quem instare sibi athleta Christi noverat, populo in concione. de impendentibus etiam regni calamitatibus admonito, non obscure prænunciavit. Mox Boleslaviam profectus ad beatæ Virginis imaginem, antiquo cultu celebrem, cœleste præsidium ad certandum bonum certamen effusis precibus imploravit. Inde vesperi revertentem in pervigilio Dominicæ Ascensionis rex e fenestra conspicatus, arcessit: cumque vehementius urgeret, & proximam in aquis, si oblucri pergeret, submersionem intentaret, Joannes invicta constantia terrores, minasque refutavit. Itaque regis imperio in Moldavam flumen, Pragam interfluens noctu dejectus, illustrem martyrii coronam est consecutus.

R. Disperfit, dedit pauperibus, * Justitia ejus manet in sæculum sæculi.

Y. Beatus, qui intelligit super egenum & pauperem. — Justitia ejus &c.

LECTIO VI.

Sacrilegum facinus clam patratum & martyris gloriam insigne prodigium divinitus patefecit. Ubi enim exanime corpus secundo flumine vehi cœpit, ardentes faces, aquis supernatantes, & discurrentes apparuerunt. Quamobrem ex arena

postridie mane corpus elatum Canonici deinde, regis iram nihil timentes, in Metropolitanam ecclesiam, solemni pompa intulerunt, & sepulturæ mandarunt. Cum autem indies invicti sacerdotis memoria miraculis, & maxima fidelium, eorum præcipue, qui fama periclitantur, veneratione cresceret, post annos demum amplius trecentos in juridica recognitione corporis, quod sub homo tamdiu jacuerat, lingua ejus incorrupta, vivida reperta est: quæ sexto post anno iudicibus a sede Apostolica delegatis, exhibita, novo prodigio repente intumuit, & sub obscurum ruborem in purpureum commutavit. His itaque, aliisque signis rite probatis, Benedictus XIII. Pontifex maximus, die decima nona mensis Martii, anno salutis millesimo septingentesimo vigesimo nono primum hunc sacramentalis sigilli assertorem, arcani fidem sanguine obfiguantem, sanctorum Martyrum catalogo adscripsit.

R. Ego scio, quoniam intrabunt post discessionem meam lupi rapaces in vos, non parcentes gregi. * Propter quod vigilate.

℣. Et ex vobis ipsis exsurgent viri loquentes perversa, ut abducant discipulos post se. — Propter quod &c. Gloria &c. Propter.

In III. Nocturno.

Antiph. 1. Igne me exanimasti, & non est inventa in me iniquitas.

Antiph. 2. Aquæ multæ non potuerunt extinguere charitatem, nec flumina obruent illam.

Antiph. 3. Transivi per ignem, & aquam, & eduxisti me in refrigerium.

Y. Dixi: custodiam vias tuas:

R. Ut non derelinquam in lingua mea.

LECTIO VII.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum. cap. 11. 2.

In illo tempore: cum audisset Joannes in vinculis opera Christi, mittens duos ex discipulis suis, ait illi: Tu es, qui venturus es, an alium expectemus? Et reliqua.

Homilia S. Gregorii Papae. 6.

Dimissis Joannis discipulis, quid de eodem Joanne turbis dicat, audiamus. Quid existis videre in deserto? Arundinem vento agitatam? Quod videlicet, non asserendo, sed negando intulit. Arundinem quippe mox, ut aura contingerit, in partem alteram inflectit. Et quid per arundinem, nisi carnalis animus designatur? qui mox ut favore, vel detractiōne tangitur, in partem quamlibet inclinatur. Si enim ab humano ore aura favoris flaverit, hilaescit, & extollitur; sed si inde ventus detractiōnis eruperit, unde aura laudis veniebat, mox hunc quasi in partem alteram ad vim furoris inclinat.

R. Cum corriperetur ab illo de omnibus malis, quæ fecit rex, adjecit & hoc; * Et inclusit Joannem in carcere.

Y. Laboro usque ad vincula, quasi male operans, sed verbum Dei non est alligatum. Et inclusit &c.

LECTIO VIII.

Sed arundo agitata vento Joannes non erat, quia hunc nec blandum gratia, nec cujuslibet de-

tractionis ira asperum faciebat; nec prospera hunc erigere, nec adversa noverant inclinare. Arundo ergo vento agitata non erat, quem a status sui rectitudine nulla rerum varietas inflectebat. Discamus ergo, fratres charissimi! arundo vento agitata non esse: solidemus animam inter auras linguarum positam: circumstet inflexibilis status mentis. Nulla nos detractio ad iram provocet, atque ad remissionem inutilis gratiæ nullus favor inclinet. Non nos prospera elevent, non adversa perturbent: ut qui in soliditate fidei figimur, nequaquam rerum transeuntium mobilitate moveamur.

R. Reddidit Deus iusto mercedem laborum suorum, & deduxit illum in via mirabili * Et fuit illi in velamento diei, & in luce stellarum per noctem.

Y. Transvexit illum per aquam nimiam, inimicos autem illius demersit. — Et fuit illi. Gloria Patri &c. Et fuit illi.

LECTIO IX.

Adhuc autem de ejus expressione subjungitur: sed quid existis videre in deserto? hominem mollibus vestitum? Ecce, qui mollibus vestiuntur, in domibus regum sunt. Camelorum enim pilis, ut scitis, vestitus Joannes fuisse describitur. Et quid est dicere: Ecce, qui mollibus vestiuntur, in domibus regum sunt; nisi apperta sententia demonstrare: quia non cœlesti, sed terreno regi militant illi, qui pro Deo perpeti aspera fugiunt, & solis exterioribus dediti, præsentis vitæ mollietatem, & delectationem quærunt.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES ET PER HORAS.

Antiph. Interrogabat eum rex multis sermonibus,
at ipse nil illi respondebat.

Antiph. Rex dixit: ne abscondas a me verbum,
quod te interrogo. Dixi: secretum meum
mihi, secretum meum mihi.

Antiph. Affirmabat rex, se divitem, ac beatum
facturum. Non obedio præcepto regis, sed
præcepto legis, quæ data est nobis.

Antiph. Tunc rex accensus ira in hunc super om-
nes crudelius desævit.

Antiph. Beatus, qui lingua sua non est lapsus, &
qui non servivit indignis se.

Capitulum. Eccles. 21. 28.

Labia imprudentium. ut in I. Vesp.

H y m n u s.

Vix in sepulchro conditur,
Signis Joannis proditur
Per cratium repagula
Intermicant miracula.

Hinc ejus hostes illico,
Pudore mœsti publico,
Ultrice dextra numinis
Pœnas rependunt criminis.

Hinc damna rerum flentibus,
Famæve conquerentibus,
Abducta res revertitur,
Ablata fama redditur.

Hinc corpus ægritudines,
Tempus vicissitudines,
Periculum securitas,
Mortem fugit mortalitas.

Hic viva lingua Martyris
Sed muta, voce sanguinis
Clamans, ut Abel, improbat,
Unius, o! da Trinitas,

Triumque simplex unitas,
Ut qui Joanni supplicant,
Id impetrent, quod flagitant.

✠. Posui ori meo custodiam.

R. Cum confisteret peccator adversum me.

AD BENEDICTUS.

Antiph. Quicumque glorificaverit me, glorificabo
eum: qui autem contemnunt me, erunt igno-
biles.

ORATIO.

Deus, qui ob invictum &c. ut supra.

Ad TERTIAM.

Capitulum. Labia.

R. brev. Sacramentum regis * abscondere
bonum est. — Sacramentum.

✠. Opera autem Dei revelare, honorificum.
Abscondere. Gloria Patri. — Sacramentum &c.

✠. Pone Domine, custodiam ori meo.

R. Et ostium circumstantiæ labiis meis.

AD SEXTAM.

Capitulum. Eccl. 28. 28. Sepi aures tuas spinis,
& linguam nequam noli audire; & ori tuo
facito ostia, & feras.

R. Pone Domine * custodiam ori meo. —
Pone &c.

Y. Et ostium circumstantiæ labiis meis, cu-
stodiam &c. Gloria Patri &c. Pone &c.

Y. Dixi: custodiam vias tuas.

R. Et non delinquam in lingua mea.

AD NONAM.

Capitulum. Eccl. 28. 29. Aurum tuum, & argentum
tuum conſa, & verbis tuis facito ſtateram,
& frænos ori tuo rectos: & attende, ne for-
te labaris in lingua.

R. Dixi: custodiam vias tuas. — Dixi.

Y. Ut non delinquam in lingua mea. — Cu-
stodiam. — Gloria Patri &c. Dixi &c.

Y. Posui ori meo custodiam.

R. Cum confisteret peccator adversum me.

In II. Vesp. ut in primis, ultimus Psal.

Credidi.

H y m n u s.

Jam ſaces liſtor ferat, & minantem

Jam ferox enſem, rabidumque tortis

Vinculis ferrum, ſacra ni ſacerdos

Abdita pandat.

Sentiet vires, animæque magnæ
Prodigum pectus: violentus ira
Non quatit recti solida tenacem
Mente fatelles.

En ruit præceps tumulatus unda
Martyr, & fluctu placido silentem
Naufragus linguam melioris ævi
Servit in usum.

At superjectæ facili natantes
Amne discurrunt, rutilantque circa
Martyrem flammæ: bene gesta plaudens
Ornat Olympus.

Ornat & linguam, rosei instar ignis,
Vividam fervans, & adhuc rubentem,
Indicat: quænam fuerit tacentis
Gratia linguæ.

Sit decus Patri, genitæque proli:
Spiritus laudent, ab utroque puris,
Qui calet, flammis, sine fine psallens
Orbis uterque. Amen.

✠. Posui ori meo custodiam.

R. Cum confisteret peccator adversum me.

AD MAGNIFICAT.

Antiph. In conspectu potentium admirabilis ero:
facies principum mirabuntur me: tacentem
me sustinebunt, & loquentem me respicient.

ORATIO. ut supra.

Die XVII. Maji.

In festo S. MAXIMÆ V. dup.

ORATIO. Exaudi.

Lectiones I. Noct. de script. occur. II. et III. Noct.
de coi. 1. loco.

Die XXI. Maji.

In festo S. FELICIS a Cantalitio. C. dup.

O R A T I O.

Fac nos, Domine Jesu, in simplicitate, & innocentia cordis nostri ambulare, quarum amore de sinu matris inter beati Felicis Confessoris tui brachia descendisti. Qui vivis & regnas &c.

Lectiones I. Nocturni de script. occur.

In II. Nocturno.

LECTIO IV.

Felix a Cantalitio in Sabinis, humilibus, sed piis parentibus natus, a puero pascendis gregibus, mox & agro colendo addictus; multo impensius rerum cœlestium meditatione animum nutrire, & corpus assiduis vigiliis, ac jejuniis domare cœpit, eremiticam agens vitam potius, quam rusticam. Ferventiore autem in Deum pietate incensus, cum non posset quotidie, ut optabat, sacris misteriis interesse, grege ad loca solitaria compulso, ipse ante crucem arborum corticibus incisam diu orare, seque acriter flagellare consueverat, sed & aliquando glebas in agro vertere, simulque sacris in templo adessee visus est. Alias inter arandum furentibus, quos junxerat, indomitis juvencis, humi stratus, & aratro

superducto plane proscindendus, lacerata dumtaxat veste surrexit illæsus. Quo periculo, ut ad tutiorem regularis disciplinæ palestram, vocanti jam pridem Deo pareret, admonitus, rustica suppellectili pauperibus distributa, ad Fratres minores, quos Capucinos vocant, propere se contulit.

R. Honestum fecit &c.

LECTIO V.

Adhuc tyro, necdum vota solemnia professus religiosæ perfectionis apicem jam attigisse videbatur. Obedientiæ sedulus cultor, ad præcipientis non modo verbum, sed etiam nutum præsto erat, seque cœnobii juventum dictitans, vilissima quæque ministeria semper arripuit, ac ludibria, & contumelias hilari vultu excipiebat. Paupertatis, quam esset studiosus, illustri documento, Deus ipse declaravit. Ostiatim enim per vicos & plateas alendis fratribus mendicans, (quod ille munus per annos quadraginta, nudis fere semper pedibus obivit) cum die quadam inusitato pondere se opprimi sentiret, manticam scrutatus, injectum clam numumprehendit. Quo projecto, nec sine indignatione proculcato, alacer, & levis inde abiit. Castitatem, quam usque ad obitum servavit illibatam, sanctus corpore & spiritu, a Paulo V. propterea appellatus, vigili oculorum custodia, & voluntario corporis cruciatu communivit; asperrimo flagello se quotide cruentans, ac ferreo cilicio constrictus, septem etiam Urbis Basilicas identidem invisens. Jejunia ordinis inedia quandoque cumulavit. Lec-

tus ejus doloris potius, quam quietis; brevem quippe somnum flexis nuda super tabula genibus, ac fasce sarmentorum capiti supposito carpebat.

R. Amavit eum. &c.

LECTIO VI.

Vitæ austeritate sibi asper, aliis charus, acceptusque, sanctis præsertim Carolo, & Philippo Nerio, simplicitate, atque innocentia semper fuit. In oratione pernoctans, dulcissimam frequenter extasim est passus, & aliquando in ulnis suis reclinatum a Virgine puerum Jesum suavissime complecti meruit. Prophetiæ gratia, & miraculorum clarus demortuum etiam filium matri vivum restituit. Meritis tandem in bona senectute cumulatus, secunda, ut prædixerat, feria Pentecostes ad cœlestem patriam, Deipara invitante lætus abiit. Ejus corpus in ecclesia sui ordinis, summa Urbis veneratione colitur; Domino crebris miraculis servi sui sanctitatem illustrante. Quem propterea Urbanus Papa octavus, beatorum; Clemens vero XI, sanctorum fastis adscripsit.

R. Iste homo.

In III. Nocturno.

LECTIO VII.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

In illo tempore respondens Jesus dixit: Confiteor tibi, pater Domine cæli & terræ, quia abscondisti hæc a sapientibus, & prudentibus, & revelasti ea parvulis. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Ep. Sermo 9. de ver. Doni.

Omnia sæva, & immania, prorsus facilia, & prope nulla efficit amor. Quanto ergo certius, & facilius ad veram beatitudinem charitas facit, quod ad miseriam, quantum potuit, cupiditas fecit! Quam facile toleratur quælibet adversitas temporalis, ut æterna pœna vitetur, æterna requies comparetur. Non immerito ille vas electionis cum ingenti lætitia dixit: Non sunt condignæ passionēs hujus temporis ad superventuram gloriam, quæ revelabitur in nobis. Ecce, unde illud jugum suave est, & sarcina levis, & si angusta est paucis eligentibus, facilis tamen omnibus diligentibus. Dixit Psalmista: Propter verba labiorum tuorum, ego custodivi vias duras.

R. Iste est, qui ante Deum.

LECTIO VIII.

Sed quæ duræ sunt laborantibus, eisdem ipsis mitescunt amantibus. Propter quod ita divinæ pietatis dispensatione actum est, ut interior homo, qui renovatur de die in diem, non adhuc sub gratia exoneratus sarcinis innumerabilium observationum, quod erat revera grave jugum, sed duræ cervici convenienter impositum, facilitate simplicis fidei, & bonæ spei, & sanctæ charitatis, quidquid molestiarum exteriori homini forinsecus intulisset ille princeps, qui missus est foras, interiori gaudio fieret leve.

R. Sint lumbi. &c.

LECTIO IX.

Nihil enim tam facile bonæ voluntati est, quam ipse sibi, & hæc sufficit Deo. Quantumlibet ergo sæviat iste mundus, Angeli, nato in carne Domino, clamaverunt: Gloria in excelsis Deo, & in terra pax hominibus bonæ voluntatis, quia ejus, qui natus erat, suave jungum est, & sarcina levis. Fidelis Deus, qui nos non finit tentare supra id, quod possumus ferre, sed facit cum tentatione etiam exitum, ut possimus sustinere.

Te Deum laudamus.

Die XXIII. Maji.

OCTAVA S. JOANNIS.

In I. Nocturno.

Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Sermo S. Joannis Chrysostomi.

De peccat. non evulgand. Serm. 57.

LECTIO IV.

Non hæc medicamentorum istorum præcipua laus est, quod animas sanent, quod temporis longinquitate non corrumpantur, quod a morbis non vincantur, quod eorum utilitas gratis pro-

posita sit, quod ex æquo divitibus & pauperibus pateat medicina; sed & aliud quippiam nihilo minus his boni habent. Quodnam illud tandem est? quod nos ad hanc medici officinam venientes non divulgamus. Nam illi quidem, qui ad profanas medicorum officinas abeunt, multos habent vulnerum spectatores: hic vero non ita fit; sed cum innumeros videamus ægrotos, occulte illos curamus. Neque enim in medium adductis peccatoribus eorum deinde peccata divulgamus.

R. Instans orationi, & ministerio &c.

LECTIO V.

Hoc vero non mediocriter illis prodest. Nam cum vulgi existimationi sumus addicti, quamdiu quidem latere nos putamus, qui mali sumus, fieri meliores studemus: postquam autem omnibus innotuimus, & solatium illud ex occultatione perdidimus; eo magis impudentes, ac negligentes evadimus. Et quemadmodum, quæ deteguntur ulcera, semperque frigido aere exponuntur, acerbiora fiunt, ita quoque anima peccati rea, si coram multis, ob ea, quæ deliquit, reprehendatur, impudentior evadit. Ne igitur hoc accideret, clam vos sermo curavit.

R. Disperfit, dedit.

LECTIO VI.

Atque ut intelligatis, utilem hanc occultam esse medendi rationem, audite, quid Christus dicat: Si peccaverit in te frater tuus, corripe eum.

Et non dixit inter te, & populum: sed inter te, & ipsum solum. Sit sine testibus accusatio, inquit: ut facilius fiat mutatio in melius. Magnum ergo bonum est, si non publice fiat cohortatio: sufficit conscientia, sufficit incorruptus ille iudex. Non ita tu peccatorem reprehendis; ut ipsius conscientia (quippe quod asperior illa sit accusatio) neque delicta ejus accuratius nosti. Noli ergo vulnus vulneribus addere, dum auctorem peccati divulgas, sed semotis arbitris admonitionem adhibeto.

R. Ego scio, &c.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

LECTIO VII. C. II. V. 2.

In illo tempore: cum audisset Joannes in vinculis opera Christi, mittens duos ex Discipulis suis, ait illi; Tu es, qui venturus es, an alium expectamus? Et reliqua.

Homilia S. Joannis Chrysostomi.

In var. Matth. loc. Hom. 16.

Tenuit, inquit, Joannem, & alligans posuit eum in carcere. Herodes, te petit causa, te arguunt vincula, te carcer accusat; te divulgat producta in publicum poena. Joannes injuriatur: causam custodiæ qui requirit, in te invenit, quod puniat, & in Joanne, quod doleat, Joannes orbi notus, famæ virtute cognitus, celebratissimus sanctitate, dum attrahit ad se inquisitores inju-

riæ, facit, ut tuus cunctis innotescat incestus; agit, ut te habeat confusio publica, quem corrigere non valuit secreta correptio, & privata. Herodem Joannes monitis, non accusatione pulsavit, utpote amator castitatis, quem corrigere voluit, non perire. Sed Herodes facibus libidinis ardens, perire maluit, quam redire.

R. Cum corriperetur, &c.

LECTIO VIII.

Odiosa fit semper libertas. Nam virtus contraria vitiosis, sacrilegis exosa sanctitas, inimica castitas impudicis, corruptis integritas pœna, luxuriosis adversa frugalitas, crudelibus dura semper misericordia, impiis pietas non ferenda. Probat hoc Evangelista, cum dicit: Docebat Joannes: non licet tibi accipere uxorem Philippi fratris tui. Ecce, unde Herodes furit: malus qui monet, offendit: incurrit odium, qui arguit criminosos. Dicebat Joannes, quod erat legis, quod justitiæ, quod erat salutis: certe quod erat, non odii, sed amoris. Ecce qualem consecutus est ab impio pro pietate mercedem.

R. Reddidit Deus justo &c.

LECTIO IX.

Volens inquit, timuit populum. Facile deviat a justitia, qui in causis non Deum, sed homines formidat. Huic timor peccandi differt facultatem; non aufert voluntatem. Unde etiam, quos suspendit a crimine, avidiores reddit ad crimen: & æstuat animo, quousque perficiat, quod

cogitat, malum. Solus enim Dei est timor, qui nocentes corrigit, fugat crimina, innocentiam servat, perpetem tribuit facultatem.

Te Deum laudamus &c.

Die XXX. Maji.

Inventio manus dexteræ S. Stephani regis et Conf. dup. pro terris haered. Austr.

Omnia de Communi Conf. non Pontif. præter ea quæ sequuntur.

Ad 1. Vesperas.

In Hymno dic. Meruit supremos.

Ad Magnificat in utrisque Vesperis.

Antiph. Dispersit, dedit pauperibus: Justitia ejus manet in sæculum sæculi.

O R A T I O.

Deus, qui es Sanctorum tuorum splendor mirabilis, quique hodierna die B. Stephani Regis, & Confessoris tui gloriosam dexteram revelasti: da nobis famulis tuis de ejus semper protectione gaudere. Per Dom. nostrum Jesum Christum &c.

Commemoratio S. FELICIS PAPÆ, et Martyr.

Ad Matutinum.

Lectio I. Nocturni, Beatus vir etc. ut in eodem Commun. secundo loco.

In II. Noct.

LECTIO IV.

Inter cætera divinæ providentiæ Miracula, quibus famuli sui Stephani Sanctitatem illustrare Deus voluit, illud præcipue eminet, quod venerandis ejus Reliquiis elevatis, ac cæteris membris resolutis, sola manus dextera miro pietatis Dei munere integra, & ab omni corruptione immunis deprehensa fuerit. Quo scilicet novi miraculi inditio prolixam Sancti Regis tum in ecclesiis, & locis piis fundandis, instruendisque, tum in sublevandis egenis, atque pauperibus largitatem in terris glorificare Deus voluit, & immarcescibilem gloriæ coronam illi jam retributam in cælis non obscure denuntiavit.

LECTIO V.

Singularis profecto fuit ejus charitas in peregrinos, in quibus Christi Domini Salvatoris imaginem devotæ mentis affectu suspiciens, incredibile dictu est, quanta eos suscepit alacritate, foverit benignitate. Quotquot enim vel Hierosolymas ad sepulchrum Domini, vel Romam ad Apostolorum limina per Hungariam iter suum instituerunt, eos omnes, ut fratres excipere, opportunisque subsidiis juvare studuit. Quia ejus humanitate provocati cujuscunque conditionis peregrini, omisso itinere, quod antea mari tenebant, terrestrem Hungarici Regni viam susceperunt. Hanc autem charitatem, ut faceret perpetuam, tam Romæ, quam Constantinopoli, ac Hierosolymis pro peregrinis excipiendis constituit hospitia, optimis instructa redditibus.

LECTIO VI.

Multa quidem, ac magna fuere pietatis, & misericordiæ opera, quæ Sanctus palam, & publice fecit: in id tamen toto animi conatu intendebat, ut præceptum Domini adimpleret, dicentis: Te autem faciente Eleemosynam, nesciat sinistra tua, quid faciat dextera tua. Hinc solemne ei erat nocturnas vigiliis lavandis Christi fidelium pedibus, & abscondendis in sinu pauperum eleemosynis impendere. Quæ charitatis officia dum solus, & ignotus expleret, non semel injurias, ac contumelias invicto, hilarique animo toleravit. Hujus itaque misericordiæ, & benignitatis merito sancti viri dexteram inter cetera ossa diu quæsitam, & non inventam, ac tandem singulari Dei beneficio incorruptam repertam B. Ladislaus Hungariæ rex in Basilicam, quam largo sumpto, & ditissimo apparatu instauravit, in magna Episcoporum & optimatum frequentia inferri, ac honorifice locari curavit. Cujus rei anniversariam memoriam ex veteri instituto hodierna celebritate recolimus.

In III. Nocturno.

LECTIO VII.

S. Evangelii secundum Lucam.

In illo tempore dixit Jesus Discipulis suis: nolite timere pusillus grex, quia complacuit Patri vestro dare vobis regnum, & reliqua.

Homilia S. Fulgentii Episcopi ex sermone de Confessoribus.

Si non omnes possunt implere, quod Domi-

mus ait: Vendite, quae possidetis, illud tamen quod adjecit dicens; date eleemosynam, omnibus est possibile; si adsit bona voluntas, omnibus facile; si non adsit dira cupiditas, omnibus salubre; si ferueat charitas, cunctis debet esse commune, ut omnibus donetur externa felicitas; qui ergo tantam virtutem accepit a Domino, ut omnia, quae in mundo sunt, coelestis regni amore contemnat, quae habet, vendat, & egenis expendat: qui vero tantae virtutis nondum est, de his, quae habet, in quantum habet, eleemosynam faciat.

R. Iste est.

LECTIO VIII.

Perfectus possideat primum virtutis locum, imperfectus saltem perveniat ad secundum. Efficiatur ille gloriose dignus, sit iste sanctorum pauperum piissimus consolator: habeat iste apud Deum patronos pauperes, quos ille se gaudet, virtutis habere consortes: sit ille talis, qui ad dexteram judicandus assistat, sit ille talis, qui externa tabernacula perpetuo jure possideat: sit iste talis, quem ille recipiat. Thesaurum nostrum, fratres, in coelis ponamus, ut etiam cor nostrum in coelis habere possimus. Necessesse est enim, ut quo praecesserit dilectionis thesaurus, illuc etiam cogitationis sequatur affectus. Ideo veritas ait: Ubi enim thesaurus vester est, ibi et cor vestrum erit, ut ergo in coelis thesaurizemus coelestia diligamus: vis nosse, ubi thesaurizas? attende, quid amas, vis nosse, quid amas? attende, quid cogitas; ita fiet, ut thesaurum tuum iudicio tuae cogitationis intelligas. Tu autem, Domine, miserere &c. Te Deum laudamus.

LECTIO IX.

Regulariter debet esse de S. Felice, si tamen hoc Festum transferri contingeret, dividatur Lectio 8 in duas, in illis verbis: Thesaurum nostrum fratres.

Ad Benedictus Antiph.

Stabilia sunt bona illius in Domino, & elemosynas illius enarrabit omnis ecclesia sanctorum.

FERIA II. POST DOM. SS. TRINITATIS.

Festum pretiosissimi sanguinis D. N. J. C. dup. Maj.

Ad Vesperas.

Antiph. Quis est iste, qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra? Iste formosus in stola sua.

Psal. ut in Domin. sed loco ultimi dicitur:

Laudate Dominum omnes gentes, &c.

Antiph. Ego qui loquor justitiam, & propugnator sum ad salvandum.

Antiph. Vestitus erat veste aspersa sanguine, & vocatur nomen ejus verbum Dei.

Antiph. Quare ergo rubrum est indumentum tuum, & vestimenta tua, sicut calcantium in torculari?

Antiph. Torcular calcavi solus, & de gentibus non est vir mecum.

Capitulum.

Fratres, Christus assistens Pontifex futurorum bonorum, per amplius, & perfectius tabernacu-

lum non manufactum, idest non hujus creatio-
nis, neque per sanguinem hircorum, aut vitu-
lorum, sed per proprium sanguinem introivit se-
mel in sancta, æterna redemptione inventa.

R. Deo gratias.

H y m n u s.

Festivis resonent compita vocibus:
Cives lætitiæ frontibus explicent:
Tædis flammiferis ordine prodeant
Instructi pueri & senes.

Quem dura moriens Christus in arbore
Fundit multiplici vulnere sanguinem.
Nos facti memores dum colimus, decet
Saltem fundere lacrymas.

Humano generi perniciæ gravis
Adami veteris crimine contigit:
Adami integritas & pietas novi
Vitam reddidit omnibus.

Clamorem validum summus ab æthere
Languentis Geniti si Pater audiit,
Placari potius sanguine debuit,
Et nobis veniam dare.

Hoc quicumque stolam sanguine protulit,
Abstergit maculas; & roseum decus,
Quo fiat similis protinus Angelis,
Et regi placeat capite.

A recto instabis tramite postmodum
Se nullus retrahat; meta sed ultima
Tangatur, tribuet nobile præmium,
Qui cursum Deus adjuvat.

Nobis propitius sit genitor potens,
Ut quos Unigenæ sanguine Filii
Emisti, & placido flamine recreas,
Cœli ad culmina transferas. Amen.

℣. Redemisti nos Domine in sanguine tuo.
℞. Et fecisti nos Deo nostro regnum.

Ad Magnificat, Antiph.

Accessistis ad Sion montem & civitatem Dei
viventis, Jerusalem cœlestem, & testamenti novi
mediatorem Jesum, & sanguinis asperzionem
melius loquentem, quam Abel.

O R A T I O.

Omnipotens sempiterne Deus, qui unigeni-
tum Filium tuum mundi redemptorem constitui-
sti, ac ejus sanguine placari voluisti: concede
quæsumus, salutis nostræ pretium solemni cultu
ita venerari, atque a præsentis vitæ malis ejus
virtute defendi in terris; ut fructu perpetuo læ-
temur in cœlis. Qui tecum vivit, & regnat in
unitate Spiritus sancti &c.

Ad Matutinum. Invitatorium.

Christum Dei filium, qui suo nos redemit
sanguine, * Venite adoremus;

Psal. Venite exultemus Domino &c.

H y m n u s.

Ira justa Conditoris,
Imbre aquarum vindice
Criminosum merfit orbem,
Noe in arca sospite:

Mira tandem vis amoris
Lavit orbem sanguine.

Tam salubri terra felix
Irrigata pluvia,
Ante spinis, quæ scatebat:
Germinavit flosculos:
Inque nectaris saporem
Transiere absinthia.

Triste protinus venenum
Dirus anguis posuit,
Et cruenta belluarum
Desiit ferocia:
Mitis agni vulnerati
Hæc fuit victoria.

O scientiæ supernæ
Altitudo impervia!
O suavitas benigni
Prædicanda pectoris!
Servus erat morte dignus,
Rex luit pœnam optimus.

Quando culpis provocamus
Ultionem Judicis,
Tunc loquentis protegamur
Sanguinis præsentia:
Ingruentium malorum
Tunc recedant agmina.

Te redemptus laudet orbis.
Grata servans munera.
O salutis sempiternæ
Dux, & auctor inclyte,
Qui tenes beata regna
Cum parente, & Spiritu.

Amen.

In I. Nocturno.

Antiph. Postquam consummati sunt dies octo,
ut circumcideretur puer, vocatum est nomen
ejus Jesus.

PSALMUS 2.

Quare fremuerunt Gentes: * & populi medi-
tati sunt inania?

Astiterunt reges terræ, & principes conve-
nerunt in unum: * adversus Dominum, & adver-
sus Christum ejus.

Dirumpamus vincula eorum; * & projecia-
mus a nobis jugum ipsorum.

Qui habitat in cœlis: irridebit eos: * Domi-
nus subvertet eos.

Tunc loquetur ad eos in ira sua: * & in fu-
rore suo conturbabit eos.

Ego autem constitutus sum rex ab eo super
Sion montem sanctum ejus: * prædicans præcep-
tum ejus.

Dominus dixit ad me: * Filius meus es tu,
ego hodie genui te.

Postula a me, & dabo tibi gentes hæredi-
tatem tuam: * & possessionem tuam terminos terræ.

Reges eos in virga ferrea: * & tamquam
vas figuli confringes eos.

Et nunc reges intelligete, * erudimini, qui
judicatis terram.

Servite Domino in timore: * & exultate ei
cum tremore.

Apprehendite disciplinam, ne quando irascatur Dominus: * & pereatis de via iusta.

Cum exarserit in brevi ira ejus: * beati omnes, qui confidunt in eo. Gloria Patri.

Antiph. Postquam consummati sunt dies octo, ut circumcideretur puer, vocatum est nomen ejus Jesus.*

Antiph. Factus in agonia prolixius orabat, & factus est sudor ejus, sicut guttæ sanguinis decurrentis in terram.

PSALMUS 3.

Domine, quid multiplicati sunt, qui tribulant me: * multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt animæ meæ: * non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Domine susceptor meus es: * gloria mea & exaltans caput meum.

Voce mea ad Dominum clamavi: & exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, & soporatus sum: * & exsurrexi, quia Dominus suscepit me.

Non timebo millia populi circumdantis me: * exurge Domine, salvum me fac, Deus meus.

Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa: * dentes peccatorum contrivisti.

Domini est salus: * & super populum tuum benedictio tua. Gloria Patri.

Antiph. Factus est sudor ejus, sicut guttæ sanguinis decurrentis in terram.

Antiph. Judas, qui eum tradidit, pœnitentia ductus, retulit triginta argenteos, dicens: Peccavi, tradens sanguinem justum.

PSALMUS 15.

Conserva me Domine, quoniam speravi in te: * dixi Domino, Deus meus es tu, quoniam bonorum meorum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus: * mirificavit omnes voluntates meas in eis.

Multiplicatæ sunt infirmitates eorum: * postea acceleraverunt.

Non congregabo conventicula eorum de sanguinibus: * nec memor ero nominum eorum per labia mea.

Dominus pars hæreditatis meæ, & calicis mei: * tu es, qui restitues hæreditatem meam mihi.

Funes ceciderunt mihi in præclaris: * etenim hæreditas mea præclara est mihi.

Benedicam Dominum, qui tribuit mihi intellectum: * insuper & usque ad noctem increperunt me renes mei.

Providebam Dominum in conspectu meo semper: * quoniam a dextris est mihi, ne commovear.

Propter hoc lætatum est cor meum, & exultavit lingua mea: * insuper & caro mea requiescet in spe.

Quoniam non derelinques animam meam in inferno: * nec dabis sanctum tuum videre corruptionem.

Notas mihi fecisti vias vitæ, adimplebis me lætitia cum vultu tuo: * delectationes in dextera tua usque in finem. Gloria Patri.

Antiph. Judas qui eum tradidit, pœnitentia ductus, retulit triginta argenteos, dicens: Pecavi, tradens sanguinem justum.

✠. Redemisti nos Domine.

R. In sanguine tuo.

De Epistola Beati Pauli Apostoli ad Hæbreos.

LECTIO I.

Christus assistens Pontifex futurorum bonorum per amplius & perfectius tabernaculum non manufactum, idest, non hujus creationis, neque per sanguinem hircorum aut vitulorum, sed per proprium Sanguinem, introivit semel in sancta, æterna redemptione inventa. Si enim sanguis hircorum, & taurorum, & cinis vitulæ aspersus, inquinatos sanctificat ad emundationem carnis: Quanto magis sanguis Christi, qui per spiritum sanctum semet ipsum obtulit immaculatum Deo, emundabit conscientiam nostram ab operibus mortuis ad serviendum Deo viventi? Et ideo novi testamenti mediator est, ut, morte intercedente, in redemptionem earum prævaricationum, quæ erant sub priori testamento, repromissionem accipiant, qui vocati sunt æternæ hereditatis.

Tu autem.

R. Jesus, ut sanctificaret per suum sanguinem populum, extra portam passus est: * Exeamus igitur ad eum extra castra, improprium ejus portantes.

Ÿ. Nondum enim usque ad sanguinem restitistis adversus peccatum repugnantes.

Exeamus igitur.

LECTIO II.

Ubi enim testamentum est, mors necesse est intercedat testatoris. Testamentum enim in mortuis confirmatum est: alioquin nondum valet, dum vivit, qui testatus est. Unde nec primum quidem sine sanguine dedicatum est. Lecto enim omni mandato legis a Moyse universo populo, accipiens sanguinem vitulorum, & hircorum cum aqua & lana coccinea, & hyssopo, ipsum quoque librum, & omnem populum asperxit, dicens: Hic sanguis testamenti, quod mandavit ad vos Deus. Etiam tabernaculum, & omnia vasa ministerii sanguine similiter asperxit. Et omnia pene in sanguine secundum legem mundantur: Et sine sanguinis effusione non fit remissio.

Tu autem.

R. Moyses sumptum sanguinem resperxit in populum, * Et ait: hic est sanguis fœderis, quod pepigit Dominus vobiscum.

Ÿ. Fide celebravit Pascha, & sanguinis effusionem: ne, qui vastabat primitiva, tangeret eos. Et ait.

LECTIO III.

Habentes itaque, fratres, fiduciam in introitu Sanctorum in sanguine Christi, quam initiavit nobis viam novam, & virtutem per velamen,

id est carnem suam, & sacerdotem magnum super domum Dei, accedamus cum vero corde in plenitudine fidei, aspersi corda a conscientia mala, & abluti corpus aqua munda, teneamus spei nostræ confessionem indeclinabilem (fidelis enim est, qui repromisit,) & consideremus invicem in provocationem charitatis, & bonorum operum.

Tu autem.

R. Vos, qui aliquando eratis longe, facti estis prope in sanguine Christi: * Ipse enim est pax nostra, qui fecit utraque unum.

Y. Complacuit per eum reconciliare omnia in ipsum, pacificans per sanguinem crucis ejus, sive quæ in terris, sive quæ in cælis sunt. Ipse enim. Gloria Patri. Ipse enim.

In II. Nocturno.

Antiph. Pilatus volens populo satisfacere, tradidit illis Jesum flagellis cæsum.

PSALMUS 22.

Dominus regit me, & nihil mihi deerit: * in loco pascuæ ibi me collocavit.

Super aquam refectiōnis educavit me: * animam meam convertit.

Deduxit me super semitas justitiæ: * propter nomen suum.

Nam & si ambulavero in medio umbræ mortis, non timebo mala: * quoniam tu mecum es.

Virga tua, & baculus tuus; * ipsa me consolata sunt.

Parasti in conspectu meo mensam: * adversus eos, qui tribulant me.

Impinguasti in oleo caput meum: * & calix meus inebrians quam præclarus est!

Et misericordia subsequetur me; * omnibus diebus vitæ meæ.

Et ut inhabitem in Domo Domini, * in longitudinem dierum. Gloria Patri.

Antiph. Pilatus volens populo satisfacere, tradidit illis Jesum flagellis cæsum.

Antiph. Videns autem, quia nihil proficeret, accepta aqua, lavit manus coram populo, dicens: Innocens sum a sanguine iusti hujus.

PSALMUS 29.

Exaltabo te, Domine, quoniam suscepisti me: nec delectasti inimicos meos super me.

Domine Deus meus clamavi ad te! * & salvasti me.

Domine eduxisti ab inferno animam meam: * salvasti me a descendantibus in lacum.

Pfallite Domino sancti ejus: * & confitemini memoriæ sanctitatis ejus.

Quoniam ira in indignatione ejus: * & vita in voluntate ejus.

Ad vespereum demorabitur fletus; * & ad matutinum lætitia.

Ego autem dixi in abundantia mea; * non movebor in æternum.

Domine in voluntate tua: * præstitisti decori meo virtutem.

Avertisti faciem tuam a me: * factus sum conturbatus.

Ad te, Domine clamabo: * & ad Deum meum deprecabor.

Quæ utilitas in sanguine, meo: * dum descendo in corruptionem?

Numquid confitebitur tibi pulvis; * aut annuntiabit veritatem tuam?

Audivit Dominus, & misertus est mei: * Dominus factus est adjutor meus.

Convertisti planctum meum in gaudium mihi: * conscidisti faccum meum, & circumdedisti me lætitia.

Ut cantet tibi Gloria mea; & non compungar: * Domine Deus meus in æternum confitebor tibi. Gloria Patri.

Antiph. Videns autem, quia nihil proficeret, accepta aqua, lavit manus coram populo, dicens: Innocens ego sum a sanguine justihujus.

Antiph. Et respondes universus populus, dixit: Sanguis ejus super nos, & super filios nostros.

PSALMUS 63.

Exaudi Deus orationem meam cum deprecor: * a timore inimici eripe animam meam.

Protexisti me a conventu malignantium: * a multitudine operantium iniquitatem.

Quia exacuerunt ut gladium linguas suas: * intenderunt arcum rem amaram ut sagittent in occultis immaculatum.

Subito sagittabunt eum, & non timebunt:
* firmaverunt sibi sermonem nequam.

Narraverunt, ut absconderent laqueos: * dixerunt: Quis videbit eos.

Scrutati sunt iniquitates: * defecerunt scrutantes scrutinio.

Accedet homo ad cor altum: * & exaltabitur Deus,

Sagittæ parvulorum factæ sunt plagæ eorum: * & infirmatæ sunt contra eos linguæ eorum.

Conturbati sunt omnes, qui videbant eos: * & timuit omnis homo.

Et annuntiaverunt opera Dei: * & facta ejus intellexerunt.

Lætabitur justus in Domino, & sperabit in eo: * & laudabuntur omnes recti corde. Gloria Patri.

Antiph. Et respondens universus populus, dixit: Sanguis ejus super nos, & super filios nostros.

℟. Sanguis Jesu Christi filii Dei.

℞. Emundat nos ab omni peccato.

LECTIO IV.

Sermo Sancti Joannis Chrysostomi.

Vultis sanguinis Christi audire virtutem? redeamus ad ejus exemplum, & priorem typum recordemur, & pristinam scripturam narremus. In Ægypto, nocte media, Ægyptiis Deus pla-

gam decimam minabatur, ut eorum primogenita deperirent, quia primogenitum ejus populum detinebant: Sed ne amata plebs Judæorum unacum illis periclitaretur, quia unus locus continebat universos, remedium discretionis inventum est. Proinde exemplum mirabile, ut discas in veritate virtutem. Ira divinæ indignationis sperabatur, & domos singulas mortifer circuibat. Quid igitur Moyſes? Occidite, inquit, agnum anniculum, & sanguine ejus linite januas. Quid ait Moyſes? Sanguis ovis rationalem hominem liberare consuevit? Valde, inquit, non eo quod sanguis est, sed quia Dominici sanguinis per eum demonstratur exemplum. Tu autem.

R. In timore incolatus vestri conversamini:
* Scientes quod non corruptibilibus auro, vel argento redempti estis.

Y. Sed pretioso sanguine, quasi agni immaculati Christi. Scientes.

LECTIO V.

Nam sicut regnantium statuæ, quæ sine causa sunt, & sermone, nonnunquam ad se confugientibus hominibus, anima & ratione decoratis, subvenire consueverunt, non quia sunt ære confectæ, sed quia retinent imaginem principalem: Ita & sanguis ille, qui irrationalis fuit, animas habentes homines liberavit: Non quia sanguis fuit, sed quia hujus sanguinis ostendebat adventum. Et tunc Angelus ille vastator, cum linitos postes atque aditus pervideret, transjecit gressus, & non est ausus intrare. Nunc ergo si viderit inimicus, non postibus impositum sangui-

nem typi, sed fidelium ore lucentem sanguinem veritatis Christi templi postibus dedicatum, multo magis se subtrahet. Si enim Angelus cessit exemplo, quanto magis terrebitur inimicus, si ipsam perspexerit veritatem? Vis, & aliam huius sanguinis scrutari virtutem? volo; unde primum cucurrit inspicias, & de quo fonte manavit. De ipsa primum cruce processit: Latus illud Dominicum initium fuit. Mortuo enim ait, Jesu, & adhuc in cruce pendente, approximat miles; Latus lancea percussit, & exinde aqua fluxit, & sanguis. Unum baptismatis symbolum, aliud sacramenti. Ideo non ait: Exiit Sanguis & aqua, sed exiit aqua primum, & Sanguis; Quia primum baptismo diluimur, & postea mysterio dedicamur.

Tu autem.

R. Empti estis pretio magno. * Glorificate, & portate Deum in corpore vestro.

✠. Pretio empti estis: nolite fieri servi hominum. Glorificate.

LECTIO VI.

Latus miles aperuit, & templi sancti parietem patefecit. Et ego thesaurum præclarum inveni & fulgentes divitias me gratulor reperire. Sic & de illo agno factum est. Judæi ovem occiderunt, & ego fructum de sacramento cognovi. De latere Sanguis, & aqua. Nolo tam facile, auditor, transeas tanti secreta mysterii. Restat enim mihi mystica atque secretalis oratio. Dixi baptismatis symbolum & mysteriorum, lacum & sanguinem demonstrare. Ex his enim

sancta fundata est Ecclesia per lavacri generationem, & renovationem Spiritus sancti. Per baptismum, inquam, & mysteria, quæ ex latere videntur, esse prolata. Ex latere igitur suo Christus ædificavit Ecclesiam, sicut de latere Adam ejus conjux Heva prolata est. Nam hac de causa Paulus quoque testatur, dicens. De corpore ejus; & de ossibus ejus sumus; latus videlicet illud significans. Nam, sicut de illo latere Deus fecit feminam procreari: sic & de suo latere, Christus aquam nobis & sanguinem dedit, unde repararetur Ecclesia.

Tu autem.

R. Commendat charitatem suam Deus in nobis: * Quoniam cum adhuc peccatores essemus, secundum tempus, Christus pro nobis mortuus est.

Ÿ. Multo igitur magis nunc justificati in sanguine ipsius, salvi erimus ab ira per ipsum.

Quoniam; Gloria Patri. Quoniam.

In III. Nocturno.

Antiph: Exivit ergo Jesus, portans coronam spineam, & purpureum vestimentum, & dicit eis; Ecce Homo.

PSALMUS 73.

Ut quid Deus repulisti in finem: * iratus est furor tuus super oves pascuæ.

Memor esto congregationis tuæ: * quam possedisti ab initio.

Redemisti virgam hæreditatis tuæ; * mons Sion, in quo habitasti in eo.

Leva manus tuas in superbias eorum in finem: * quanta malignatus est inimicus in sancto?

Et gloriati sunt, qui oderunt te: * in medio solemnitatis tuæ.

Posuerunt sua signa: * & non cognoverunt, sicut in exitu super summum.

Quasi in silva lignorum securibus exciderunt januas ejus in idipsum: * in securi & ascia dejecerunt eam.

Incenderunt igni sanctuarium tuum: * in terra polluerunt tabernaculum nominis tui.

Dixerunt in corde suo cognatio eorum simul: * quiescere faciamus omnes dies festos Dei a terra.

Signa nostra non vidimus, jam non est Propheta: * & nos non cognoscet amplius.

Usquequo Deus improperabit inimicus: iritat adversarius nomen tuum in finem?

Ut quid avertis manum tuam, & dexteram tuam: * de medio sinu tuo in finem?

Deus autem rex noster ante sæcula: * operatus est salutem in medio terræ.

Tu confirmasti in virtute tua mare: * conturbasti capita draconum in aquis.

Tu confregisti capita draconis: * dedisti eum escam populis Æthiopum.

Tu dirupisti fontes, & torrentes: * tu ficcasti fluvios Ethan.

Tuus est dies, & tua est nox: * tu fabricatus es auroram, & solem.

Tu fecisti omnes terminos terræ: * æstatem & ver tu plasmasti ea.

Memor esto hujus, inimicus improperavit Domino; * & populus insipiens incitavit nomen tuum.

Ne tradas bestiis animas confitentes tibi: * & animas pauperum tuorum ne obliviscaris in finem.

Respice in testamentum tuum: * quia repleti sunt, qui obscurati sunt terræ domibus iniquitatum.

Ne avertatur humilis factus confusus: * pauper & inops laudabunt nomen tuum.

Exurge, Deus, judica causam tuam: * memor esto improperiorum tuorum, eorum, quæ ab insipiente sunt tota die.

Ne obliviscaris voces inimicorum tuorum: * superbia eorum, qui te oderunt, ascendit semper. Gloria Patri.

Antiph. Exivit ergo Jesus, portans coronam spineam, & purpureum vestimentum, & dicit eis; Ecce Homo.

Antiph. Et bajulans sibi crucem, exivit in eum, qui dicitur Calvariæ locum; ubi crucifixerunt eum.

PSALMUS 87.

Domine Deus salutis meæ: * in die clamavi & nocte coram te.

Intret in conspectu tuo oratio mea: * inclina aurem tuam ad precem meam.

Quia repleta est malis anima mea: * & vita mea inferno appropinquavit.

Æstimatus sum cum descendantibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutorio, inter mortuos liber.

Sicut vulnerati dormientes in sepulcris, quorum non es memor amplius: * & ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuerunt me in lacu inferiori: * in tenebrosis, & in umbra mortis.

Super me confirmatus est furor tuus: * & omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longe fecisti notos meos a me: * posuerunt me abominationem sibi.

Traditus sum, & non egrediebar: oculi mei languerunt præ inopia.

Clamavi ad te, Domine, tota die: * expandi ad te manus meas.

Numquid mortuis facies mirabilia: * aut medici suscitabunt, & confitebuntur tibi?

Numquid narrabit aliquis in sepulcro misericordiam tuam: * & veritatem tuam in perditione?

Numquid cognoscentur in tenebris mirabilia tua: * & justitia tua in terra oblivionis?

Et ego ad te, Domine, clamavi: * mane oratio mea præveniet te.

Et quid, Domine, repellis orationem meam: * avertis faciem tuam a me?

Pauper sum ego, & in laboribus a juventute mea: * exaltatus autem, humilitatus sum & conturbatus.

In me transierunt iræ tuæ: * terrores tui conturbaverunt me.

Circumdederunt me sicut aqua, tota die: * circumdederunt me simul.

Elongasti a me amicum, & proximum: * & notos meos a miseria. Gloria Patri.

Antiph. Et bajulans sibi crucem, exivit in eum qui dicitur Calvariæ locum; ubi crucifixerunt eum.

Antiph. Ut viderunt eum jam mortuum, non fregerunt ejus crura, sed unus militum lancea Latus ejus aperuit, & continuo exivit sanguis & aqua.

PSALMUS 93.

Deus ultionum Dominus: * Deus ultionum libere egit.

Exaltare qui judicas terram: * redde retributionem superbis.

Usquequo peccatores Domine: * usquequo peccatores gloriabuntur?

Effabuntur, & loquentur iniquitatem: * loquentur omnes qui operantur injustitiam.

Populum tuum, Domine, humiliaverunt: * & hæreditatem tuam vexaverunt.

Viduam & advenam interfecerunt: * & pupillos occiderunt.

Et dixerunt, non videbit Dominus: nec intelliget Deus Jacob.

Intelligite insipientes in populo: * & stulti aliquando sapite.

Qui plantavit aurem, non audiet: * aut qui finxit oculum, non considerat?

Qui corripit gentes, non arguet: * qui docet hominem scientiam?

Dominus scit cogitationes hominum: * quoniam vanæ sunt.

Beatus homo, quem tu erudieris, Domine: * & de lege tua docueris eum.

Ut mitiges ei a diebus malis: * donec fodiatur peccatori fovea.

Quia non repellet Dominus plebem suam: * & hæreditatem suam non derelinquet.

Quoadusque iustitia convertatur in iudicium: * & qui juxta illam, omnes, qui recto sunt corde.

Quis confurget mihi adversus malignantes: * aut quis stabit mecum adversus operantes iniquitatem?

Nisi quia Dominus adjuvit me: * paulo minus habitasset in inferno anima mea.

Si dicebam; Motus est pes meus: * misericordia tua, Domine, adjuvabat me.

Secundum multitudinem dolorum meorum in corde meo: * consolationes tuæ lætificaverunt animam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitatis: * qui fingis laborem in præcepto?

Captabunt in animam iusti: * & sanguinem innocentem condemnabunt.

Et factus est mihi Dominus in refugium: * & Deus meus in adiutorium spei meæ.

Et reddet illis iniquitatem ipsorum, & in malitia eorum disperdet eos: * disperdet illos Dominus Deus noster. Gloria Patri.

Antiph. Ut viderunt eum jam mortuum, non fregerunt ejus crura, sed unus militum lancea latus ejus aperuit, & continuo exivit sanguis, & aqua.

℣. Christus dilexit nos.

℞. Et lavit nos a peccatis nostris in sanguine suo.

Lectio Sancti Evangelii secundum Joannem.

LECTIO VII.

In illo tempore: Cum accepisset Jesus acetum, dixit: Consummatum est. Et inclinato capite, tradidit spiritum. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi.

Vigilanti verbo Evangelista usus est, ut non diceret: Latus ejus percussit, aut vulneravit, aut quid aliud, sed aperuit: ut illic quodammodo vitæ ostium panderetur, unde sacramenta ecclesiæ manaverunt, sine quibus ad vitam, quæ vera vita est, non intratur. Ille sanguis in remissionem fusus est peccatorum: Aqua illa salutare temperat poculum, hæc & lavacrum præstat, & potum. Hoc prænunciabat, quod Noe in latere

arcæ ostium facere jussus est, qua intrarent animalia, quæ non erant diluvio peritura, quibus præfigurabatur ecclesia. Propter hoc prima mulier facta est de latere viri dormientis, & appellata est vita, materque vivorum. Magnum quippe significavit bonum ante magnum prævaricationis malum. Hic secundus Adam inclinato capite in cruce dormivit, ut inde formaretur ei conjux, quod de latere dormientis effluxit. O mors, unde morui reviviscunt! Quid isto sanguine mundius? Quid vulnere isto salubrius? Tu autem.

R. Hic est, qui venit per aquam & sanguinem, Jesus Christus: * Non in aqua solum, sed in aqua & sanguine.

Y. In die illa erit fons patens domui David, & habitantibus Jerusalem, in ablutionem peccatorum. Non in aqua.

LECTIO VIII.

Tenebantur homines captivi sub diabolo, & dæmonibus serviebant. Sed redempti sunt captivitate. Vendere enim se potuerunt, redimere non potuerunt. Venit Redemptor, & dedit pretium: fudit sanguinem suum, & emit orbem terrarum. Quæritis, quid emerit? Videte quid dederit, & invenietis quid emerit.

Tu autem.

R. Prædestinavit nos Deus in adoptionem filiorum per Jesum Christum; * In quo habemus redemptionem per sanguinem ejus.

Y. Remissionem peccatorum secundum divi-

tias gratiæ ejus, quæ superabundavit in nobis.
In quo habemus. Gloria Patri. In quo habemus.

LECTIO IX.

Sanguis Christi pretium est: Tanti quid valet? Quid, nisi totus orbis? Quid nisi omnes gentes? Valde ingrati sunt pretio suo, aut multum superbi sunt, qui dicunt, aut illud tam parum est, ut solos Afros emerit, aut se tam magnos esse, pro quibus solis illud sit datum. Non ergo exultent, non superbiant. Pro toto dedit, quantum dedit. Tu autem.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES, ET PER HORAS.

Antiph. Hi, qui amicti sunt stolis albis, qui sunt,
& unde venerunt?

Psalmi de Dominica.

Antiph. Hi sunt, qui venerunt de tribulatione magna, & laverunt stolas suas in sanguine agni.

Antiph. Ideo sunt ante thronum Dei, & serviunt ei die, & nocte.

Antiph. Et ipsi vicerunt draconem propter sanguinem agni, & propter testamentum verbi sui.

Antiph. Beati qui lavant stolas suas in sanguine agni.

Capitulum. Hebr. 9. c.

Fratres, Christus assistens Pontifex futurorum bonorum, per amplius & perfectius tabernaculum non manufactum, idest, non hujus creationis, neque per sanguinem hircorum, aut vitulorum, sed per proprium sanguinem introivit semel in sancta, æterna redemptione inventa.

H y m n u s.

Salvete Christi vulnera.

Immensi amoris pignora,
Quibus perennes rivuli
Manant rubentis sanguinis.

Nitore stellas vincitis,
Rosas odore, & balsama,
Pretio lapillos indicos,
Mellis favos dulcedine.

Per vos patet gratissimum
Nostris asylum mentibus:
Non huc furor minantium
Unquam penetrat hostium.

Quod Jesus in Prætorio
Flagella nudus excipit;
Quod scissa pellis undique
Stillat cruoris guttulas!

Frontem venustam, prohi dolor!
Corona pungit spinea,
Clavi retusa cuspide
Pedes manusque perforant.

Postquam se ille tradidit
Amans volensque spiritum,

Pectus feritur lancea,
Geminusque liquor exilit.

Ut plena sit redemptio,
Sub torculari stringitur,
Suique Jesus immemor,
Sibi nil reservat sanguinis,

Venite quotquot criminum
Funesta labes inficit:
In hoc salutis balneo,
Qui se lavat, mundabitur.

Summi ad Parentis dextram
Sedentis habenda est gratia,
Qui nos redemit sanguine,
Sanctoque firmat Spiritu.

Amen.

℣. Iustificati in sanguine Christi.

℞. Salvi erimus ab ira per ipsum.

Ad Benedictus.

Antiph. Erit sanguis agni vobis in signum, dicit Dominus: Et videbo sanguinem, & transibo vos, nec erit in vobis plaga disperdens.

ORATIO.

Omnipotens sempiterne Deus, qui Unigenitum filium tuum mundi redemptorem constituiisti, ac ejus sanguine placari voluisti: concede, quæsumus, salutis nostræ pretium solemnem cultum ita venerari, atque a præsentis vitæ malis ejus virtute defendi in terris; ut fructu perpetuo lætemur in cœlis. Qui tecum vivit, & regnat in unitate spiritus sancti &c.

PER HORAS.

AD PRIMAM.

In Responsorio brevi.

℣. Qui tuo nos sanguine redemisti.

Lectio brevis, ut infra ad Nonam.

AD TERTIAM.

Antiph. Hi sunt, qui venerunt.

Capitulum.

Fratres, Christus assistens Pontifex futurorum bonorum, per amplius & perfectius tabernaculum non manufactum, id est, non hujus creationis: neque per sanguinem hircorum, aut vitulorum, sed per proprium sanguinem introivit semel in sancta, æterna redemptione inventa.

℞. breve. Redemisti nos Domine * In sanguine tuo. Redemisti.

℣. Ex omni tribu, & lingua, & populo, & natione. In sanguine tuo. Gloria Patri. Redemisti.

℞. Sanguis Jesu Christi filii Dei.

℞. Emundat nos ab omni peccato.

AD SEXTAM.

Antiph. Ideo sunt.

Capitulum.

Si sanguis hircorum, & taurorum, & cinis vitulæ aspersus inquinatos sanctificat ad emunda-

tionem carnis; Quanto magis sanguis Christi, qui per spiritum sanctum semetipsum obtulit immaculatum Deo, emundabit conscientiam nostram ab operibus mortuis ad serviendum Deo viventi?

R. breve. Sanguis Jesu Christi filii Dei: *
Emundat nos. Sanguis.

ψ. Ab omni peccato. Emundat nos.

Gloria Patri. Sanguis Jesu.

ψ. Christus dilexit nos.

R. Et lavit nos in sanguine suo.

Ad Nonam, Antiph.

Beati.

Capitulum.

Accipiens Moyses sanguinem vitulorum & hircorum, cum aqua, & lana coccinea & hyssopo ipsum quoque librum & omnem populum asperfit, dicens: hic sanguis testamenti quod mandavit ad vos Deus.

R. breve. Christus dilexit nos * In sanguine suo. Christus.

ψ. Et fecit nos regnum & sacerdotes Deo & Patri. In sanguine suo.

Gloria Patri. Christus dilexit.

ψ. Justificati in sanguine Christi.

R. Salvi erimus ab ira per ipsum.

In secundis Vesperis Antiphonae, Psalmi et Hymnus ut in primis, sed loco ultimi Psalmi dicitur: Lauda Jerusalem Dominum.

ψ. Te ergo quaesumus, tuis famulis subveni.

R. Quos pretioso sanguine redemisti.

Ad Magnificat Antiph.

Habetis autem hunc diem in monumentum,
& celebrabitis eum solemnem Domino in gene-
rationibus vestris cultu sempiterno.

FER. VI. POST OCTAVAM SS. CORPORIS CHRISTI.

Festum SS. CORDIS D. N. J. C. dup. maj.

Ad Vesperas, Antiph.

Discite a me, cum reliquis infra ad Laudes.

Psal. Dixit Dominus, cum reliquis, ut in vespe-
ris Festi SS. Corporis Christi.

Capitulum. Isaia 12.

Ecce Deus Salvator meus, fiducialiter agam
& non timebo, quia fortitudo mea, & laus mea
Dominus, & factus est mihi in salutem. Haurie-
tis aquas in gaudio de fontibus Salvatoris.

H y m n u s.

Auctor beati sæculi,

Christe Redemptor omnium,

Lumen Patris de lumine,

Deusque verus de Deo:

Amor coegit te tuus

Mortale corpus sumere,

Ut novus Adam redderes,

Quod vetus ille abstulerat.

Ille amor almus artifex
Tetræ, marisque, & siderum,
Errata patrum miserans,
Et nostra rumpens vincula.

Non corde discedat tuo
Vis illa amoris inclyti:
Hoc fonte gentes hauriant
Remissionis gratiam.

Percussum ad hoc est lancea,
Passumque ad hoc est vulnera;
Ut nos lavaret sordibus
Unda fluente, & sanguine.

Decus Parenti, & Filio,
Sanctoque sit Spiritui,
Omnibus potestas, gloria,
Regnumque in omne per
sæculum. Amen.

℣. Ignem veni mittere in terram.

℞. Et quid volo, nisi ut accendatur?

Ad Magnificat.

Antiph. Improperium expectavit cor meum, &
miseriam: & sustinui, qui simul contristaretur,
& non fuit, qui consolaretur, & non inveni.

O R A T I O.

Concede, quæsumus, omnipotens Deus, ut
qui in sanctissimo dilecti Filii tui corde glorian-
tes, præcipua in nos charitatis ejus beneficia re-
colimus: eorum pariter & actu delectemur, &
fructu. Per Dominum nostrum.

Ad Matutinum. Invitatorium.

Christum pro nobis passum: * Venite adoremus.

Psalm. Venite exultemus Domino.

H y m n u s.

En, ut superba criminum,
Et sæva nostrorum cohors
Cor fauciavit innocens
Merentis haud tale Dei!

Vibrantis hastam militis
Peccata nostra dirigunt;
Ferrumque diræ cuspidis
Mortale crimen acuit.

Ex corde scisso ecclesia,
Christo jugata, nascitur;
Hoc ostium arcæ in latere est
Genti ad salutem positum.

Ex hoc perennis gratia,
Ceu septiformis fluvius;
Stolas ut illic sordidas
Lavemus agni in sanguine.

Turpe est redire ad crimina,
Quæ cor beatum lacerent;
Sed æmulemur cordibus
Flammas amoris indices.

Hoc, Christe, nobis, hoc Pater,
Hoc sancte dona Spiritus,
Quibus potestas, gloria,
Regnum in omne sæculum. Amen.

In I. Nocturno.

Antiph. Quid est homo quia magnificas eum, aut
quid apponis erga eum cor tuum?

Pſalm, Domine Dominus noſter, cum reliquis in officio parvo B. M. V.

Antiph. Meditatio cordis mei in conſpectu tuo ſemper.

Antiph. Elevamini portæ æternales, & introibit rex gloriæ.

Ÿ. Domine dabis pacem nobis.

R. Omnia enim opera noſtra operatus es nobis. Pater noſter.

De Iſaia Propheta,

Cap. 12.

LECTIO I.

Confiteor tibi Domine, quoniam iratus es mihi: converſus eſt furor tuus, & conſolatus es me. Ecce Deus Salvator meus: fiducialiter agam, & non timebo, quia fortitudo mea, & laus mea Dominus, & factus eſt mihi in ſalutem. Haurietis aquas in gaudio de fontibus Salvatoris. Et dicetis in die illa: Conſitemini Domino, & invocate nomen ejus, mementote quoniam excelſum eſt Nomen ejus. Cantate Domino, quoniam mirifice fecit: annuntiate hoc in univerſa terra. Exulta, & lauda habitatio Sion, qui magnus in medio tui Sanctus Iſrael.

R. Ego ſum panis vitæ: Patres veſtri manducaverunt manna in deſerto, & mortui ſunt: * Hic eſt panis de cœlo descendens, ut ſi quis ex ipſo manducet non moriatur.

Ÿ. Ego ſum panis vivus, qui de cœlo deſcendi, ſi quis manducaverit ex hoc pane vivet in æternum. Hic eſt.

LECTIO II. Cap. 26.

In die illa cantabitur canticum illud in terra Juda: Urbs fortitudinis nostræ Sion. Salvator ponetur in ea murus, & antemurale. Aperite portas, & ingrediatur gens iusta, custodiens veritatem. Vetus error abiit, servabis pacem, pacem quia in te speravimus. Speraſtis in Domino in sæculis æternis in Domino Deo forti in perpetuum. Quia incurvavit habitantes in excelfo, civitatem sublimem humiliabit, humiliabit eam usque ad terram.

R. Ecce vidimus eum non habentem speciem, neque decorem: aspectus ejus in eo non est, hic peccata nostra portavit, & pro nobis dolet: ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, * Cujus livore sanati sumus.

Y. Vere languores nostros ipse tulit, & dolores nostros ipse portavit. Cujus livore.

LECTIO III.

Semita iusti recta est, rectus callis iusti ad ambulandum, & in semita iudiciorum tuorum, Domine, sustinuimus te: Nomen tuum, & memoriale tuum in desiderio animæ. Anima mea desideravit te in nocte, sed & spiritu meo in præcordiis meis de mane vigilabo ad te. Cum feceris iudicia tua in terra, iustitiam discent habitatores Orbis.

R. Benedictus Dominus Deus Israel, qui facit mirabilia magna solus, * Et benedictum nomen maiestatis ejus in æternum.

✠. Replebitur maiestate ejus omnis terra,
fiat, fiat. Et benedictum.

In II. Nocturno.

Antiph. Afferentur in lætitia, & exultatione, ad-
ducentur in templum regis.

Antiph. Sanctificavit tabernaculum suum Altis-
simus.

Antiph. Sicut lætantium omnium habitatio est in te.

✠. Conversus est furor tuus.

R. Et consolatus es me. Pater noster.

De Sermone S. Bernardi Abbatis.

Serm. 3. de Pass.

LECTIO IV.

Quia semel venimus ad cor dulcissimum Je-
su, & bonum est, nos hic esse, ne sinamus nos
facile avelli ab eo, de quo scriptum est: rece-
dentes a te in terra scribentur. Quid autem ac-
cedentes? Tu ipse doces nos: Tu dixisti acce-
dentibus ad te: gaudete quia nomina vestra scrip-
ta sunt in cœlo. Accedamus ergo ad te, & exul-
tabimus, & lætabimur in te, memores cordis tui.
O quam bonum, & quam jucundum habitare
in corde hoc! Quin potius dabo omnia, omnes
cogitationes, & affectus mentis commutabo, jæ-
ctans omnem cogitatum meum in cor Domini
Jesu, & sine fallacia illud me enutriet.

R: Qui maducat meam carnem, & bibit me-
um sanguinem * in me manet, & ego in eo.

✠. Non est alia natio tam grandis, quæ habeat Deos appropinquantes sibi, sicut Deus noster adest nobis.

In me maneat.

LECTIO V.

Ad hoc templum, ad hæc Sancta Sanctorum, ad hanc arcam testamenti adorabo, & laudabo nomen Domini, dicens cum David: Invenit cor meum, ut orem Deum meum. Et ego inveni cor regis, fratris, & amici benigni Jesu. Et numquid non adorabo? Hoc igitur corde tuo, & meo, dulcissime Jesu, invento, orabo te Deum meum, admitte tantum in Sacrarium exauditionis tuæ preces meas: immo me totum trahe in cor tuum. O omnium pulchritudine speciosissime Jesu, amplius lava me ab iniquitate mea, & a peccato meo munda me: ut purificatus per te purissimum, possim accedere, & in corde tuo omnibus diebus vitæ meæ merear habitare, & ut videre simul, & facere tuam valeam voluntatem.

R. Sicut ovis ad occisionem ductus est, & dum male tractaretur, non aperuit os suum; traditus est ad mortem, * Ut vivificaret populum suum.

✠. Tradidit in mortem animam suam, & inter sceleratos reputatus est. Ut vivificaret.

LECTIO. VI.

Ad hoc enim perforatum est latus tuum, ut nobis patefcat introitus. Ad hoc vulneratum est cor tuum, ut in illo, & in te ab exteriori-

bus perturbationibus absoluti habitare possimus. Nihilominus & propterea vulneratum est, ut per vulnus visibile, vulnus amoris invisibile videamus. Quomodo hic ardor melius ostendi potest, nisi quod non solum corpus, verum etiam ipsum cor lancea vulnerari permisit? Carnale ergo vulnus, vulnus spirituale ostendit: Quis illud cor tam vulneratum non diligit? quis tam amans non redamet? Quis tam castum non amplectatur? Nos igitur adhuc in corpore manentes, quantum possumus amemus, redamemus, amplectamur vulneratum nostrum, cujus impij agricolæ foderunt manus, & pedes, latus, & cor: stemusque, ut cor nostrum durum adhuc, & inpcenitens amoris sui vinculo constringere, & jaculo vulnerare dignetur. Quam charitatem Christi patientis, & pro generis humani redemptione morientis, atque in suæ mortis, commemorationem instituentis sacramentum corporis, & sanguinis sui, ut fideles sub sanctissimi cordis symbolo devotius, ac ferventius recolant, ejusdemque fructus uberius percipiant, Clemens XIII. Pont. Max. ejusdem sanctissimi cordis festum quibusdam petentibus ecclesiis celebrare permisit.

R. Magnus Dominus & laudabilis nimis: *
Et sapientiæ ejus non est numerus.

V. Magnus Dominus & magna virtus ejus,
sapientiæ ejus non est finis. Et sapientiæ. Gloria Patri. Et sapientiæ.

In III. Nocturno.

Antiph. Annuntiate de die in diem salutare ejus.

Antiph. Adorate eum omnes Angeli ejus: audit, & lætata est Sion.

Antiph. Viderunt omnes termini terræ salutare Dei nostri.

R. Ex Sion species decoris ejus.

R. Deus noster manifeste veniet. Pat nost.

Lectio S. Evangelii secundum Joannem. Cap. 19. 31.

LECTIO VII.

In illo tempore: Judæi, quoniam parasceve erat, ut non remarerent in cruce corpora Sab-
bato (erat enim magnus dies ille Sabbati) roga-
verunt Pilatum, ut frangerentur eorum crura, &
tollerentur. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract. 120. in Joan

Unus militum lancea latus ejus aperuit, &
continuo exivit sanguis, & aqua. Vigilanti ver-
bo Evangelista usus est, ut non diceret latus ejus
percussit, aut vulneravit, aut quid aliud: sed
aperuit, ut illud quodammodo vitæ ostium pan-
deretur, unde Sacramenta manaverunt, sine
quibus ad vitam, quæ vera vita est, non intra-
tur. Ille sanguis, qui fusus est, in remissionem
fusus est peccatorum. Aqua illa salutare tempe-
rat poculum, hæc & lavacrum præstat, & po-
tum. Hoc prænuntiabat quod Noe in latere Ar-
cæ ostium facere jussus est, quo intrarent ani-
malia, quæ non erant diluvio peritura, quibus
figurabatur ecclesia.

R. Misit me vivens Pater, & ego vivo propter Patrem: * & qui manducat me, vivet propter me.

Ÿ. Cibavit illum Dominus pane vitæ, & intellectus. Et qui manducat,

De Homilia S. Joannis Chrysostomi.

Homi. 84. LECTIO VIII.

Vides quanti sit veritas? per ea quæ Judæi faciunt, prophetia impletur; alia enim ex hoc manifestata est. Venerunt ergo milites, & aliorum fregerunt crura, non Christi; sed ad Judæorum gratiam conciliandam, latus ejus lancea aperuerunt; & mortuo adhuc insultant. O pessimam voluntatem, ac scelestissimam! Noli tamen perturbari, o dilectissime; quæ enim malo illi animo patrarunt, veritati consentiebant, prophetia hinc impleta est, inquit: videbunt in quem transfixerunt. Neque hoc tantum, sed non credituris fuit fidei argumentum, ut Thomæ, & qui cum eo erant. Ad hæc & arcanum mysterium confirmatum est; exivit enim sanguis, & aqua. Non casu, & simpliciter hi fontes featurierunt, sed quoniam ex ambobus ecclesia constituta est.

R. Recessit pastor noster, fons aquæ vivæ, ad cujus transitum sol obscuratus est: Portas mortis, & seras pariter salvator noster dirupit.

Ÿ. Destruxit quidem claustra inferni, & subvertit potentias diaboli. Portas.

Gloria Patri. Portas.

De Homilia S. Bonaventuræ Episcopi.

Lib. de lign. Vitæ.

LECTIO IX.

Porro ut de latere Christi dormientis formaretur ecclesia, divina est ordinatione indultum; ut unus militum lancea latus sacrum illud aperiendo perfoderet, quatenus sanguine cum aqua manante, pretium effunderetur nostræ salutis, quod a fonte scilicet cordis arcano profulum, vim daret sacramentis ecclesiæ, ad vitam gratiæ conferendam; essetque jam in Christo viventibus poculum fontis vivi, salientis in vitam æternam. Surge igitur anima amica Christi, vigilare non cesses, ibi os appone, ut haurias aquas de fontibus Salvatoris.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES.

& per Horas, Antiph.

Discite a me, quia mitis sum, & humilis corde.

Psal. Dominus regnavit, cum reliquis de Dominica.

Antiph. Sanctificavi locum istum, ut sit nomen meum ibi in sempiternum, & permaneant oculi mei, & cor meum ibi cunctis diebus.

Antiph. Et dixi: ergo sine causa justificavi cor meum, & lavi inter innocentes manus meas, & fui flagellatus tota die.

Antiph. Secundum multitudinem dolorum meorum in corde meo, consolationes tuæ lætificaverunt animam meam.

Antiph. Pone me ut signaculum super cor tuum, ut signaculum super brachium tuum.

Capitulum. Isaiae 12.

Ecce Deus Salvator meus, fiducialiter agam, & non timebo, quia fortitudo mea, & laus mea Dominus, & factus est mihi in salutem. Haurietis aquas in gaudio de fontibus Salvatoris.

H y m n u s.

Cor, Arca legem continens
Non servitutis veteris;
Sed gratiæ, sed veniæ,
Sed & misericordiæ.

Cor, sanctuarium novi
Intemeratum fœderis,
Templum vetusto sanctius.
Velumque scissum utilius.

Te vulneratum charitas
Ictu patenti voluit;
Amoris invisibilis;
Ut veneremur vulnera.

Hoc sub amoris symbolo
Passus cruenta, & mystico,
Utrumque sacrificium
Christus sacerdos obtulit.

Quis non amantem redamet?
Quis non redemptus diligat,

Et corde in isto seligat
Æterna tabernacula?

Decus parenti, & filio,
Sanctoque sit spiritui,
Quibus potestas, gloria,
Regnumque in omne est sæculum.

Amen.

℣. Vere languores nostros ipse tulit.

℞. Et dolores nostros ipse portavit.

Ad Benedictus.

Antiph. Vulneratus est propter iniquitates nostras: attritus est propter scelera nostra: disciplina pacis nostræ super eum, & livore ejus sanati sumus. Oratio ut supra.

AD PRIMAM.

Resp. breve.

℣. Qui passus es pro nobis.

AD TERTIAM.

Capitulum. Ecce Deus Salvator.

Resp. breve. Vere * languores nostros ipse tulit.
Vere.

℣. Et dolores nostros ipse portavit.

Languores nostros ipse tulit.

Gloria Patri. Vere.

℣. Posuit fines tuos pacem.

℞. Et adipe frumenti satiat te.

A D S E X T A M.

Capitulum. Isaiae 12.

Dicetis in illa die: Confitemini Domino; & invocate nomen ejus; & mementote quoniam excelsum est nomen ejus.

Resp. breve. Posuit * fines tuos pacem. Posuit.

R. Et adipe frumenti satiat te.

Fines tuos pacem.

Gloria Patri. Posuit.

✠. Dirupisti Domine vincula mea,

R. Tibi sacrificabo hostiam laudis.

A D N O N A M.

Capitulum. Isaiae 12.

Cantate Domino, quoniam mirifice fecit, annuntiate hoc in universa terra. Exulta & lauda habitatio Sion, quia magnus in medio tui sanctus Israel. Resp. breve. Dirupisti Domine * vincula mea. Dirupisti.

✠. Tibi sacrificabo hostiam laudis. Vincula mea. Gloria Patri.

Dirupisti.

✠. Erit Dominus nominatus in signum æternum.

R. Quod non auferetur.

IN II. VESPERIS.

Omnia, ut in primis, praeter sequentia.

℣. Haurietis aquas in gaudio.

℞. De fontibus salvatoris.

Ad Magnificat.

Antiph. Ad Jesum autem cum venissent, ut viderunt eum mortuum, non fregerunt ejus crura, sed unus militum lancea latus ejus aperuit, & continuo exivit sanguis, & aqua.

Die XXXI. Maji.

In festo Ss. CANCIANI & Soc. Mm. dup.

Omnia de coi. Mm. praeter sequentia.

O R A T I O.

Præsta quæsumus omnipotens Deus, ut populus tuus ad plenæ devotionis affectum beatorum Martyrum Canciani & Sociorum ejus natalitiis præparetur, & eorum patrocinio promerente beatæ capiat securitatis augmentum. Per Dom.

Lectiones I. Noet. de script. occur.

In II. Nocturno.

LECTIO IV.

Cancianus præclara Aniciorum progenie, christiana fide longe præclarior evasit. A pueritia sub Prothi, viri sanctissimi disciplina instructus, neglecto avitarum dignitatum fastu elegit magis affligi cum populo Dei, quam temporalis peccati habere jucunditatem. Quapropter virtute non minus, quam ætate proficiens, Diocletiano,

& Maximiano imperatoribus, in christianos nefarie sævientibus, fidem quam corde, & ore profitebatur, ut operibus etiam comprobaret, opulentissimo divendito patrimonio, pecuniam omnem in christianos, inopia laborantes, distribuit, plurimosque fervos, quos domi alebat, saero ablutos baptismo libertate donavit. Ut vero cæteris etiam fidelibus, in variis Italiæ provinciis sub immaritate persecutionis gementibus, esset subsidio, assumptis peregrinationis sociis, Cancio fratre, Cancianilla ac Protho, paris propositi, ac fidei confortibus, regiones varias perlustravit.

R. Lux perpetua. ut in festo S. Georgii.

LECTIO V.

Cum autem Aquilejam advenisset, & quantapridem passus fuerit Christi athleta, Chrysogonus, accepisset, ardentiori charitatis flamma succensus cœpit clam hortari omnes, ut in proposito fidei permanerent, ac noctu visitans eos, qui viincti in custodiis tenebantur, ad asperrima quæque pro Christo perferenda ignitis sermonibus animabat. Et cum mox adversus omnia pericula inperterritus, palam cœpisset annunciare Jesu Christi fidem, magna facta est virorum, ac mulierum accessio ad illam profitendam, dante Deo, ut signis, atque prodigiis verbum Domini confirmaretur; nam Cancianus leprosos, & a dæmonibus vexatos curabat, cæcis visum, ægris sanitatem impertiebatur.

R. In servis suis.

LECTIO VI.

Quibus auditis Dulcidius præses, ejusque collega Sifinius, Cancianum, ejusque socios Christo renunciare frustra jubent: tormenta tamen in ipsos propter eximiam generis nobilitatem non nisi imperatorum mandato exhibere sunt ausi. Missis igitur, qui referrent, quod evenerat, ad hujusmodi nuncium excandescens confestim rescribunt: gloriosos Christi confessores, ni Diis sacrificent, capite plectendos. Quare Sifinius, collecta spiculatorum manu ipsos super rheda abeuntes, insequitur, comprehenditque eodem in loco, ad aquas gradatas, ubi Chrysogonus martyrii cursum feliciter consummaverat. Tunc gloriosi athletæ elevatis ad cælum manibus, psallentes, & gratias agentes Deo, seseque invicem confortantes flexis genibus deprecabantur: Domine Jesu Christe Deus omnipotens! dirige sanctum angelum tuum ad auxilium nostrum, ut confundantur omnes, qui adorant sculptilia, ac deinde impavidi pridie Kalendas Junii sacras cervices, ferro præcidendas constantissime obtulerunt, quorum corpora, Zeno presbyter aromatis condita, prope ejusdem S. Chrysogeni sepulchrum tumulavit.

R. Filiae Jerusalem. &c.

In III. Nocturno.

Homilia in Evangelium. Ego sum vitis, vos palmites.

VII. R. Hæc est vera fraternitas.

Festa Junii.

Die III. Junii.

In festo S. QUIRINI Ep. M. dup.

ORATIO. Deus, qui nos. &c.

Lectiones I. Noct. de script. occur. II. Noct. de coi.
1. loco. III. Noct. de coi. 2. loco.

Die V. Junii.

S. BONIFACII Ep. M. simpl. fit com. in I.
Vesp. et Laud. ORATIO. Deus, qui nos.

LECTIO IX.

Bonifacius Moguntinensis ecclesiæ præsul, ex Anglia Romam profectus, a Gregorio II. Pontifice maximo in Germaniam mittitur, ut eam gentem ab impio idolorum cultu ad christianam religionem traduceret. Cessit negotium felicissime. Nam Christi doctrina per eum longe, lateque diffusa, in Frisia tantam hominum multitudinem christianorum numero adjunxit, ut jure propterea meruit Germanorum Apostolus appellari. Excitato deinde in eum furore gentium, una cum Eobano, & aliis compluribus Dei famulis martyrii coronam adeptus est. Ejus corpus in monasterio Fuldeni ab eodem fundato, religiose servatur. Te Deum laudamus.

Die VI. Junii.

In festo B. BERTRANDI Ep. C. dup.

Omnia de coi. C. Pont. praeter sequentia.

O R A T I O.

Deus, qui beatum Bertrandum pro ecclesiae suae juribus ad mortem usque certantem invicta pastoralis fortitudine roborasti: praesta fidelibus tuis, ut ad pietatis, & religionis constantiam ejusdem informentur exemplis. Per Dominum nostrum.

In I. Nocturno.

Lectiones de script. occur.

In II. Nocturno.

LECTIO IV.

Bertrandus Patriarcha Aquilejensis, natione Gallus, prope Cadurcum in oppido sancti Genesii, unde familiae cognomen, nobilibus ortus parentibus, in sortem Domini vocatus, inter canonicos ecclesiae Engolismensis Decanus fuit. Theologiae vero, ac juri pontificio operam dedit eo successu, ut summum in utraque facultate gradum assequi, & in academia Tolosana sacros canones interpretari meruit. Mox Avenionem arcessitus auditoris sacri Palatii munere decem & septem annos perfunctus est. His igitur aliisque

nominiſus præclare de romana eccleſia meritum Joannes XXII ad Patriarchalem dignitatem eve-
xit. Qua ſuſcepta Bertrandus in Italiam veniens,
optimi paſtoris formam exhibuit, partesque om-
nes diligentiffime implevit. Dioceſanam Syno-
dum ferme quotannis; Concilia duo, Utini unum,
alterum Aquilejæ ex univerſa provincia coegit.
Sermonibus ad clerum, ad ſanctimoniales, ad
populum, ſanctiſſima imprimis vivendi ratione
gregem creditum ad chriſtianam pietatem im-
flammabat.

R. Inveni David. &c.

LECTIO V.

Bonorum eccleſiæ diſpenſator fidelis in pau-
perum uſus ea largiſſime effudit, diuturnæ po-
tiſſimum famis tempore, quo eſurientes ad duo
millia ſingulis diebus ſaturaffe literis proditum eſt.
Id quoque memoria dignum refertur, quod nun-
quam cibum ſumeret, quin prius in honorem
duodecim Apoſtolorum totidem numero paupe-
res ſuis ipſe manibus aluiſſet. Utini duo erexit
monaſteria. Aedem ſanctæ Mariæ, quæ nunc
Metropolitana eſt, & Canonieorum collegium au-
xit, ut conditoris loco habeatur. Forojulienſis
eccleſiæ tranquillitati conſuluit; divinum in ea
cultum piis largitionibus fovit, utque peculiaris
Deiparæ Virgini honor ſtatis precibus deferretur,
auctor fuit. Ad hæc reparandis eccleſiæ
ſuæ jacturis labores innumeros, & longinqua vel
in extrema ſenectute itinera ſuſcepit, a romanis
aliquando Pontificibus ablegatus ad reges & mag-
nos principes, quibus ob eximiæ ſanctitatis, &

sapientiæ opinionem, acceptissimus fuit, summo semper in honore habitus.

R. Posui adjutorium. &c.

LECTIO VI.

Cum divina id temporis, humanaque omnia funesto partium studio permixta, ac recenti schismate perturbata forent, Bertrandus inter eas procellas sancti Thomæ Cantuariensis præsidium, exemplumque sibi proposuit, quo ecclesiæ suæ jura vel ipso sanguine, si opus esset, fortiter tueretur, votique compos effectus est. Redux enim e concilio Patavino, ubi contumeliis laceßitus non aperuit os suum, anno millesimo trecentesimo quinquagesimo, die VI. Junii in factiosos homines incidit, ac quinque vulneribus confossus, pro interfectöribus orans, præclara morte justitiæ coronam accepit. Corpus exanime ad Utinenses missum Canonici sepulchro tradunt ante aram maximam. Nicolaus vero, Bertrandi successor crebro permotus cum indigenarum tum exterorum concursu ad beati viri sepulchrum, in arcam marmoream transferri curavit, quam Bertrandus ipse, dum viveret, sanctorum martyrum Hermagoræ & Fortunati gestis insculptam, sacris eorum cineribus excipiendis, servandisque paraverat. Publicum jam inde cultum ei delatum Clemens VIII. rite probavit, auxitque apostolicis literis Benedictus XIV. Ut autem ejus officium cum Missa ab universo clero Goritienfis, & Utinensis ecclesiæ celebraretur, Clemens XIII. benigne concessit.

R. Iste est, qui ante Deum.

In III. Nocturno.

Homilia in Evangelium. Vigilare. de coi. 2. loco.

Die IX. Junii.

In festo Ss. PRIMI ET FELICIANI Mm. dup.

ORATIO propr. in Breviario.

Lectiones I. Nocturni de scriptura occur.

In II. Nocturno.

Lectio IV. et V. prop. VI. de coi. I. loco.

In III. Nocturno.

Lectiones ex 4ta Octobris sed VIII. R. Hæc est vera fraternitas.

Die XV. Junii.

In festo Ss. VITI, ET MODESTI Mm. dup. maj.

Lectiones I. Noct. Fratres debitores.

Lectiones II. Noct. IV. et V. prop. VI. de coi. 1. loco.

In III. Nocturno.

LECTIO VII.

Lectio S. Evangelii secundum Luc. cap. 10.

In illo tempore: dixit Jesus discipulis suis: Qui vos audit, me audit, & qui vos spernit, me spernit. Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedae praesbyt.

In superioribus planxit Dominus civitates, quæ post magna miracula, atque virtutes factas in se non pœnituerunt, pejoresque gentibus, quæ naturale solummodo jus dissipabant, post descriptum legis contemptum filium Dei quoque conculcare, gratiamque ingrati spernere non timuerunt. Et quis putaret, hanc increpationem illis tantummodo civitatibus, vel personis, quæ Dominum in carne videntes spernebant, & non omnibus, qui hodie Evangelii verba despiciunt, convenire, consequenter adjunxit, dicens: Qui vos audit, me audit, & qui vos spernit, me spernit. Ut in audiendo quisque, vel spernendo Evangelii prædicatore, non viles jam quasque personas, sed Dominum salvatorem, imo ipsum Deum, se spernere, vel audire disceret.

R. Propter testamentum Domini. &c.

LECTIO VIII.

Nam sequitur: Qui autem me spernit, spernit eum, qui misit me, quia procul dubio in discipulo magister auditur, & in filio pater honoratur. Potest & ita intelligi: Qui vos spernit, me spernit: Qui non facit misericordiam uni de fratribus meis minimis, nec mihi facit; quia & ipse pro his formam servi, & pauperis habitum suscepit. Qui autem me spernit, nolens credere Deum, & filium conculcans, spernit eum, qui me misit, quia ego & pater unum sumus. Reversi sunt autem septuaginta duo cum gaudio

dicentes: Domine, etiam dæmonia subjiuntur nobis in nomine tuo.

R. Sancti tui. &c.

LECTIO IX.

Bene quidem confessi sunt deferentes honorem nomini Christi, sed quia infirma adhuc fide gaudebant in virtutibus, vide, quid audiant. — Et ait illis: Videbam satanam sicut fulgur de cælo cadentem. Non modo video, sed prius videbam, quando corruit. Quod autem ait: sicut fulgur, vel præcipitem de supernis ad ima lapsum significat, vel quia dejectus adhuc transfiguratur se in Angelum lucis. Quia erga discipulos de signorum operatione vidit elatos, exemplo eos terret, atque ad humilitatem revocat ejus, qui jam superbiendo cecidit: Ut qui hunc ob superbiam cælo recordarentur ejectum, multo magis se terra editos, si superbierint, humiliandos agnoscant.

Te Deum laudamus.

Die XVI. Junii.

In festo S. BENNONIS Ep. C. dup.

Omnia de coi. præter orationem.

ORATIO.

Deus, qui nos beati Bennonis Pontificis confessione gloriosa circumdas, & protegis: da nobis & ejus imitatione proficere, & intercessione gaudere. Per Dominum.

Die XVII. Junii.

In festo Ss. CYRIACÆ ET MUSCÆ Vv.
Mm. dup. Ana. et oratio de coi. plur. Virg.

Lectiones I. Noct. de script. occur. II. et III. Noct. de
coi. 1. loco.

Die XVIII. Junii.

In festo Ss. FELICIS ET FORTUNATI Mm.
dup. ORATIO. Deus, qui nos concedis.

Lectiones I. Noct. de script. occur.

II. Noct. de coi. 1. loco.

III. Noct. de coi. 2. loco.

Die XIX. Junii.

In festo S. NAZARII. Ep. C. dup.

ORATIO. Da quæsumus.

Lectiones I. Noct. de script. occur. rel. de coi. 1. loco.

Die XXI. Junii.

In festo S. ALOYSII GONZAGÆ Conf. dup.

Omnia ut habentur in suppl. Brev.

In I. Vesp. fit com. S. Albani M.

ORATIO. Præsta quæsumus - ut interced.

LECTIO IX.

Albanus, Diocletiano & Maximiano impera-
toribus, ob christianæ fidei professionem captus,

& in arctissima vincula conjectus, cum ad sacrificium Diis faciendum neque minis adduci posset, omnis in illum impiorum acerbitas, furorque defæviit. Sed longe fortior Christi athletæ charitas fuit; etenim non solum acerbissima quæque pœnarum genera invicto animo Christi causa pertulit, sed etiam locum ipsum supplicio destinatum vehementer expetiit; ad quem cum flumine intermedio non ita facile pervenire posset, fuffis ad Deum precibus, alveum novo miraculo ficcatum pertransiit. Corpus ipsius Coloniam deinde translatum est.

Te Deum laudamus.

Die XXII. Junii.

In festo S. NICÆÆ Ep. C. dup.

ORATIO. Exaudi quæsumus.

Lectiones I. Noct. de script. occur. II. et III. Noct. de coi. 2. loco.

Die XXIII. Junii.

In festo S. PROTHI M. dup.

ORATIO. Præsta - ut qui.

Lectiones I. Noct. de script. occur. II. et III. Noct. de coi. 2. loco.

Die XXV. Junii.

In festo S. GUILIELMI Abb. dup.

Omnia de coi. C. non Pont. præter. sequentia.

O R A T I O.

Deus, qui infirmitati nostræ ad terendam salutis viam in sanctis tuis exemplum, & præsidium collocasti: da nobis ita beati Guilielmi Abbatibus merita venerari, ut ejusdem excipiamus suffragia, & vestigia prosequamur. Per Dominum nostrum.

Lectiones I. Noct. de script. occur.

In II. Nocturno.

LECTIO IV.

Guilielmus nobilibus parentibus Vircellis in Subria natus, vix quartum decimum ætatis annum expleverat, cum viro quodam pietatis ardore flagrans, Compostellanam peregrinationem ad celeberrimum S. Jacobi templum agressus est. Quod iter una amictus tunica, ac duplici ferreo circulo præcinctus, nudisque pedibus prosecutus, asperrima frigoris, & æstus, famis & sitis summo cum vitæ discrimine perpellus est incommoda. Reversus in Italiam novam ad sanctum Domini sepulchrum peregrinationem molitur: Sed quoniam propositum exequatur, varia atque gravissima intercedunt impedimenta, divino numine ad altiora, & sanctiora religiosam juvenis indolem retrahente. Porro in Soliculo monte biennium inter assiduas preces, vigilas, & jejunia commoratus, divinâ subnixus ope, cæco lumen restituit, cujus miraculi fama percrebescente jam Guilielmus latere non poterat. Quare iterum Jerusalem cogitat, & alacris se itineri committit.

R. Honestum fecit &c.

LECTIO V.

Dei autem monitu, qui eidem apparuit, a proposito revocatur, utilior & fructuosior tam apud Italos, quam apud exterarum nationes futurus. Tum monasterium in Virgiliani montis cacumine, quod deinde Virginis est appellatum, loco aspero, & inaccessio miranda ædificat celeritate, socios deinde viros, & religiosos adsciscit, eosque ad vivendi normam evangelicis præceptis, & consiliis sumopere accommodatam, tum certis legibus, & beati Benedicti institutis magna ex parte desumptis, tum verbo, & sanctissimæ vitæ exemplis informat.

R. Amavit eum Dominus.

LECTIO VI.

Aliis deinde monasteriis erectis clarior in dies Guilielmi facta sanctitas, multos ad eum undique viros perduxit, sanctitatis odore, & miraculorum fama allectos. Nam muti loquellam, surdi auditum, aridi vigorem, varioque & immedicabili morbo laborantes sanitatem ipsius intercessione receperunt. Aquam in vinum convertit, aliaque complura mirabilia patravit, inter quæ illud non silendum, quod muliercula ad ejus castitatem tentandam, a rege Neapolis, Rogerio missa, in ardentibus prunis, humi stratis illæsum se volutavit. Quæ rei novitate exterrita, Rogerio rem gestam illa refert. Inde in summam veri Dei venerationem rex adducitur. Demum tempore sui obitus regi, aliisque prænunciato, innumeris virtutibus, & miraculis clarus obdormivit.

in Domino, anno salutis millesimo centesimo
quadragesimo secundo.

R. Iste homo perfecit.

Lectiones III. Noct. de coi. 1. loco.

Die XXVII. Junii.

In festo S. VIGILII Ep. M. dup.

ORATIO. Deus, qui nos.

Lectiones I. Nocturni de script. occur.

II. Noct. de coi. 1. loco.

III. Noct. de coi. 2. loco.

Festa Julii.

Die III. Julii.

In festo S. JOANNIS FRANCISCI Reg. C.
dup. Dies fixa XVI. Junii.

ORATIO.

Deus, qui ad plurimos pro salute animarum
perferendos labores beatum Joannem Franciscum,
confessorem tuum mirabili charitate, & invicta
patientia decorasti; concede propitius, ut ejus
exemplo instructi, & intercessionibus adjuti æ-
ternæ vitæ præmia consequamur. Per Dom.

In hymno: Iste Confessor. mut. 3. ψ.

Lectiones I. Nocturni de script. occur.

In II. Nocturno.

Lectiões in supplimento Breviarii.

Die IV. Julii.

In festo S. UDALRICI Ep. C. dup. maj.

ORATIO. Exaudi quæsumus.

Lectiões I. Noct. de coi. Fidelis sermo.

In II. Nocturno.

LECTIO IV.

Udalricus nobili Germanorum genere ortus, a pueritia in monasterio S. Galli literis egregiis, bonisque moribus informatus, ita se in ecclesiasticis & civilibus occupationibus industrium præbuit, ut cum cæteros omnes, tum vero Adalberonem Episcopum Augustanum in sui admirationem traduxerit, Romam deinde religionis causa se conferens, ibique aliquamdiu commoratus, ita exemplo doctrinæ, & pietatis eluxit, ut a Martino Pontifice sit in demortui Adalberonis locum designatus. Quod vir sanctus simul ac rescivit, ne fuscipere tantum onus cogeretur clam ex urbe profugit.

R. Inveni David &c.

LECTIO V.

Elapso quindecim annorum spatio cum Hilcaneus, Adalberonis successor e vita migrasset,

summo omnium consensu, & incredibili cleri, populi-
que studio, Udalricus, licet invitus, ecclesiæ
Augustanæ præficitur. Eam vero tantæ charita-
tis, & prudentiæ laude administravit, ut nihil
unquam omiserit, quod vel ad Christi fidem, ci-
vium animis inferendam, vel excitandum veræ
pietatis studium spectare videretur.

R. Posui adjutorium &c.

LECTIO VI.

Vidisses in eo sacrām eruditionis divinæ lu-
cem, castitatis florem, frugalitatis, & abstinentiæ
studium, summam denique in sacris vigiliis, piis
lectionibus, & precationibus assiduitatem. His
ille præfidiis instructus, Othonem Cæsarem, &
Ludolphum ejus filium, gravissimis inter se dissi-
dentes odiis reconciliavit. Gentem barbaram in
Augustanæ urbis mœnia irruentem orationis vi
propulsavit. Othonem maximis bellorum difficul-
tatibus laborantem victoriæ prædictione recreavit.

Cumque annos quinquaginta episcopatum
sanctissime rexisset, miraculorum laude clarus in
cœlum evolavit. Hujus reliquiæ Augustæ Vin-
delicorum religiose servantur.

R. Iste est, qui ante &c.

In III. Nocturno.

Homilia S. Hilarii Ep. in Evangelium: Vigilate, quia
nescitis, de coi. 2. loco.

Die V. Julii.

In festo S. ACHATII & Soc. Mm. fem.

Dies fixa 22. Junii.

ORATIO. Deus, qui nos concedis.

Lectioes I. Noct. de script. occur.

In II. Nocturno.

LECTIO IV.

Achatius, Adriano imperatore adhuc idolorum cultor, vir militari disciplina instructus, quamvis decem millibus militum præesset, rem tamen minus feliciter gerebat. Quare falforum Deorum ope frustra implorata, ab Angelo admonitus christianam religionem amplectitur, qua suscepta statim de hoste victoriam reportavit.

R. Sancti tui &c.

LECTIO V.

Adrianus autem cum rescivisset, Achatium, ejusque milites, Deorum cultu relicto, christianæ religioni nomina dedisse, ira percitus, in eum graviter jubet animadverti. Capitur Christi miles in teterrimam custodiam dejicitur, exquisitis etiam tormentis adhibitis, ad nefariam Deorum religionem repetendam modis omnibus urgetur.

R. Verbera carnificum &c.

LECTIO VI.

Sed inanis tormentorum fuit acerbitas, inanis tyrani, & hostium omnium expectatio: Generosi enim milites non amplius in humanis castris

arma gerentes, sed in cœlesti militia pro fide Christi prælium ineuntes, mortem constantissime oppetunt, & ad Jesu Christi æmulationem in crucem acti spineis coronis in eorum capita impressis, nec non clavis in latera defixis, ad ipsum viventem in cœlis Deum exclamant: Pater cœli, & terræ, qui nos e densissimis tenebris eripuisti, & divino fidei lumine collustringisti, accipe animas nostras, quas tibi in Christo supplices offerimus.

R. Tanquam aurum &c.

In III. Nocturno.

LECTIO VII.

Lectio 8. Evangelii secundum Matth. cap. 5.

In illo tempore: videns Jesus turbas, ascendit in montem, & cum sedisset, accesserunt ad eum discipuli ejus. Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysostomi. 15.

Consideremus, fratres, contemptum honoris, & gloriæ: neque enim secum circumducebat ipsos, sed quandoquidem petebat ratio curandi. Ipse omnia circumibat, visitans urbes, atque regiones. Quando vero plurima ad eum multitudo collecta est, uno in loco residet, & non in urbis, forique medio, sed in monte, atque deserto: nos videlicet erudiens, nihil ad ostentationem nostri facere, sed a cunctis potius tumultibus liberari, & præcipue cum philosophandum est, ac de rebus seriis desserendum.

R. Propter testamentum &c.

LECTIO VIII.

Quia enim erat adhuc multitudo illa vulgaris, totaque terrena constituens ante se discipulorum chorum, ad ipsos verba facit isto sermone, quo eos docet, etiam aliis, qui multum abhorrebant, ab his, quæ dicebantur, sensim philosophiæ doctrinam insinuans & commendans. Quod igitur & Lucas significando dicebat, quod sermonem ad eos verterit, id ipsum etiam Matthæus manifestans ait, quoniam accefferint ad eum discipuli, & docuerit eos. Ita enim & alii promptius auscultaturi erant, quam si ad omnes direxisset sermonem.

R. Sancti tui.

LECTIO IX.

Propterea docens quidem ad discipulos respicit, verum nequaquam in eis sua dicta determinat, sed infinite, & circumscripte cunctas beatitudines in commune proponit. Non enim dicit: Beati estis vos, si pauperes fueritis, sed: Beati pauperes. Et certe etiam si ad illos hoc directe, signateque dixisset, futura nihilominus fuisset omnibus doctrina communis. Nam & cum dicit: Ecce ego vobiscum sum omnibus diebus usque ad consummationem sæculi: non ad eos tantummodo loquitur, sed per eos ad universum prorsus orbem. Et quando eos beatificat, persecutionem ferentes, exagitatos undique, & intolerabilia illa patientes, non eis solum, sed & cunctis eadem implentibus texuit coronam.

Te Deum laudamus.

Die VII. Julii.

In festo S. PULCHERIÆ Imp. V. dup.

O'RATIO. Exaudi.

Lect. I. Noct. de script. occur. II. et III. Noct. de communi. Virg. 1. loco.

Die XI. Julii.

In festo S. PII Papæ Mart. dup.

Lect. I. Noct. de script. occur. II. Noct. 4ta prop. in Brev. reliq. de coi. 1. loco.

Die XII. Julii.

In festo Ss. HERMAGORÆ ET FORTUNATI Mm. dup. 1. cl.

Omnia de coi plur. Mm. praeter. sequentia.

Antiph. in I. et II. Vesperis.

Sancti Hermagora, & Fortunata martyres Christi, supplices vos deprecamur: intercedite pro nobis, ut vobiscum mereamur esse in cœlis.

O R A T I O.

Deus, qui nos hodierna die beatorum martyrum Hermagoræ & Fortunati multiplici facis celebritate gaudere: tribue quæsumus eorum nos semper piis defensionibus muniri, & orationibus adjuvari. Per Dom.

Lectiones I. Nocturni de coi. 1. loco.

In II. Nocturno.

LECTIO IV.

Hermagoras, natione Germanus, civis Aquilejensis, beati Marci Evangelistæ, qui primus in eadem ecclesia Evangelium prædicavit, discipulus, cum eo Romam petiit, ubi a beato Petro, Apostolorum principe, baculo pastoralis insignitus fuit. Aquilejam inde repetens, dum creditæ sibi ecclesiæ excolendæ invigilat, apud Sebastum præsidem accusatur, quod Christum jugiter prædicans Deorum cultum everteret. Quamobrem diutissime cæsus, cum interea Christo gratias ageret, ac præsidis derideret sævitiam, jubetur in equuleo suspendi, & unguibus pectus dilaniari. Inde admotis pectori laminis candentibus, atque accensis lampadibus ad latus applicatis, quo diutius experiebatur supplicia, eo dulciores Christi laudes fortissimus martyr efferebat.

R. Sancti tui Domine &c.

LECTIO V.

Eo spectaculo commota civitate Sebastus furorem populi timens, subtractum tortoribus Hermagoram carceri tetro emancipat. Nox erat, cum eo loci ingens de cælo effulgens lumen, atque persuavis odor replevit carcerem. Quibus prodigiis excitatus Pontianus, carceris custos, ac illustratus ea cælesti luce, antiquam superstiti-
onis caliginem discutiente, ad pedes sancti præ-
sulis provolutus initiari postulat christianis my-
steriis: cujus exemplo excitata civium multitudo,

ad Hermagoram certatim confluit, ac crucifixi Dei gloriam cœlesti spiritu prædicantem attendit, ejusque religionem veram esse, atque unicam in cœlum viam edocta, christiano gregi per lavacrum regenerationis adjungitur, incredibili cum gaudio sancti pastoris. Fuit ex eo numero Gregorius Patritius Aquilejensis, cujus filium, a triennio energumenum, jubente Hermagora, dæmon dimisit, perspicientibus cunctis, atque e carcere egressus, Gregorio universaque illius familia propriis in ædibus baptizata, in carcerem ultro revertitur, quem ob crebra miracula Dei sacrarium reddiderat, ac sibi inter loci illius angustias, & squalorem, tanquam in cœlo æternis cum Christo deliciis frui videbatur.

R. Verbera carnificum &c.

LECTIO VI.

Cum itaque adverterent presbyteri & clerici, Hermagoram amore Christi Domini ita succensum, ut nihil magis, quam martyrium exoptaret, rogabant, quid facturi essent eo sublato, & responsum acceperunt, quod Fortunatum suum Archidiaconum in Episcopum eligerent, qui sacris undis matronam viduam, Alexandriam nomine, abluerat, quæ in carcerem, præfecto adnuente admissa, ad pedes Hermagoræ lumen oculorum jam receperat. Quibus ad Sebastum delatis, Fortunatum quoque in eundem carcerem detrudi jubet, ubi tam multa per ambos edebantur indies miracula, ut semper magis sibi metuens Sebastus a multitudine populi, quæ Christo adhæserat, spiculatorem de nocte immi-

ferit, qui Christi athletic cervices abscinderet. Quo peracto cadavera & sanguis a Pontiano clam collecta, & a pia muliere, Alexandria, Gregorio adiutore, aromatibus delibuta, in agro suo juxta urbis mœnia perhonorifice condita sunt. Passi sunt sub Nerone Cæsare quarto Idus Julii.

R. Tanquam aurum &c.

In III. Noct. Homilia S. Gregorii Papae in Evang.
Cum audieritis. de coi. 1. loco.

AD BENEDICTUS ANTIPH.

Media nocte beatus Hermagoras baptizavit Gregorium cum tota domo sua.

Die XVIII. Julii.

In festo S. CAMILLI de Lellis C. dup.

Omnia ut in Brev. vel in supplimento.

Die XX. Julii.

In festo S. MARGARITHÆ V. M. dup. maj.

ORATIO. Indulgentiam.

Lectiones I. Noct. de coi. V. M. Confitebor.

Lectiones II. Noct. de coi. Virg. 1. loco.

Lectiones III. Noct. de coi. non. Virg. praet. R. R.

Die XXI. Julii.

In festo HIERONYMI ÆMILIANI C. dup.

Omnia ut in Breviario sub 20. huj. vel. in suppl.

Die XXII. Julii.

In festo S. MARIE MAGDALENÆ dup. maj.

Omnia ut in Breviario.

Die XXIV. Julii.

In festo S. CHRISTINÆ V. M. sem.

ORATIO. Indulgentiam.

Lectiones I. Noct. de script. occur.

Lectiones II. et III. Noct. de coi. 2. loco.

Die XXVII. Julii.

In festo S. PANTALEONIS Mart. dup.

Omnia de coi. unius Mart. praeter. sequentia.

In I. Vesp. ad Magnificat.

Antiph. Gloriosus Pantaleon cœlestem medicum
toto dilexit corde, & moriens pro Christo
vivit in cœlo coronatus.

ORATIO.

Deus, qui beatum Pantaleonem martyrem
tuum varia tormenta superare fecisti, & pro per-
secutoribus exorare: concede propitius, ut qui
ejus imploramus auxilium, misericordiæ tuæ
sentiamus effectum. Per Dom.

Lectiones I. Noct. de script. occur.

In II. Nocturno.

LECTIO IV.

Pantaleon Nicomediensis, filius Eustorgii gentilis, & Eubulæ christianæ, medicam artem ab Euphrosyno didicit; cum autem Hermolaus presbyter ex modestia vultus, incessu, & serenitate oculorum alte de illo judicasset, illum accersivit, cœpit in ecr fluenta divinæ fidei infundere: Crede mihi, dixit, Aesculapii & Hipocratis medicamenta parva sunt, & parum prodesse possunt, quin imo ipsi Dii, quos colit Maximianus, sunt vana omnino fabula; unus autem solus verus Deus est Christus, in quem si credideris, ejus sola invocatione omnes morbos fugabis; quæ verba servabat in corde, jugiter meditabatur, & suaviter allectus, ad Hermolaum, ut ad magistrum, hilaris quotidie ventitabat. Cum autem quodam die videret puerum mortuum, & prope eum viperam, quasi ostendentem, quod ei mortem intulisset, intra se dixit: Si vera sunt dicta Hermolai, invocato nomine Christi, puer iste vivet, & bellua morietur, quod uti cogitaverat, accidit, & statim, infusa luce securitatis, omnis caligo discessit, & benedicens Deum, æstuansque desiderio sacri baptismi, ab Hermolao gaudens illum suscepit.

R. Honestum fecit &c.

LECTIO V.

Non multo post cæco visum restituit, & patri Eustorgio tenebras impietatis solvit, qui idola calcans, & verum Deum confessus baptizatur.

Mortuo patre egenis opem, & languentibus sanitatem largiebatur, quare ad Maximianum deferitur, qui primum honore eum, & blanditiis attrahere studet, deinde minatur mortem, & dura supplicia, si Diis non offerat sacrificium. Sed cum omnia invicto animo respueret, in ligno suspenditur, ferreis laniatur unguis, & lampades ignis lateribus ejus admoventur, at illi oranti apparuit Christus, dulcibus verbis recreans, & illico laxatae sunt manus lictorum, extinctae lampades, & plumbum liquatum, in quod postmodum tyranno jubente, injectus fuit, in naturalem mutatur frigiditatem.

Sed quid non tentat ingeniosa crudelitas! mandat ingentem lapidem in collo alligari, sicque in mare demitti, sed lapis non secus ac folium leve supernatat, & Pantaleon firmiter super undas graditur. Non cessit tantis prodigiis obcecata mens, sed feriis insanior jubet ad feras produci. Crudele spectaculum! sed spectabili caelo confluit tota civitas. Congrediuntur cum athleta feræ, sed illæ tanquam ratione utentes, indutæ humanitatem, quam exuerat Imperator, reverenter ad martyrem accedunt, blandiuntur, pedesque illius lingua tangentes veluti contendebant, quænam prima ad eum accederet, & non prius recederet, quam martyr ei manum imposuisset, ac benedixisset.

R. Desiderium animæ &c.

LECTIO VI.

Quo viso clamabant multi: dimittatur justus, magnus est Deus Christianorum, qui quidem solus & verus est. Sed Maximianus nec edoctus

a feris pietatem, nec tanto lumini cedens, imperat Pantaleonem in locum editum ferri, & rotæ alligatum in preceps per declive demitti: at rota ultrice, & plures Deorum opprimente cultores, illæsus evasit; quare gladio occidi iussit.

Accessit lictor, oleæ plantæ illum alligat, sed cum exequeretur ictum, conversa fuit ferri acies ceræ similis. Quo miraculo stupefacti lictores ad pedes martyris provoluti veniam precantur, Christum aperte confitentes. Sed tandem, ne periret gloria martyrii, caput abscinditur, & statim lac pro sanguine fluxit, & planta oleæ, cui alligatus fuerat, fructibus onusta apparuit. Cum autem quidam fideles convenissent, sacrum corpus in subrubano cujusdam Scholastici reverenter reponunt, & quem in vita tantis prodigiis Dominus illustravit, post obitum innumeris decoravit; inter quæ præclarum illud, quod sacer ejus cruor, qui in ampulla servatur Ravelli in regno Neapolitano, & Romæ, a primis vespers festi usque ad diem sequentem, in quo ecclesia celebrat ejus martyrium, cum coagulatus antea existat, mirum in modum liquefieri, & unde quaque fluidus moveri cunctis cernentibus quotannis conspicitur, quod etiam accidit in portione sanguinis, qui in monasterio regali Incarnationis Monialium sancti Augustini Madriti inter pretiosiora pignora asservatur.

R. Stola jucunditatis. &c.

In III. Nocturno.

Homilia in Evang. Nihil est opertum, ex festo S. Polycarpi 26. Januarii, vel ex festo S. Callisti sub 14. Octob. in Breviario.

AD LAUDES, ET PER HORAS.

Antiph. In tormentis apparuit Christus, Pantaleonem mira dulcedine perfundens.

Antiph. Ego enim (ait Christus in habitu Hermolai) tecum sum in omnibus, quæ propter me pateris.

Antiph. Cum pro lictoribus exoraret, audivit de cælo; Ultra non vocaberis Pantaleon, sed Pantaleemon, id est, misericors, quia multi per te misericordiam consequentur.

Antiph. Lac, & cruorem martyris collum fudit, pro quo cruorem, & aquam Christus fuderat.

Antiph. Pantaleon varie cruciatus jugiter canebat: sæpe expugnaverunt me a juventute mea, etenim non potuerunt mihi.

AD BENEDICTUS.

Antiph. Dixit Maximianus Pantaleoni: Quænam est ars præstigiæ, quæ tibi extinxit lampades, & satellitibus vires abstulit? ad quæ respondit: meæ præstigiæ Christus sunt.

In II. Vesperis Antiphonæ ex Laudibus, et loco ult.
Psal. Credidi.

AD MAGNIFICAT.

Antiph. Recordatus est misericordiæ Domini, & in conspectu adstantium factus est illi adjuكتور.

ORATIO ut supra.

Festa Augusti.

Die V. Augusti,

In festo Dedicationis S. MARIE AD NIVES, dup. maj.

Officium ut in Breviario. Pro commem. S. Oswaldi
Reg. M. In II. Vesp. Antiph. Iste sanctus &c.
✠. Gloria, & honore &c.

ORATIO. Præsta quæsumus — ut qui. Pro commem. vero. S. Paridis Ep. C.

Antiph. Sacerdos & Pontifex. ✠. Amavit eum.

ORATIO. Da quæsumus omnipotens Deus. &c.
De S. Oswaldo Rege & Martyre.

LECTIO IX.

Oswaldus Anglorum rex, sedulus fidei christianæ cultor, & beneficentia pauperum parens, totum pene Angliæ regnum evocato e Scotia Episcopo, aliisque præclaris Christi doctrina viris, ab impia idolorum servitute ad Christi libertatem, religionemque traduxit. Suscepto deinde in infideles bello, ense percussus, migravit in cælum. Cujus vitæ sanctitas etiam post mortem miraculis illustratur.

Te Deum laudamus.

Die IX. Augusti.

In festo SS. AFRÆ, ET SOCIARUM MM.
dup.

Omnia de Communi non Virginum.

Et sit comm. Vigiliae et S. Romani M.

ORATIO.

Da nobis, quæsumus Domine Deus noster, sanctarum Martyrum tuarum Afræ & Sociarum ejus, palmas incessabili devotione venerari: ut quas digna mente non possumus celebrare, humilibus saltem frequentemus obsequiis. Per Dominum.

In I. Nocturno, LL. Confitebor.

In II. Nocturno.

LECTIO IV.

Afra Idolorum cultui dedita, & in flagitiorum cœno demersa, Narcissum Episcopum Augustam Vindelicorum profugientem excepit hospitio. Cunque illum vidisset cum Diacono in Psalmis, ac pretibus pernoctantem, tanto exemplo commota, suamque impudicitiam pertæsa, protinus ad Narcissi pedes, procidit & sacrum ab eo Baptismi lavacrum impetravit.

R. Propter veritatem.

LECTIO V.

Deinde Hilariam quoque matrem, tresque item ancillas, Dignam, Eunomiam & Eutropiam, Afra, eodem christianæ religionis studio accendit. Eas Narcissus, præmisso septem dierum jejunio, & precibus assiduis ad gratiæ præparationem imperatis, de sacris fidei mysteriis edoctas, salutari aqua lustravit. Quæ deinde om-

nes Christi vestigia persequentes, vitam ab omni vitiorum labe integram, incorruptamque servaverunt.

R. Dilexisti.

LECTIO VI.

Afra vero, cum indies magis in fide suscepta proficeret, a Caio Præfecto in templum Veneris rapta, diis immolare jubetur. Cum se illa non dæmonibus, sed uni & vero Deo cultum exhibere dixisset, ira percitus præfectus, ut viva cum matre, atque ancillis igne cremaretur, imperavit. Ergo ad insulam fluminis, quod Lycum appellant,educta, non modo flammas ipsa constantissime pertulit, sed matrem quoque ac socias in eodem martyrio confirmavit. Earum corpora Augustæ honorifice sepulta servantur.

R. Fallax gratia.

In III. Nocturno, Homilia in Evang. Simile est Regnum Cœlorum Thesauro. de Communi.

Die XIII. Augusti.

In festo S. CASSIANI Ep. Mart. dup.

Omnia de Communi unius Martyris.

ORATIO. Deus, qui nos beati.

Pro S. Hypolyto Mart. in primis Vesperis Ant.
Qui odit.

Y. Justus ut palma.

ORATIO.

Da quæsumus, omnipotens Deus: ut beati martyris tui Hippolyti veneranda solemnitas & devotionem nobis augeat & salutem. Per Dominum.

In I. Nocturno.

LECTIO I.

De Actibus Apostolorum Cap. 17.

Cum cognovissent in Theſſalonica Judæi, quia & Berceæ prædicatum eſt a Paulo verbum Dei, venerunt & illuc commoventes & turbantes multitudinem. Statimque tunc Paulum dimiſerunt fratres, ut iret uſque ad mare: Silas autem & Timotheus remaſerunt ibi. Qui autem deducebant Paulum, perduxerunt eum uſque Athenas, & accepto mandato ab eo ad Silam & Timotheum, ut quam celeriter venirent ad illum, proſecti ſunt. Paulus autem cum Athenis eos expectaret, incitabatur ſpiritus ejus in ipſo, videns idololatriæ deditam civitatem. Diſputabat igitur in ſynagoga cum Judæis, & colentibus, & in foro per omnes dies, ad eos qui aderant. Quidam autem Epicurei & Stoici philoſophi diſſerebant cum eo, & quidam dicebant: quid vult ſeminiverbius hic dicere? Alii vero: Novorum dæmoniorum videtur annuntiator eſſe: quia Jeſum & reſurrectionem annuntiabat eis.

R. Iſte ſanctus.

LECTIO II.

Stans autem Paulus in medio Areopagi, ait: Viri Athenienses per omnia quasi superstitioniores vos video. Præteriens enim & videns simulacra vestra, inveni & aram, in qua scriptum erat: Ignoto Deo. Quod ergo ignorantes colitis, hoc ego annuntio vobis. Deus, qui fecit mundum, & omnia quæ in eo sunt, hic cæli & terræ cum sit Dominus, non in manufactis templis habitat, nec manibus humanis colitur indigens aliquo, cum ipse det omnibus vitam & inspirationem & omnia: fecitque ex uno omne genus hominum inhabitare super universam faciem terræ, definiens statuta tempora, & terminos habitationis eorum, quærere Deum, si forte attrecent eum, aut inveniant, quamvis non longe sit ab unoquoque nostrum. In ipso enim vivimus, & movemur, & sumus: sicut & quidam vestrorum poetarum dixerunt: Ipsius enim & genus sumus.

R. Justus germinabit.

LECTIO III.

Genus ergo cum simus Dei, non debemus æstimare, auro, aut argento, aut lapidi, sculpturæ artis, & cogitationis hominis, Divinum esse simile. Et tempora quidem hujus ignorantie despiciens Deus, nunc annuntiat hominibus, ut omnes ubique pœnitentiam agant, eo, quod statuit diem, in quo judicaturus est orbem in æquitate, in viro, quo statuit, fidem præbens omnibus, suscitans eum a mortuis. Cum audissent autem resurrectionem mortuorum, quidam qui-

dem irridebant, quidam vero dixerunt: Audiemus te de hoc iterum. Sic Paulus exivit de medio eorum. Quidam vero viri adhærentes ei, crediderunt.

R. Iste cognovit.

In II. Nocturno.

LECTIO IV.

Cassianus in divinis litteris egregie versatus, ac vitæ sanctitate conspicuus, Sabionam Germaniæ urbem (unde Sedes Episcopalis postea Brinxinam translata est) veniens, ejus homines ad Christi fidem convertit, ædificataque in honorem matris Dei virginis Mariæ ecclesia, primus ibi Episcopus a Patriarcha Aquilejensi ordinatur. Inde a paganiis expulsus, Romam peregrinationis causa proficisci decrevit. Cum autem & forum Cornelii, quæ nunc imola dicitur, pervenisset, eum populum idolorum cultui deditum videns, ibi divino consilio veram christianæ religionis fidem disseminare cogitavit.

R. Honestum fecit.

LECTIO V.

Atque ut id facilius præstare posset, grammaticam, humanasque litteras pueros docere cœpit. Quibus cum profanos libros explicare contingeret, inanem simulacrorum cultum esse rationibus demonstrans, fidei capita illis proponebat, atque in christiana religione teneram æta-

tem excolens, verbum Dei disseminabat. Quod cum per urbem divulgaretur, tanquam novæ religionis author apud urbis præfectum accusatur. A quo interrogatus, quam profunderetur artem? Respondit: Se Jesum Christum crucifixum, totius mundi salutis autorem ignorantibus prædicare. Cunque ab eo proposito præfectus eum nullo modo abducere posset, novum & crudele supplicii genus excogitans, Cassianum discipulorum arbitrio, quibus docendo exosus factus fuerat, excrucians & occidendum tradi imperat.

R. Desiderium.

LECTIO. VI.

Impii verbo discipuli in magistrum, a quo vitæ præcepta acceperant, incitati, illum columnæ marmoreæ (quæ adhuc via Flaminia in sacello prope civitatem religiose asservatur) alligatum, furentes invadunt, tabellis & ferreis stylis sacrum ejus corpus undique contundunt ac lacerant. Quorum vulneribus diu confossus, crudeliter excarnificatus, inditum Deo spiritum reddidit idibus Augusti, Juliano Apostata imperatore. Ejus martyrii palma tanto fuit illustrior, quanto puerorum vis infirmior, pœnaque gravior ac diuturnior. Corpus S. martyris Imolæ in majori ecclesia conditum, magna pietate colitur.

R. Stola jucunditatis.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 10.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Cum persequentur vos in civitate ista, fugite in aliam. Et reliqua.

Homilia sancti Athanasii Episcopi.

In Apolog. de fuga sua ante medium.

In lege præceptum erat, ut constituerentur civitates refugiorum, ut qui quomodo cumque ad necem quærerentur, servari possent. In consummatione porro seculorum cum advenisset illud ipsum verbum patris, quod Moyfi antea locutum fuerat, rursus hoc præceptum dedit; Cum vos, inquit, persecuti fuerint in civitate ista, fugite in aliam. Pauloque post subjicit: Cum videritis illam abominationem desolationis, quæ dicta est per Daniele Prophetam, consistentem in loco sancto, (qui legit intelligat) tunc qui in Judæa sunt, fugiant ad montes: & qui in tecto est, ne descendat tollere aliquid de domo sua; & qui in agro est, non revertatur tollere tunicam suam.

R. Corona aurea.

LECTIO VIII.

Hæc cum scirent sancti, ejusmodi tenuerunt suæ conversationis institutum. Quæ enim nunc præcepit Dominus, eadem quoque ante suum in carne adventum locutus est in sanctis: & hoc institutum homines ad perfectionem ducit. Nam quod Deus jusserit, id omnino faciendum est. Ideoque & ipsum verbum propter nos homo factum, non indignum putavit, cum quæreretur,

quemadmodum & nos, abscondere se: & cum persecutionem pateretur, fugere, & insidias declinare: cum autem a se definitum tempus ipse adduxisset, in quo corporaliter pro omnibus pati volebat, ultro se ipsum tradidit insidiantibus.

R. Hic est vere.

De sancto Hippolyto.

LECTIO IX.

Hippolytus a S. Laurentio baptizatus, domi suæ, dum Eucharistiam sumeret, comprehensus, & ad Valerianum imperatorem adductus, ab eo de suæ religionis professione interrogatus, libere se christianum professus est. Quamobrem fustibus cæditur: quibus in verberibus cum ejus fides constantior inveniretur, muneribus & honorum promissis tentatur. Quæ cum omnia frustra dicerentur, præfecto occidendus traditur. Qui domum Hippolyti veniens, ut ejus facultates publicaret, totam familiam christianam esse cognoscit: atque iis a christiana fide frustra deterritis, primum plumbatis cæsa Concordia, Hippolyti nutrice, quæ ceteros confirmabat, reliquos extra portam Tiburtinam occidi jubet. Hippolytus indomitis equis raptatus per loca tribulis & carduis confita, lacerato corpore spiritum Deo reddidit, unaque cum reliquis a Justino presbytero ad agrum Veranum sepultus est.

Te Deum laudamus.

In Laudibus pro S. Hippolyto.

Antiph. Iste Sanctus.

✠. Gloria & honore.

ORATIO. Ut supra.

Die XIX. Augusti.

In festo S. LUDOVICI Ep. Conf. Semid, pro
stat, haeredit. Austr.

ORATIO.

Deus, qui beatum Ludovicum Confessorem
tuum, atque pontificem cœleste regnum terreno
præponere docuisti, ac puritate illibata, & exi-
mia in pauperes charitate mirabilem efficere
dignatus es: concede nobis famulis tuis imitari,
quem colimus; ut ejusdem virtutes æmulantes
in terris, coronari cum ipso mereamur in cælis.
Per Dominum.

Et fit Comm oct. Assumption: B. M. V. et S.
Magni Mart.

ORATIO. Præsta, quæsumus, ut intercedente.

In I. Noct. LL. de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

LECTIO IV.

Ludovicus nobilissimo genere natus patrem
habuit Carolum II. Siciliae regem, matrem ve-
ro Mariam Hungariae regis filiam. Athuc puer
in sortem Domini vocatus, ætatis illius post ha-
bitis oblectamentis, divino cultui sese totum

mancipavit. Decimum quartum agens annum, una cum duobus fratribus, pro genitoris libertate in bello navali a rege Aragoniæ captis, obles ductus in Catalauniam, Barcinone apud Minores S. Francisci fere septenio est commoratus, sub eorumque disciplina in scientiarum studiis, ac sacræ paginæ adipiscenda eruditione eo progressus est, ut constans fuerit opinio, ipsi potius fuisse divinitus infusas, quam humanitus acquisitas. Verum majori conatu cœlestis magistri doctrina spiritum instruere anhelans, ciliciis, jejuniis, ferreis flagellis carnem afflixit, assidua interim evangelicæ veritatis meditatione contemptibilia mundi spernere edoctus. Regalis solii fastum calcare deliberavit, ac de Seraphico amplectendo instituto, raro humilitatis exemplo votum emisit.

R. Inveni David.

LECTIO V.

Ecclesiasticæ militiæ adscriptus, & ad sacros Ordines deinde promodus, ut quod mente statuerat, opere firmaret, juri primogenituræ renunciavit & regno, cumque votum, quod Barcinone voverat, in monte Pessulano frustra adimplere satageret: illius cœnobii Fratribus timore regis patris eum recipere non audentibus, solemniter renovavit. Mox ad ecclesiam Tolosanā a Bonifatio Octavo quamvis invitatus assumptus, Romamque accersitus, & ab eodem honorifice exceptus, electioni de se factæ nullatenus se assensurum declaravit, donec votum, quo se obstrinxerat, Deo redidisset. Quare, annuente pontifice, habitu ordinis Minorum, quem sem-

per postea retinuit, rite suscepto, in manibus episcopi Portuenfis, tunc ejusdem ordinis Generalis Ministri professionem emisit, hisque peractis, Apostolicis mandatis humiliter obtemperans, episcopus Tolosanus passus est consecrari.

R. Posui adjutorium.

LECTIO VI.

Tolosam ad illius ecclesiæ regimen profectus, spiritali animarum lucro totus incubuit, utque ministerium apostolicum integre, ac diligenter impleret, salutaribus monitis, illibatæque vitæ exemplo peccatores ad pœnitentiam revocavit, pluresque Judæos, atque Gentiles assidua verbi Dei prædicatione ad orthodoxam fidem convertit. Ecclesiasticam disciplinam ubique in commissa sibi diœcesi promovit, ac restauravit. Liberalis in pauperes, vigintiquinque ex eis quotidie domi aluit. Puritatem usque ad obitum a pueritia nitidissime custodivit. Humilitatis tandem, charitatis, atque omnium virtutum ornamento decorus, annum trigessimum tertium ætatis agens, Brincolæ provinciæ arce, ardenti febre correptus, ad Domini sui amplexum, quem in votis semper habuerat, emigravit. Magnis deinde in ecclesia meritis clarum, & miraculis illustrem, inter quæ plures mortui ejus intercessionem ad vitam revocati numerantur: Joannes vigesimus secundus in Sanctorum numerum retulit. Sancti viri corpus Valentia in ecclesia metropolitana repositum, ibi non intermisso pietatis cultu a fidelibus devote veneratur.

R. Iste est, qui ante Deum.

In III. Nocturno Hom. in Evang. Vigilate. de Com.
CC. PP.

Die XXI. Augusti.

In festo Ss. DONATI & Soc. Mm. dup.

ORATIO. Deus, qui nos concedis.

Lectiones I. Noct. de script. occur rel. de coi. 2. loco.

Die XXVII. Augusti.

In festo S. JOSEPHI CALASANCTII C. dup.

Omnia ut habentur in Breviario, vel in ejus sup-
plimento.

Die XXX. Augusti.

In festo S. HERMETIS Mart. dup.

ORATIO ut in Breviario 28. hujus.

Lectiones I. Noct. de script. occur.

Leet. II. & III. Noct. de coi. 1. loc.

Festa Septembris.

Die I. Septembris.

In festo S. JOANNÆ FRANCISCÆ de Can-
tal. Ord. Sanctimonialium Visitationis S. Mariæ
Fundatricis dup.

Omnia de coi. nec Virg. nec Mart. præter ea, quæ
sequuntur.

O R A T I O.

Omnipotens & misericors Deus, qui beatam Joannam Franciscam tuo amore succensam admirabili spiritus fortitudine per omnes vitæ semitas in via perfectionis donasti, quique per illam illustrare ecclesiam tuam nova prole voluisti: ejus meritis & precibus concede; ut qui infirmitatis nostræ conscii de tua virtute confidimus, cœlestis gratiæ auxilio cuncta nobis adversantia vincamus. Per Dominum nostrum.

Lectiones I. Noct. de script. occur.

In II. Nocturno.

LECTIO IV.

Joanna Francisca Fremiot a Chantal, Divione in Burgundia clarissimis orta natalibus, ab ineunte ætate eximie sanctitatis non obscuras edidit significationes. Eam enim vix quinquennem nobilem quemdam Calvinistam solida supra ætatem argumentatione perstrinxisse ferunt, collatumque ab eo munusculum flammis illico tradidisse in hæc verba: En quomodo hæretici apud inferos comburentur, qui loquenti Christo, fidem detractant. Matre orbata Deiparæ Virginis tutelæ se commendavit, & famulam, quæ ad mundi amorem eam alliciebat, a se rejecit. Nihil puerile in moribus exprimens, a sæculi deliciis abhorrens, martyriumque anhelans, religioni ac pietati impense studebat. Baroni de Chantal nuptui a patre tradita, virtutibus omnibus excolendis operam dedit, liberos, famulos, aliosque sibi subjectos in fidei doctrina, bonisque moribus

imbuere satagens, profusa liberalitate pauperum inopiam sublevabat, annona divinitus non raro multiplicata: quo factum est, ut nemini se unquam Christi nomine roganti stipem abnegaturam ipoponderit.

R. Propter veritatem.

LECTIO V.

Viro in venatione interempto, perfectioris vitæ consilium iniens, continentiae voto se obstrinxit. Viri necem non solum æquo animo tulit, sed in publicum indultæ veniæ testimonium occisoris filium e sacro fonte suscipere sibi victrix elegit. Modica familia, tenui victu, atque vestitu contenta, præciosas vestes in pios usus convertit. Quidquid a domesticis curis supererat temporis, precibus, piis lectionibus, laborique impendebat. Nunquam adduci potuit, ut alteras nuptias, quamvis utiles, & honorificas, iniret. Ne autem a proposito castimoniae observandæ in posterum dimoveretur, illius voto innovato, sanctissimum Jesu Christi nomen candenti ferro pectori inculpsit. Ardentius indies charitate fervescens, pauperes, derelictos, ægros, teterrimisque morbis infectos, ad se adducendos curabat; eosque non hospitio tantum excipiebat, solabatur, fovebat, verum etiam sordidas eorum vestes depurgabat, laceras reficiebat, & manantibus foetido pure ulceribus labia admoveere non exhorrebat.

R. Dilexisti iustitiam. &c.

LECTIO VI.

A sancto Francisco Salesio, quo spiritus moderatore usa fuit, divinam voluntatem edocta, proprium parentem, focerum, filium denique ipsum, quem etiam vocationi obfistentem sua e domo egrediens, pedibus calcare non dubitavit, & sacri instituti Visitationis sanctæ Mariæ fundamenta jecit. Ejus instituti leges integerrime custodivit, & adeo paupertatis fuit amans, ut vel necessaria sibi deesse gauderet. Christianæ vero animi demissionis, & obedientiæ, virtutum denique omnium perfectissimum exemplar se præbuit. Altiores in corde suo accensiones disponens, arduissimo efficiendi semper id, quod perfectius esse intelligeret, voto se obstrinxit. Denique sacro Visitationis instituto, ejus potissimum opera, longe, lateque diffuso, verbo exemplo, & scriptis etiam divina sapientia refertis, ad pietatem, & charitatem sororibus excitatis, meritis referta, & sacramentis rite susceptis, Molini, anno millesimo sexcentesimo quadragésimo primo, die XIII Decembris, migravit ad Dominum, ejusque animam, occurrente sancto Francisco Salesio, in cœlos deferri S. Vincentius a Paulo procul distans aspexit. Ejus corpus postea Annecium translatum est, eamque miraculis ante & post obitum claram Benedictus XIV. Beatorum, Clemens XIII. albo sanctorum adjecit. Festum autem ejusdem diem duodecimo Calendas Septembris ab universa ecclesia Clemens XIV. Pontifex Maximus celebrari præcepit.

R. Fallax gratia. &c.

In III. Nocturno.

Homilia in Evang. Simile est regnum cœlorum thesauro abscondito. de coi. n. V.

Die III. Septembris.

In festo Ss. EUPHEMIÆ, DOROTHEÆ, THECLÆ, & ERASMÆ Vv. Mm. dup.

In utrisque Vesp. & Laud.

R. Adducentur. &c.

Antiph. Prudentes.

O R A T I O.

Da nobis misericors Deus, sanctis virginibus, & martyribus tuis Euphemia, Dorothea, Thecla & Erasma intercedentibus, cœlestis gratiæ abundantiam: ut earum passio celebrata præsentis vitæ subsidium conferat, & æternæ. Per Dominum nostrum.

In I. Nocturno.

Lectiones de script. occur.

In II. Nocturno.

LECTIO IV.

Euphemia, Dorothea, Thecla & Erasma, virgines Aquilejenses, nobiliter progenitæ, quarum priores Valentii filiæ, hominis idololatriæ

addicti, sequentes vero Valentiniani ejusdem fratris, Christi nomen profitentis, cujus studio omnes in christiana fide erudiebantur. Quadam vero die, dum suppliciter efflagitarent, ut Natii, fluminis, lustralibus undis, baptismatis desiderio, abluerentur, precibus Deo oblatis, insigni prodigio flumen divinitus cursum remoratur, ac tandem constitit, donec eadem hora, adveniente Valentiniano, ac beato Hermagora Episcopo, continuo baptizantur, & virgines Deo consecrantur. Cum interim Valentius Euphemiam, & Dorotheam nubendas destinasset, respuunt illæ terrenas nuptias, cœlesti sponso dicatæ. His genitor auditis insaniens, arrepto gladio, utramque aggreditur: at illæ furentis patris e manibus elapsæ ad Valentinianum patrum confugiunt, quas ipse cum filiabus in suæ domus latebris abdidit. Verum fraude servi detectæ, qui statim a dæmone abreptus in Natium fluvium se præcipitem dedit, ab ipso Valentio insequente, orantes deprehensæ Servasto, præsidi pro christiano nomine puniendæ traduntur.

R. Propter veritatem. &c.

LECTIO V.

Delatas sibi virgines præses, ut eas vidit, blanditiis ad apostasiam attrahi non potuisset, imperat, primum nudas flagellis cædi, inverso mox corpore suspendi, & malleis capita eoque contundi, quo sanguis e naribus copiose difflueret; sed omnibus cruciatibus fortiores carceri mancipandas deseruit. Sequenti mane, quia a vulneribus incolumes cernebantur, hortatur Ser-

vastus pro accepto beneficio Diis litare, quorum pietati salutem debere suadebat, at illæ solum Jesum Dei filium cœlestem medicum confitentur, & prædicant. Jabet interea præses easdem equuleo suspendi, latera lampadibus aduri, ac tandem mamillas crudeliter amputari, quæ canibus devorandæ projectæ singulari ab ipsis custodia venerantur. Iterum igitur carceribus occluduntur, & altera die nudæ circumducuntur per urbem; sed orante sancta Euphemia, Angelus Domini singulas candida stola superinduit, ac pristina incolumitati restituit, quin & novum contulit decorem, cum in earum corporibus nec plagarum vestigia apparerent, & vultus earum solis instar enitescerent.

R. Dilexisti justitiam. &c.

LECTIO VI.

Tantis prodigiis, virginumque constantia nil commotus præses, ut audivit irridentes inania Deorum simulacra, capite plectendas mandavit; quam impiam sententiam in filias, & neptes Valentius ipse obtulit se executurum. Adit ergo altissimam turrin, ubi filias eximiae pulchritudinis antea cto tempore aliquamdiu custodierat, ibique propriis manibus omnium capita obtruncavit, & in præterfluentem Natismum dejecit. Divinam tamen ultionem immanis adeo facinoris vindicem sensit, ingenti illico terræ motu, turri concussa igneque cœlitus obruente, qui Valentium, ejusque comites, & turrin ipsam a fundamentis incendit. Cum autem noctu Valentianus cum sancto Hermagora beatarum virginum corpora, & capita inquisiturus descenderet prope

flumen, ecce, navicula apparuit sacris pignori-
bus onusta, quæ a duobus juvenibus ingentis
speciei, & luminis, navem ducentibus, sancto
Antistiti oblata, ab eo honorifico sepulchro, re-
ligioso cleri comitatu, domi ejus Valentiniani
in ecclesiam consecratæ, condita sunt.

R. Afferentur. &c.

In III. Nocturno.

Homilia in Evang. Accesserunt ad Jesum. De
coi. Virg. 2. loco.

Die IV. Septembris.

In festo S. ROSALIÆ, Virginis Panormita-
næ dup. maj.

Officium habetur in supplim. Breviarii.

Die VI. Septembris.

In festo Ss. HERMOGENIS ET FORTUNA-
TI Mm. dup.

ORATIO. Deus, qui nos concedis.

Lectiones I. Noct. de script. occur.

II. Noct. de coi. 1. loco.

III. Noct. de eodem coi 2. loco.

Die VII. Septembris.

In festo S. ANASTASII Mart. dup.

ORATIO. Præsta — ut qui.

Lectiones I. Noct. de script. occur. reliq. de coi. 21.
loco.

Die IX. Septembris.

In festo S. CORBINIANI Ep. C. dup.

ORATIO. Da quæsumus.

In I. Nocturno.

Lectiones de coi. Fidelis sermo.

In II. Nocturno.

LECTIO IV.

Corbinianus e regione Melitonensi, ex vico cui nomen Castrus, oriundus, patrem habuit Waldekisum, matrem Corbinianam. Qui optimæ indolis puer eo demum Christi gratia adductus est, ut paulo adultior, spreta mundi vanitate, juxta beati Germani ecclesiam monasterium construeret. Ubi cum annos quatuordecim magna pietate exegisset, Romam abiit, solum aliquem ad divi Petri Basilicam angulum a Pontifice impetraturus. Verum Pontifex audita viri sapientia, vel invitum Episcopum creat. Quo ille accepto honore in Galliam reversus ita se gessit, ut vitæ sanctimoniam miracula divinitus edita exaugerent. Ibi septennio circiter acto Romam regredi cogitat, & in Noricum delatus ibidem aliquandiu rudi, & recens ad Christum converso populo salutarem Evangelii impertivit doctrinam. Quem Theodo, Bavariae Dux, & Gri-

moaldus ejus filius majore etiam contentione, ut subsisteret, rogantes, cum nihil obtinerent, donatum muneribus, additis quoque comitibus ad Italiæ fines honorifice deduxerunt.

R. Inveni David. &c.

LECTIO V.

Nox euntes inter aspera alpium in campis ad silvam Beronam oppresserat, cum equum cli-tellarium incustoditum, ab urso raptum dilaniari contigit. Tum Corbinianus sarcinam, quæ prius jumenti fuerat, urso imponi jussit; paruit bellua, silvestri ingenio deposito, vicaria opera toto reliquo itinere functa. Roma rediens, ut Tridento Majas Boicæ tunc ditionis, pervenit, a Castellanis jussus est subsistere, & ad Grimoaldum deduci. Ut vero rescivit Episcopus, quod Grimoaldus Pilitrudem uxorem fratris relictam, justæ conjugis loco domi haberet, averfatus scelus, præmittit, qui semel diceret, se in conspectum Principis neutiquam venturum, quamdiu probrum illud hæreat. Quadraginta dies contentio tenuit; mollitis tandem animis affuere ad pedes Episcopi ambo conjuges, peccatum confessi, detestati-que. Tenuit deinde ibidem Cathedram Pontificalem Corbinianus, & rem christianam multiplicavit egregie, ut eum non modo Grimoaldus tanquam amicum amaret, sed & parentis instar coleret, & obediret.

R. Posui adjutorium &c.

LECTIO VI.

Mortem ubi imminere sibi, tam quidem certo, ut diem, & horam familiaribus notaret, præsensit. Sacrificium offert, & mysteriis perceptis extremum spiritum nulla cum doloris significatione reddidit. Funus a ministris Frisingæ ad divæ Mariæ ecclesiam curatum. Apparuit, Deo cordi fuisse, supremam morituri voluntatem non negligi: totas dies triginta continuus imber inter vehementes procellas depluit. Tum Hugibertus corpus exhumari mandat, quo vivus jussèrat, devehendum. Ut autem ad sancti Valentini templum humatus, triduo post intempesta nocte in ea ipsa ecclesia visa candidissima funeralia tanto splendore exardescere, ut diem vincere crederentur, & jucundissimus odor fensus est. Accessere alia tum in itinere tum Majis miracula.

R. Iste est, qui ante &c.

In III. Nocturno.

Homilia in Evang. Homo peregre. De coi.

Die XII. Septembris.

In festo TRANSLATIONIS S. ERNTRUDIS
V. dup.

Dies fixa 4. hujus. Omnia de coi. Virg.

ORATIO. Exaudi.

Lectiones] I. Noct. de script. occur.

II. Noct. de coi. 2. loco.

III. Noct. de coi. 1. loco.

Die XVIII. Septembris.

In festo S. JOSEPHI a Cupertino C. dup.

Omnia de coi. Conf. non Pont. praeter. seq.

In Hymno mut. 3. y.

In I. Vesp. Ad Magnificat. Antiph.

Mortuus sum, & vita mea est abscondita cum Christo in Deo.

O R A T I O.

Deus, qui ad unigenitum filium tuum exaltatum a terra omnia trahere disposuisti: perfice propitius: ut meritis, & exemplo Seraphici Confessoris tui Josephi supra terrenas omnes cupiditates elevati ad eum pervenire mereamur. — Qui tecum vivit, & regnat &c.

In I. Nocturno.

LECTIO I.

De Epist. 2da. B. Pauli Apost. ad Corint. 4. 6.

Deus, qui dixit de tenebris lucem splendescere, ipse illuxit in cordibus nostris ad illuminationem scientiae claritatis Dei, in facie Christi Jesu. Habemus autem thesaurum istum in vasis fictilibus: ut sublimitas sit virtutis Dei, & non ex nobis. In omnibus tribulationem patimur, sed non angustiamur; aporiamur, sed non desitui-mur: persecutionem patimur, sed non perimus: semper mortificationem Jesu in corpore nostro

circumferentes, ut & vita Jesu manifestetur in corporibus nostris. Semper enim nos, qui vivimus, in mortem tradimur propter Jesum: ut & vita Jesu manifestetur in carne nostra mortali.

R. Euge serve bone &c.

LECTIO II.

Scimus enim, quoniam si terrestris domus nostra hujus habitationis dissolvatur, quod ædificationem ex Deo habemus, domum non manufactam, æternam in cœlis. Nam & in hoc ingemiscimus, habitationem nostram, quæ de cœlo est superindui cupientes: si tamen vestiti, non nudi inveniamur. Nam & qui sumus in hoc tabernaculo, ingemiscimus gravati, eo quod volumus expoliari, sed supervestiri, ut absorbeatur, quod mortale est, a vita. Qui autem efficit nos in hoc ipsum, Deus, qui dedit nobis pignus spiritus. Audentes igitur semper, scientes, quoniam dum sumus in corpore, peregrinamur a Domino: (Per fidem enim ambulamus, & non per speciem.) Audemus autem, & bonam voluntatem habemus magis peregrinari a corpore, & præsentem esse ad Dominum.

R. Justus germinabit. &c.

LECTIO III.

Si gloriari oportet (non expedit quidem) venio autem ad visiones, & revelationes Domini. Scio hominem in Christo ante annos quatuordecim (sive extra corpus nescio, Deus scit) raptum hujusmodi usque ad tertium cœlum. Et scio

ejusmodi hominem (sive in corpore sive extra corpus, nescio, Deus scit) quoniam raptus est in paradysum, & audivit arcana verba, quæ non licet homini loqui. Pro hujusmodi gloriabor; pro me autem nihil gloriabor, nisi in infirmitatibus meis. Nam, etsi voluero gloriari, non ero insipiens: veritatem autem dicam: parco autem, ne quis me existimet supra id, quod videt in me, aut aliquid audit ex me. Et ne magnitudo revelationum extollat me, datus est mihi stimulus carnis meæ, angelus Satanæ, qui me colaphizet. Propter quod ter Dominum rogavi, ut discederet a me: & dixit mihi: sufficit tibi gratia mea, nam virtus in infirmitate perficitur. Libenter igitur gloriabor in infirmitatibus meis, ut inhabitet in me virtus Christi.

R. Iste cognovit justitiam. &c.

In II. Nocturno.

LECTIO IV.

Josephus a Cupertino, oppido in Salentinis Diœcesis Neritonensis, anno reparatæ salutis millesimo sexcentesimo tertio, piis ibidem parentibus ortus, Deique amore præventus, pueritiam, atque adolescentiam summa cum simplicitate, morumque innocentia transegit. A diurno, molestoque morbo patientissime tolerato, Deiparæ Virginis ope liberatus se totum pietatis operibus, ac excolendis virtutibus dedit: utque Deo ad majora vocanti se intinuis conjungeret, Ordini Seraphico nomen dare constituit. Post varios eventus voti tandem compos factus, apud

Minores Conventuales in cænoeio Cryptulæ, inter laicos primum, ob litterarum imperitiam, deinde inter clericos divina dispositione connumeratus est. Sacerdotio post solemnia vota initiatus, perfectius sibi vitæ institutum proposuit. Quamobrem mundanis quibuscunque affectibus, terrenisque rebus pene ad vitam necessariis illico a se abdicatis, ciliciis, flagellis, catenis, omnidemum asperitatum, ac pœnarum genere corpus afflixit; spiritum vero sanctæ orationis, altissimæque contemplationis assiduitate dulciter enutrivit. Hinc factum est, ut charitas Dei, quæ jam erat in ejus corde a prima ætate diffusa, miro, planeque singulari modo in dies corruscaverit.

R. Honestum fecit. &c.

LECTIO V.

Eluxit præcipue ardentissima ejus charitas in extasibus ad Deum suavissimis, stupendisque raptibus, quibus frequenter afficiebatur. Mirum autem, quod alienato a sensibus animo statim ab extasi eum revocabat sola obedientia. Hanc quippe virtutem eximio studio prosequabatur, dicere solitus, se ab ea veluti cæcum circumduci, & mori potius velle, quam non obedire. Paupertatem vero Seraphici Patriarchæ ita æmulatus est, ut morti proximus prælato suo afferere vere potuerit, se nihil habere, quod more religionum resignaret. Itaque mundo, sibi que mortuus vitam Jesu manifestabat in carne sua, quæ dum in aliquibus ex turpitudine obscœnum flagitium sentiebat, prodigiosum ex se efflabat odorem, indicium intidissimæ illius puritatis,

quam immundo spiritu vehementissimis tentationibus frustra obnubilare diu conante, servavit illaenam, tum arcta sensuum custodia, tum jugi corporis maceratione, tum denique speciali protectione purissimae Virginis Mariae, quam matrem suam appellare consuevit, ac veluti matrem dulcissimam intimo corde venerabatur, eamque ab aliis venerari exoptabat, ut cum ejusdem patrocinio, sicut ipse agebat, omnia bona consequerentur.

R. Amavit eum Dominus. &c.

LECTIO VI.

Haec beati Josephi sollicitudo a sua erga proximos charitate prodibat. Tanto enim animarum zelo exardebat, ut omnium salutem modis omnibus instantissime procuraret. Extendens pariter charitatem suam in proximum sive pauperem, sive infirmum, sive quacunque alia tribulatione vexatum, quantum in ipso erat, illum recreabat. Nec alieni erant ab ejus charitate, qui objurgationibus, probris, omnisque generis injuriis ipsum appetere; nam eadem patientia, mansuetudine, vultusque hilaritate talia excipiebat, qua tot inter, & tantas vicissitudines resplenduit, dum vel moderatorum Ordinis, vel sacrae inquisitionis jussu hac illacque errare, versarique coactus est. Quoniam vero populi non solum, sed viri principes eximiam ejus sanctitatem, & superna charismata admirarentur, ea nihilominus erat humilitate, ut magnum se peccatorem reputans Deum enixe deprecaretur, ut sua ab eo illustria dona removeret; homines ve-

ro exoraret, ut in eum locum mortuum ejus corpus injicerent, ubi memoria sui esset prorsus oblitterata. At Deus, qui ponit humiles in sublimē, quique servum suum, dum viveret, cœlesti sapientia, prophetia, cordium perscrutatione, curationum gratia, cæteris donis cumulatissime exornaverat, ejus quoque mortem iis, quibus ipse antea prædixerat, loco, ac tempore, anno ætatis suæ sexagesimo primo, Auximi in Piceno, prætiosam reddidit, sepulchrumque gloriosum. Illum denique etiam post obitum miraculis corruscantem, Benedictus XIV. Beatorum, Clemens XIII. vero Sanctorum fastis adscripsit.

R. Iste homo perfecit, &c.

In III. Nocturno.

Lectio S. Evang. secundum Matthæum Cap. 22.

LECTIO VII.

In illo tempore loquebatur Jesus principibus Sacerdotum, & Pharisæis in parobalis, dicens: Simile est regnum cœlorum homini regi, qui fecit nuptias filio suo. Et reliqua.

Homilia S. Gregorii Papae. Lib. 2. Hom. 38. circa med.

Quia jam, largiente Domino, nuptiarum domum, id est, sanctam ecclesiam intraſtis, ſolertē, Fratres, aspiciſſe, ne aliquid de mentis veſtræ habitu, rex ingrediens reprehendat. Cum magno enim cordis timore penſandum eſt, quod protinus ſubditur: Intravit autem rex, ut vide-

ret discumbentes, & vidit ibi hominem non vestitum veste nuptiali. Quid, fratres charissimi, exprimi per nuptialem vestem putamus? Si enim vestem nuptialem baptisma, vel fidem dicimus, quis sine baptismo, & fide has nuptias intravit? Eo enim ipso foris est, qui necdum credidit. Quid ergo debemus intelligere nuptialem vestem, nisi charitatem? Intrat enim ad nuptias, sed cum nuptiali veste non intrat, qui in sancta ecclesia assistens fidem habet, sed charitatem non habet. Recte enim charitas nuptialis vestis vocatur, quia hanc in se conditor noster habuit, dum ad sociandæ sibi ecclesiæ nuptias venit.

R. Iste est, qui ante Deum. &c.

LECTIO VIII.

Sola quippe dilectione Dei actum est, ut ejus unigenitus mentes sibi electorum hominum uniret. Unde & Joannes dicit: Sic enim dilexit Deus mundum, ut filium suum unigenitum daret pro nobis. Qui ergo per charitatem venit ad homines, eandem charitatem innotuit vestem esse nuptialem. Omnis ergo vestrum, qui in ecclesia positus Deo credidit, jam ad nuptias intravit, sed cum nuptiali veste non venit, si charitatis gratiam non custodit. Et certe fratres, si quis ad carnales nuptias esset invitatus, vestem mutaret, congaudere se sponso, & sponsæ ex ipso sui habitus decore ostenderet, inter gaudentes, & festa celebrantes despectis vestibus apparere, erubesceret. Nos ad Dei nuptias venimus, & cordis vestem mutare dissimulamus. Congaudent Angeli, cum ad cælum assumuntur electi.

Qua ergo mente hæc spiritualia festa conspiciamus, qui nuptialem vestem, id est, charitatem, quæ sola nos speciosos exhibet, non habemus.

R. Sint lumbi vestri. &c.

LECTIO IX.

Sciendum vero est, quia sicut in duobus lignis, superiore videlicet, & inferiore vestis tegitur: ita in duobus præceptis charitas habetur, in dilectione scilicet Dei, & proximi. Scriptum quippe est: Diliges Dominum Deum tuum, ex toto corde tuo, ex tota anima tua, & ex tota virtute tua, & proximum tuum sicut te ipsum. Quia in re notandum est, quia in dilectione proximi mensura amoris ponitur, cum dicitur: Diliges proximum tuum sicut te ipsum. Dei autem dilectio nulla mensura constringitur, cum dicitur: Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, ex tota anima tua, ex tota virtute tua. Non enim jubetur quisque quantum diligat, sed ex quanto, cum dicitur ex toto, quia ille veraciter Deum diligit, qui sibi de se nihil relinquit. Duo ergo necesse est, ut charitatis præcepta custodiat, quisquis habere in nuptiis vestem nuptialem curat.

Te Deum laudamus.

In II. Vesp. ad Magnificat Antiph.

Existimo omnia detrimentum esse propter eminentem scientiam Jesu Christi Domini mei.

DOMINICA III. SEPTEMBRIS.

Festum titul. VII Dolorum B. V. M. dup.

Officium in supplimento Breviarii.

Die XXIV. Septembris.

In festo TRANSLATIONIS S. RUPERTI
Ep. C. dup. I. cl. sine octava. Omnia ut 27. Martii,
nisi quod in orat. loco: merita. dicatur: solemnia
gloriosa.

Die XXVI. Septembris.

In festo TRANSLATIONIS S. VIRGILII Ep.
C. dup. maj. Omnia de coi. Conf. Pont. praet. seq.
ORATIO. Da quæsumus omnipotens Deus.

In hymno mutatur. 3. ψ.

In I. Nocturno.

Lectiones de coi. Fidelis fermo.

In II. Nocturno.

LECTIO IV.

Vigilius in Hibernia nobili genere ortus, ab
ipsa infantia virtutis amore incensus, cunctos in
sui admirationem traducebat: literarum enim di-
vinarum studium cum omni charitatis effectū,

& pietatis officio ita sedulo conjungebat, ut nihil illi præterea cordi esset. In Franciam deinde ad inflammandos in fide Christi hominum animos profectus, Pipino Regi charissimus fuit. Cumque jam ad omnia summa, tanquam lucerna ardens, & lucens candelabro imponendus videretur, a Stephano secundo, Pontifice Maximo Salisburgensis ecclesiæ Episcopus declaratur. Quo munere suscepto, tanta prudentia, & pastoralis officii exemplo gregem sibi commissum rexit, ut optimi parentis loco haberetur.

R. Inveni David.

LECTIO V.

Basilicam Salisburgensem a fundamentis, magnis impensis exstruxit, in eamque S. Ruperti, primi antecessoris sui reliquias summo cum honore, ac populi religione transtulit. De quo & illud non absque miraculo memoriæ proditum legimus, non potuisse eos, quorum opera in ædificanda Basilica utebatur, plus pecuniarum e pelvi ad solvendam mercedem exposita accipere, quam cujuslibet labor, atque opera postulabat.

R. Posui adjutorium. &c.

LECTIO VI.

Vigiliis tandem assiduus, laboribus senioque confectus, cum ecclesiam sibi creditam summa cum pietatis laude, parique animarum fructu administrabat: misso in Carinthiam Modesto, exi-

mia sanctitate Episcopo, regnante Carolo Magno, in cœlo sedes recipitur. Ejus corpus in ecclesia Metropolitana Salisburgenſi honorifice aſervatur.

R. Iſte eſt, qui ante, &c.

LECTIO III.

Homilia in Evang. Homo peregre. &c. de coi.

Feſta Octobris.

Die II. Octobris.

In feſto S. MARIÆ DE CERVELLIONE
Virg. Ord. B. M. V. de Mercede Redemptionis
capt. dup.

In I. Vesp. Magnificat Antiph.

Flagellis & catena Maria corpus domabat;
ſilentio & abſtinentia animam cuſtodiebat; orationibus inceſſanter inſtabat, docens, Chriſti ſponſas vas corruptibile in ſanctificatione, & honore poſſidere.

ORATIO.

Deus, qui nos conſpicias in tot periculis conſtitutos pro noſtra fragilitate non poſſe ſubſiſtere, concede propitius, ut intercedente beata Maria ſamula tua de præſentibus vitæ fluctibus e-

ducti ad æternæ salutis portum pervenire valeamus. Per Dominum nostrum. &c.

In I. Nocturno.

Lectiones de script. occur.

In II. Nocturno.

LECTIO IV.

Maria, nobili familia de Cervellone Barcinone in Hispania nata, & a parentibus in Dei timore primis ab annis enutrita, virginitatem suam, cum decem & octo esset annorum, illi devovit. Ejus vivendi ratio erat: In publicum rarius prodire, ægrotantibus domesticis sedulo adesse, & in nosocomio ter in hebdomada pauperibus ministrare. Annum trigessimum agens, defuncto patre, habitum ordinis S. Mariæ de mercede, prima ex fæminis suscipiens, sanctimonialibus ejusdem ordinis ducem, & magistram, & exemplar se præbuit, ac distributo patrimonio, in redemptionem captivorum, professionem in eodem ordine, una cum voto de laborando pro redimendis captivis emisit.

R. Propter veritatem. &c.

LECTIO V.

Matre e vivis sublata cum aliquot honestis fæminis ejusdem instituti piam sanctamque vitam peregit. Solita quotidie mulierum a suis fratribus redemptarum, ac Barcinonam advenientium, pedes in hospitali domo lavare: quin-

quies in hebdomada sacra Eucharistia refici, terque jejunare, solo pane, & aqua contenta. Quotidianis flagellis insuper, & ferrea catena corpus suum affligens. Silentium, quod mira observantia colebat, inanibus verbis nunquam infregit: ac partius indulgens somno expetebat ab hujusmodi necessitate liberari, ut illo frueretur incessanter, quo jucundantur cœli, & angeli lætantur. Quod diurni temporis supererat ab oratione, & pietatis exercitiis in pauperes juvandos impendebat. Nullum officii genus prætermittens, quo afflictos confoleteretur, oppressos liberaret & victos educeret e carceribus.

R. Dilexisti justitiam. &c.

LECTIO VI.

Futuras maris tempestates prænunciabat, illasque sæpe suis orationibus sedavit. Visa aliquoties super undas incedere, quo fratres, captivorum redemptores, aliosque in mari periclitantes servaret incolumes; unde ei Mariæ de subsidio, vulgo de Socos, nomen est inditum. Denique post multa virtutum insignia Barcinone migravit ad Dominum, decimo tertio Calendas Octobris, anno salutis millesimo ducentesimo nonagesimo. Ejus corpus, ex quo suavissimus odor manabat, sepultum est in ecclesia fratrum ordinis sui, quod nonagesimo post anno, Episcopo Barcinonensi, Petro Aragoniæ rege, cæterisque aulæ, & civitatis primatibus adstantibus, solemni pompa elevatum, incorruptum repertum fuit,

ac decentiori loco, ubi religiose colitur, affer-
vatur.

R. Afferentur regi. &c.

In III. Nocturno.

Homilia S. Gregorii Papae in Evang: Simile erit
regnum cœlorum decem virginibus, de coi.

AD BENEDICTUS ANTIPH.

Adducentur in lætitia, & exultatione regi
Domino virgines post Mariam, ut in sanctitate,
& iustitia serviant illi, & quocunque ierit ipsum
agnum sequuntur.

AD MAGNIF. IN II. VESP. ANTIPH.

Mare & venti Mariæ obediunt, angelici can-
doris virtute pollenti: aquæ multæ cesserunt
ardori charitatis ejus.

Die III. Octobris.

In festo S. GERARDI Ep. M. dup.

Omnia de coi. un. M. præter IV. Lectionem prop.
in suppl. Breviarii sub XXVI. Septembris.

Die VII. Octobris.

In festo S. MARCI Pap. C. dup.

ORATIO prop. in Breviario.

Lectiones I. Noct. de script. occur.

II. Noct. IV. prop. in Brev. V. et VI. de
coi. 1. loco.

III. Noct. de coi. 2. loco.

Die X. Octobris.

In festo Ss. GEREONIS & Soc. Mm. dup.

Omnia de coi. plur. Mm.

ORATIO. Deus, qui nos concedis.

Lectiones I. Noct. script. occur.

In II. Nocturno.

LECTIO. IV.

Gereon Dux, & Martyr egregius, acceptis a Marcellino Papa fidei christianæ præceptis, contra tumultum Gallicum in exercitu Maximiani pro communi defensione imperii militabat; statuto autem apud Octodurum zeli Idolo, quod a singulis turmis adorari jusserat Imperator, cum generosus Christi miles, nec honoribus, nec ullo mortis metu proposito, a vero Dei cultu abduci potuisset, atque ipsius exemplo trecenti & sexaginta octo commilitones Idolum colere renuissent, jubente tyrano Coloniae Agrippinæ acerbissimum mortis genus subierunt. Ea constantia quanti apud Deum fuerit, multa post obitum miracula testata sunt.

R. Sancti tui Domine.

Lectio V. et VI. de coi. Nemo est.
In III. Nocturno Lectiones ut 2. Maji.

Die XI. Octobris.

In festo S. JUSTINÆ Virg. Mart. dup.

ORATIO. Deus, qui inter cætera.

Lectiones I. Noct. de script. occur.

II. et III. Noct. de coi. 1. loco.

Die XII. Octobris.

In festo S. MAXIMILIANI Epis. Mart. dup.

Omnia de coi. un. Mart. præter sequentia.

ORATIO.

Deus, qui nos beati Maximiliani Martyris tui
atque Pontificis annua solemnitatem lætificas: con-
cede propitius; ut cujus natalitia colimus, de
ejusdem etiam protectione gaudeamus. Per Do-
minum nostrum.

Lectiones I. Noct. de coi. A Mileto.

In II. Nocturno.

LECTIO IV.

Maximilianus Celejæ in Pannonia christianis
ac claris parentibus natus, ab ineunte ætate in ti-
more Dei, literarumque studiis honeste educatus

præclaræ semper indolis, & specialis pietatis specimen præstulit. Annis adolescentiæ cum magna vitæ innocentia & integritate exactis, cum multis præcelleret virtutibus, tamen benignitas in pauperes maxime in eo enituit, quorum egestati, & miseriis sublevandis sic studuit, ut opes etiam amplas, a parentibus sibi relictas, in egen-
tium usus, Christi nomine erogaverit. Quod be-
nefaciendi studium, per omnem vitam insigni cum
laude, coluit.

R. Honestum fecit illum.

LECTIO V.

Nec latuit virtutum ejus splendor, vacante enim Episcopatu Laureacensi, communi totius cleri, populique voto, Episcopus Laureacensis, ipso plurimum, sed frustra reluctante, designatur. Quo in munere, talem se charitatis affectu, hu-
militate profunda, patientia omni-que virtutum exercitio exhibuit, qualem dignitatis sanctitudo postulabat. Ad limina Apostolorum Romam pro-
fectus, accepta a Sixto II. benedictione, ad suos revertitur. Ubi colendo Domini agro, in magno desudans, laboribus, sanctissimo vitæ exemplo, & salutaribus monitis multos ad salutis viam perduxit.

R. Desiderium animæ. &c.

LECTIO VI.

Cum jam per Episcopatum suum dissemina-
tæ fidei plantas, incrementum dante Domino,
succrescere cerneret, patriæ in infidelitatis erro-

adhuc detentæ misertus, in Panoniam, ejus juvandæ zelo revertitur. Ubi cum in umbra mortis sedentes, prædicando ad lumen veritatis dirigere conaretur, ob Ejulasio Præsede comprehensus, ob constantissimam christianæ fidei confessionem, capitis obtruncatione, martyrii gloriam adeptus est. Ejus sacra ossa Passavii in Basilica S. Stephani, extra chorum debito honore asservantur.

R. Stola jucunditatis. &c.

In III. Noct. Homil. in Evang. Si quis venit ad me.
de coi. un. Mart.

Die XIII. Octobris.

S. COLOMANI Mart. simplex.

ORATIO. Præsta -- ut qui.

LECTIO III.

Colomanus regio Scotorum genere ortus, propter Christum terrena despiciens totum se pietati tradidit. Cumque Hierosolymam, ut sacra inviseret loca, profectus esset, in reditu per Panoniam superiorem iter agens, ab impiis hominibus captus, variis tormentis vexatus, palo tandem alligatus occiditur. Cujus corpus, cum annum integrum, ac sex menses suspensum, Henricus Austriæ Marchio, illæsum permanfisse, accepisset; atque altero sequente anno terræ conditum non contabuisset, summa reverentia effodi jussit, & in Mellicensi monasterio perhonorifice condi. Palus ipse, cui alligatus vir Dei mar-

tyrium subierat, in illius sanctitatis, & innocentiae testificationem insigni miraculo reffloruit.

Te Deum laudamus.

Die XVI. Octobris.

In festo S. GALLI Abbatis sem.

ORATIO. Intercessio.

Lectiones I. Noct. de script. occur.

In II. Nocturno.

LECTIO IV.

Gallus genere Scotus, nobili familia ortus, primum adolescens a S. Columbano ad pietatem institutus, deinde relicto natali solo, ad Gallos, & Helveticos profectus, complures eorum optimis christianae fidei praeceptis informavit. Alios, cum ad lacum Durlenium in impio idolorum cultu, ac pravis superstitionibus cerneret obstinatos, ardenti pietatis zelo armatus daemonum simulacra comminuit. Fana, in quibus sacrificabant, igne succendit & quaecunque offendit, oblata daemonibus, in lacum demersit.

R. Honestum fecit. &c.

LECTIO V.

In solitudinem deinde secedens, ut rerum coelestium meditationi liberius operam daret, loca solis feris pervia delegit, ubi etiam belluae

seſe illi, feritate depoſita, ſubmittebant. Inde primo dæmones triſti cum ejulatu receſſerunt, deinde vero reverſi acrem cum athleta Chriſti pugnam ineuntes, ſœdiſſimis ſpectris aſſidue ſic exercebant, ut in illo tentationum æſtu ſacris jejunii triduari armis, & ferreæ catenæ diverberatione viſ illa domeſtici hoſtis, & externi fuerit retundenda.

R. Amavit eum. &c.

LECTIO VI.

Tandem erumpente e latebris tantæ ſanctitatis fama, dux Gunzo eum ad filiam curandam, quæ a dæmone vexabatur, invitat. Id ille agere cum primo recuſaſſet, poſtea tamen charitate compulſus, in viam ſe dedit. Cumque duo Epiſcopi in dæmone expellendo fruſtra laboraſſent, ſola Gallus oratione puellam ſanat; a quo melioris vitæ inſtructa conſiliis ſacrum velamen, aſſentiente Sigisberto rege, ſuſcepit. Ipſe vero ſpreſtis ducis muneribus, & Conſtantiensî Epiſcopatu recuſato, ad ſolitudinem revertitur. In qua non paucis monachis ſeverioris diſciplinæ ſtudio rite informatiſ, multisque monaſteriis exſtructis, plenus dierum in Domino quievit.

R. Iſte homo. &c.

In III. Noct. Homil. de coi. Abb.

Die XX. Octobris.

In feſto S. VITALIS Epiſc. C. dup.

ORATIO. Da quæſumus.

Lectiones I. Noct. de script. occur.

II. et III. Noct. de coi. 2. loco.

Die XXI. Octobris.

In festo S. URSULÆ & Soc. Vv. Mm. dup.

Omnia de coi. Vv. praeter sequentia.

Ad Magnificat, et Benedictus Antiph.

Prudentes virgines, aptate vestras lampades, ecce sponsus venit, exite obviam ei.

Ÿ. Adducentur regi virgines post eam.

R. Proximæ ejus afferentur tibi.

O R A T I O.

Da nobis quæsumus Dominus Deus noster sanctarum virginum, & martyrum tuarum Ursulæ, & Sociarum ejus palmas incessabili devotione venerari: ut quas digna mente non possumus celebrare, humilibus saltem frequentemus obsequiis. Per Dominum.

Lectiones I. Noct. de script. occur.

In II. Nocturno.

LECTIO IV.

Gratiano Imperatore, Flavius Clemens Maximus, Romani exercitus in Britannia dux, arrepta tyranide, Imperator a militibus acclamatur. Inde copias in Gallias transmittens, ab in-

fenfis Gratiano legionibus exceptus, imperium sibi corroborat. Cumque Armoricorum uberem regionem, ejectis antiquis habitatoribus, Britannicis militibus, quos secum duxerat, dividisset, quo novas colonias propagaret in posteros: Connabi, Britannici reguli, quem Britanniorum ducem habebat in exercitu, consilio, missa legatione in Britanniam, singulis militibus, novis colonis, singulas virgines conjugio fæderandas postulat.

R. Propter veritatem. &c.

LECTIO V.

Haud visa Britanniae reguli absurda petitio. Unde in gratiam novi Imperatoris, & quod filias suas nonnisi gentilibus suis, iisque donatis nova provincia prædivitibus, honestissime collocandas scirent, pro numero militum, totidem delectæ sunt virgines, omnes numero undecimmille, quarum princeps erat Ursula, Dionoci Cornubiæ regis filia, desponsata Connano, duci Britannorum militum in exercitu Maximi. Cunctæ igitur Londini collectæ impositæ sunt invitæ navigiis. Solventes nautæ, dum Armoricorum regionem cogitant, a sæva procella in Germanicum litus dejiciuntur.

R. Dilexi justitiam &c.

LECTIO VI.

Contigit adesse tunc ibi Hunnorum copias, quas a Gratiano Imperatore adversus Maximum evocatas ferunt. Nacti igitur Barbari præclarum illud virginum agmen, impotenti libidinis æstu furentes, in eas irruunt. Sed cum hortante Ur-

fula mortem potius oppetere, quam virgineis pudoris jacturam pati, invicto animi vigore decrevis-
sent. Hunni in rabiem immanitatis conversi ad unam omnes trucidant. Sicque Ursula super comitum suarum, veluti cœlestium margaritarum pretiosum acervum, gloriosa victima procumbens, purpura pro Christo fusi sanguinis decorata, triumphatorem tot virginum exercitum, geminis nempe virginitatis, et martyrii laureis insignem ducens, cœlum victrix intravit. Quarum corpora Colonien-
ses summo honore condiderunt, illarumque illustrem agonem christianus orbis florenti semper memoria celebrat.

R. Afferentur regi.

In III. Noct. Lectiones de coi. 1. loco.

Die XXII. Octobris.

In festo S. JOANNIS Cantii Conf. dup.

Dies assignata 20. hujus.

Omnia de coi. Conf. Pont. præter sequentia.

O R A T I O.

Da quæsumus omnipotens Deus, ut sancti Joannis Confessoris exemplo in scientia sanctorum proficientes, atque aliis misericordiam exhibentes, ejus meritis indulgentiam apud te consequamur. Per Dominum nostrum.

A D I. V E S P E R A S.

H y m n u s.

Gentis Polonæ gloria
Clerique splendor nobilis,

Decus Lycæi & patriæ
Pater Joannes inclyte.

Legem superni Numinis
Doces magister, & facis:
Nil scire prodest; sedulo
Legem nitamur exequi.

Apostolorum limina
Pedes viator visitas
Ad patriam, quam tendimus,
Gressus, viamque dirige.

Urbem petis Jerusalem,
Signata sacro sanguine;
Christi colis vestigia,
Rigasque fufis fletibus.

Acerba Christi vulnera!
Hærete nostris cordibus,
Ut cogitemus consequi
Redemptionis pretium.

Te prona mundi machina
Clemens adoret Trinitas,
Et nos novi per gratiam
Novum canamus canticum. Amen.

AD MATUTINUM.

H y m n u s.

Corpus domas jejuniis
Cædis cruento verbere
Ut castra pœnitentium
Miles sequaris innocens.

Sequamur & nos sedulo
Gressus parentis optimi;

Sequamur, ut licentiam
Carnis refrænet spiritus.

Rigente bruma providum
Præbes amictum pauperi;
Sitim, famemque egentium,
Esca, potuque sublevas.

O, qui negasti nemini,
Opem roganti, patrium
Regnum tuere, postulant
Cives Poloni, & exteri.

Sit laus Patri, sit Filio,
Tibique sancte Spiritus,
Preces Joannis impetrent
Beata nobis gaudia. Amen.

Lectiones I. Noct. de script. occur.

In II. Nocturno.

LECTIO IV.

Joannes in opido Kenty, Cracoviensis Dice-
cesis, a quo Cantii cognomen duxit, Stanislao,
& Anna, piis, & honestis parentibus ortus, mo-
rum suavitate, innocentia, gravitate ab ipsa in-
fantia spem fecit maximæ virtutis. In universi-
tate Cracoviensi Philosophiæ ac Theologiæ pri-
mum auditor, tum per omnes Academiæ gradus
ascendendo Professor, ac Doctor, sacra, quam
annis multis tradidit, doctrina mentes audientium
non illustrabat modo, sed & ad omnem pietatem
inflammabat, simul docens scilicet & faciens. Sa-
cerdos factus nihil de literarum studio remittens,
studium auxit christianæ perfectionis. Utque pas-

sim offendendi Deum maxime dolebat, sic eum sibi & populo placare, oblato quotidie, non sine multis lacrimis, incruento sacrificio satagebat. Likusiensem parochiam annis aliquot egregie administravit, sed animarum periculo commotus postea dimisit, ac postulante Academia ad pristinum docendi officium rediit.

R. Honestum fecit &c.

LECTIO V.

Quidquid temporis a studio supererat, partim saluti proximorum, sacris præsertim concionibus, curandæ, partim orationi dabat, in qua cœlestibus quandoque visionibus & colloquiis dignatus fertur. Christi vero passione sic afficiebatur, ut in ea contemplanda totas interdum noctes duceret insomnes, ejusque causa melius recolendæ Hierosolimam peregrinatus sit: ubi & martyrii desiderio flagrans Turcis ipsis Christum crucifixum prædicare non dubitavit. Quater enim ad Apostolorum limina pedes, atque viaria onustus sarcina Romam venit, tum ut sedem Apostolicam, cui maxime addictus fuit, honoraret, tum ut sui (sic enim ajebat) purgatorii poenas, exposita illic quotidie peccatorum venia redimeret: Quo in itinere a latronibus olim spoliatus, & num quid haberet præterea, interrogatus, cum negasset, aureos deinde aliquot suo insutos pallio recordatus, fugientibus hos etiam clamans obtulit latronibus, qui viri sancti candorem simul, & largitatem admirati, etiam ablatos ultro redidere. Alienæ famæ ne quis detraheret, descriptis, beati Augustini exemplo, in pariete versiculis, se

atque alios perpetuo voluit admonitos. Famelicos de suo etiam obsonio satiabat. Nudos autem non emptis modo, sed detractis quoque sibi vestibus, & calceis operiebat, demisso ipso interim usque ad terram pallio, ne domum nudipes redire videretur.

R. Amavit eum Dominus &c.

LECTIO VI.

Brevis illi somnus, atque humi, vestis, quæ nuditatem, cibus, qui mortem dumtaxat arceret; virginalem pudicitiam, velut lilium inter spinas, aspero cilicio, flagellis atque jejuniis custodivit. Quin & per annos ante obitum triginta circiter & quinque ab esu carniū perpetuo abstinuit. Tandem dierum juxta, ac meritorum plenus, cum vicinæ, quam præsensit, morti se diu, diligenterque præparasset, ne qua re amplius teneretur, si quid domi supererat, id omnino pauperibus distribuit. Tum ecclesiæ sacramentis rite munitus, dissolvi jam cupiens, & esse cum Christo, pridie nativitatis ejus in cælum evolavit, miraculis ante & post mortem clarus. Mortuus ad proximam Academiæ ecclesiam sanctæ Annæ delatus est, ibique honorifice sepultus, auctaque in dies populi veneratione, ac frequentia inter primarios Poloniæ, ac Lythuaniae Patronos religiosissime colitur. Novisque corruscans miraculis a Clemente XIII. Pontifice Maximo, decimo septimo Calendas Augusti, anno millesimo septingentesimo sexagesimo septimo, solemni ritu Sanctorum fastis adscriptus est.

R. Iste homo perfecit &c.

Lectioes III. Noct. de coi. 1, loco.

AD II. VESPERAS.

H y m n u s.

Te deprecante corporum
Lues recedit, improbi
Morbi fugantur, pristina
Redeunt salutis munera.

Phtifi, febrigue & ulcere
Diram redactos ad necem,
Sacratas morti victimas
Ejus rapis faucibus.

Te deprecante, tumido
Merces abactæ flumine,
Tractæ Dei potentia,
Sursum fluunt retrogradæ.

Cum tanta possis, sedibus
Cœli locatus, poscimus,
Responde votis supplicum,
Et invocatus subveni.

O una semper Trinitas!
O Trina semper unitas!
Da supplicante Cantio
Aeterna nobis præmia. Amen.

Die XXIII. Octobris.

S. SEVERINI Ep. C. simpl.

ORATIO. Da quæsumus.

LECTIO IX.

Severinus nobilis Aquitanus, virtutum orna-
mentis, & sacra eruditione nobilior, ad Coloni-

ensem ecclesiam moderandam adscitus, tanta eam sedulitate, prudentiaque administravit, ut non modo Arianorum labem a commisso sibi grege depulerit, verum etiam plurimorum animis ad-moverit stimulos pietatis. Idem loca sancta in-visens, divinitus sancti Martini obitum didicit. Deinde rebus compositis, & Dei jussu Burdigalensem ecclesiam invisenti, Amandus Episcopus, Deo iterum jubente cum populo lætus occurrit. Ibi Severinus suis popularibus christianæ fidei præcepta inculcavit, & gravis ætate ac meritis obdormivit in Christo. Sepeliendum corpus patrio solo reliquit, quod toti regioni fuit contra Gothorum rabiem singulare præsidium. Ejus tamen reliquias deinde summa religione Colonien-ses receperunt.

Te Deum laudamus.

Die XXIV. Octobris.

In festo S. RAPHAELIS Archang. dup. maj.

Officium ut in supplemento Breviarii.

Die XXV. Octobris.

In festo S. CHRYSANTHI & Soc. Mm. dup.

ORATIO. Deus, qui nos concedis.

Lectiones I. Noct. de script. occur.

In II. Nocturno.

LECTIO IV.

Chrysanthus & Daria conjuges, nobili gene-re nati, fide etiam clariores, quam Daria mariti

opera cum baptismo suscepit. Romæ innumerabilem hominum multitudinem, hæc mulierum, ille virorum ad Christum converterunt. Quare Celerinus Præfectus comprehensos tradidit Claudio Tribuno, qui iussit a militibus Chrysanthum vinctum cruciatibus torqueri, sed vincula omnia resoluta sunt, mox compedes, in quos conjectus fuerat, confracti.

R. Sancti tui Domine &c.

LECTIO V.

Deinde bovis corio inclusum ardentissimo sole constituunt; tum pedibus, ac manibus catena confectis, in obscurum carcerem detrudunt: ubi solutis catenis clarissima lux locum illustravit. Daria vero in lupanar compulsæ, leonis tutela, dum in oratione defixa est, contumelia divinitus defensa est. Denique in Arenariam, quæ est via Solaria, uterque ductus, effossa terra, lapidibus obruti, parem martyrii coronam adepti sunt.

R. Verbera carnificum &c.

LECTIO VI.

Crispinus, & Crispinianus, nobiles Romani, patria relicta, & in Galliam profecti, ibique ob gravissimam in Christianos persecutionem multa incommoda perpeffi, arte futerina vitam sustinere cœperunt. Multis igitur non tam opificii necessitate, quam christianæ studio religionis ad eos adventantibus Christi fidem propagabant. Quam ob rem ad Imperatorem delati, cum a pro-

posito nulla ratione removeri possent, capite damnati, martyrio coronantur.

R. Tanquam aurum &c.

In III. Nocturno. Lectiones de coi. 2. loco.

Die XXVI. Octobris.

In festo TRANSLATIONIS S. AMANDI Ep.
C. dup.

In Hymno mut 3. y.

O R A T I O.

Læta nos, quæsumus Domine B. Amandi Confessoris tui, atque Pontificis, festivitas semper excipiat, quæ & jucunditatem nobis suæ glorificationis infundat, & tibi nos reddat acceptos. Per Dominum nostrum.

Lectiones I. Noct. de script. occur.

In II. Nocturno.

LECTIO IV.

Ex antiquis monumentis monasterii S. Petri.

Amandus hujus nominis primus Wormatiensium Episcopus, cum gregem suum, verbo & exemplo ad omnem pietatem instituisset, post felicem transitum de hoc sæculo, Wormatiensium Patronus electus fuit. Verum cum S. Rupertus octavo loco Episcopus Wormatiæ constitutus, impiorum factionibus in exilium depulsus esset, sublatum occulte corpus S. Amandi, præcessoris sui, conversa ad fidem catholicam Bava-

ria, ac sede Episcopali Juvavii instituta, secum Salisburgum detulit, atque in ecclesia S. Amandi nomine a se ædificata honorifice deposuit, quod successu temporis in monasterio sancti Petri sub summo altari majoris ecclesiæ collocatum. Anno millesimo sexcentesimo sexagesimo primo denuo repertum, ac solemniter elevatum, & translatum fuit ad altare laterale decollationis S. Joannis Baptistæ, ubi adhuc debito honore colitur, & conservatur.

R. Inveni David &c.

Lectiones reliquæ de coi. 2. loco.

Lectio IX. et com. in L. S. Evaristi, ut in Brév.

Festa Novembris.

Die VI. Novembris.

S. LEONARDI Abbatis simplex.

ORATIO. Intercessio.

LECTIO IX.

Leonardus regio genere ortus, a beato Remigio Episcopo Rhemenſi sanctis moribus, doctrinaque salutarī imbutus, recusatis, quos illi Clodovæus offerebat, honoribus, ne munus Episcopale suscipere cogeretur, Aquitaniam petiit. Ubi plurimis ad Christi fidem conversis, in solitudinem se recepit. In ea fratribus aquam desiderantibus, perennem suis precibus fontem impe-

travit. Idem cœcos, claudos, energumenos, & quolibet morbo laborantes, incolumitati restituit. Captivis demum viri sancti opem implo-
rantibus, repente soluta vincula, effracti carce-
res, libertas redita, atque alia multa miracula
viri sanctitatem declararunt.

Te Deum laudamus.

Die VII. Novembris.

In festo S. PROSDOCIMI Ep. C. dup.

ORATIO. Exaudi.

Lectiones I. Noct. de script. occur. II. et III. Noct.
de coi. 2. loco.

Die XI. Novembris.

In festo S. MARTINI Ep. C. dup. 2. classis.

Officium ut in Breviario.

Die XIV. Novembris.

In festo S. MENNÆ Mart. dup.

ORATIO. Præsta - ut qui.

Lectiones I. Noct. de script. occur. II. Noct. IV. prop.
sub 11. huj. in Brev. V. et VI. de coi. 2. loco.
Lectiones III. Noct. ex 10. Augusti, præter R.
R. quæ sunt de coi.

Die XV. Novembris.

In festo S. LEOPOLDI Marchionis Austriæ
Conf. dup.

Omnia de coi. Conf. non Pont. præter sequentia.
Lectiones I. Noct. de script. occur.

In II. Nocturno.

LECTIO IV.

Leopoldus Austriæ Princeps, ab insigni in Deum pietate, Pius cognominatus, in primo ætatis flore ea virtutis semina concepit, quæ annorum progressu in singularem vitæ sanctitatem excreverunt. Relucebant in adolescentia cum Dei timore summa vitæ integritas, continentia & humilitas: in provectiore ætate iustitia, misericordia, sapientia, religionis cultus præcipuus. Patre defuncto, curis licet conjugalibus, & principatus sollicitudine præpeditus, pietatis & misericordiæ munera diligenter obibat; inopes fovebat, oppressos sublevabat, laesos roborabat; denique inter tot aulæ inquinamenta, immaculatum se ab hoc sæculo custodiebat.

R. Honestum fecit &c.

LECTIO V.

Ecclesiæ romanæ Pontifices tanta veneratione prosecutus est, ut ab Innocentio II. sancti Petri filius meruit appellari. In clerum, virosque religiosos beneficus, duo monasteria celeberrima, Claustro - Neoburgense, & S. Crucis in valle Nemorosa construxit, & amplissime dotavit. Mellicense quoque a se instauratum, magnis sumptibus, & censibus illustravit. Demum cum annis quadraginta Austriæ principatum laudabiliter gu-

bernasset, anno supra millesimo centesimo trigesimo sexto vita sanctissime functus, sacris ecclesiae sacramentis munitus, ab hoc mundo ad coelestem gloriam translatus est.

R. Amavit eum.

LECTIO VI.

Ejus corpus ad claustrum Neoburgi conditum innumeris coepit clarere miraculis, quibus Deus tantam viri sanctitatem voluit manifestam: namque ad ejus invocationem mortui fuscitati, caeci illuminati, surdi auditum, muti loquelam, claudi gressum, captivi libertatem, variis morbis oppelli sanitatem sunt consecuti. His clarissimis sanctimoniae documentis rite compertis, Innocentius VIII Sanctorum Catalogo eum adscripsit. Ejus sacra ossa e tumulo ab Imperatore Maximiliano elevata in eadem ecclesia honorificentius reposita, debita coluntur veneratione.

R. Iste homo perfecit. &c.

In III. Nocturno.

LECTIO VII.

Lectio S. Evangelii secundum Lucam, Cap. 19.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc: Homo quidam nobilis abiit in regionem longinquam accipere sibi regnum. Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedae presbyteri.

Ex comment. in Lucam, L. 5. cap. 73.

Homo nobilis ille est, cui cœcus supra clamabat: Fili David miserere mei! Longinqua regio ecclesia est ex gentibus, de qua eidem homini nobili, qui loquitur: Ego autem constitutus sum Rex ab eo, dicitur a patre: Postula a me, & dabo tibi gentes in hæreditatem tuam, terminos terræ, quæ videlicet hæreditas, ac possessio bifaria ratione, regio longinqua vocatur, vel quia a finibus terræ clamat ad Deum, vel quia longe est a peccatoribus salus, & cum Deus ubique sit præsens, longe tamen ab eorum sensu, qui idola colunt, Deus verus abest.

R. Iste est, qui ante.

LECTIO VIII.

Vocatis autem decem servis suis dedit eis decem mnas. Denarius numerus ad legem pertinet propter decalogum. Vocat itaque paterfamilias decem servos, quia elegit discipulos per literam legis imbutos. Dat illis decem mnas, quia legis dicta spiritualiter intelligenda revelat. Post passionem quippe, resurrectionemque suam aperuit illis sensum, ut intelligerent scripturas; Mina namque, quam Græci Mnam vocant, centum drachmis appenditur, & omnis scripturæ sermo, quia vitæ cœlestis perfectionem suggerit, quasi numeri centenarii pondere fulgescit.

R. Sint lumbi vestri. &c.

LECTIO IX.

Negotiamini, dum venio. Verba inquit legis, ac Prophetarum mystica interpretatione dis-

cussa populis offerre, atque ab eis fidei confessionem, morumque probitatem recipite, juxta quod Psalmista suis auditoribus præcipit, dicens: Sumite Psalmum & date Tympanum, hoc est, laudem prædicationis in cordis intentione percipite, et devotionem operis in carnis castigatione adhibete. Tympanum quippe est pellis in ligno extenta, caro est nostra ad exemplum dominicæ crucis afflicta.

Te Deum laudamus.

Die XVI. Novembris.

S. OTHMARI Abbat. simpl.

ORATIO. Intercessio.

LECTIO IX.

Othmarus natione Germanus, vir vitæ sanctitate præclarus, atque adeo præcipua in pauperes charitate, a Pipino rege, cui charissimus erat, magnam vim pecuniæ acceptam, ita large pauperibus dispertiri cœpit, ut perpauca ad cænobium obulos reportarit. Hic mendicantium pedes lavabat, lepra laborantium ulcera tergebat, atque ut eorum tegeret nuditatem, suas etiam sibi vestes detrahebat. Egregia fuit sancti viri abstinencia, vigiliarum, orationis assiduitas, & reliquarum studium virtutum.

Itaque S. Galli monasterio præpositus, dum illius jura strenue contra potentiorum cupiditatem, insolentiamque defendit inedia, & squalore in carcere confectus, migravit ad Dominum.

Sacrum ejus corpus in æde S. Galli religiose conditum asservatur.

Te Deum laudamus.

Die XXIII. Novembris.

In festo S. FELICITATIS Mart. dup.

ORATIO ut in Brev.

Lectiones I. Noct. de script. occur. II. Noct. 4ta prop.
in Brev. 5ta et 6ta de coi. n. Virg. 2. loco. III.
Noct. de eodem coi. 1. loco.

Die XXIV. Novembris.

In festo S. CHRYSOGONI Mart. dup.

ORATIO prop. in Breviario.

Lectiones I. Noct. de script. occur. II. Noct. 4ta prop.
in Brev. reliqua de coi. 1. loco.

Die XXV. Novembris.

In festo S. CATHARINÆ V. M. dup. maj.

Omnia ut in Breviario praeter Lectiones I. Noct.
quae sunt de coi. 1. loco.

Die XXVI. Novembris.

In festo S. MAURI Mart. dup.

ORATIO. Præsta -- ut qui.

Lectiones I. Noct. de script. occur. II. et III. Noct. de
coi. 2. loco.

Eodem die S. Conradi Epis. commemor.
ORATIO. Exaudi quæsumus.

Die XXVII. Novembris.

Obitus S. VIRGILII Epis. Conf. dup. 2. cl.
Omnia ut in Translatione ejusdem 26. Sept.

Index Festorum.

FESTA NOVEMBRIS.

	Pag.		Pag.
29. S. Valeriani . . .	3	10. S. Scholasticae . . .	11
30. S. Andreae . . .	3	11. B. B. VII Funda- torum Ord. Serv. B. V. M. . . .	14

FESTA DECEMBRIS.

1. S. Eligii . . .	4	12. S. Anastasiae . . .	18
2. S. Chromatii . . .	4	13. S. Catharinae de Ricis	18
4. S. Barbarae . . .	4	14. S. Zoili	19
6. S. Nicolai . . .	6	16. S. Julianae . . .	19
7. Oct. S. Andreae Ap. .	6	17. Ss. Chryfantiani et Soc. Mm. . . .	20
13. S. Othiliae . . .	9	19. S. Juliani	20

FESTA JANUARI.

20. Ss. Fabiani et Se- bastiani	10	23. S. Margarithae . . .	20
22. Ss. Vincentii et A- nastasio	10	25. S. Walburgae . . .	24
23. Desponsatio B.M.V. .	10	28. S. Romani Abb. . .	26
		Feria VI post diem Ci- nerum de 5. Vul- neribus D. N. J. C. . .	27
		Una ex VI Feriis Qua- drag. non impedita	

FESTA FEBRUARII.

3. S. Blasii	10	Festum de Spinea Cor. D. N. J. C. . . .	55
6. S. Amandi	11		
8. S. Juventii	11		
9. S. Paulini	11		

FESTA MARTII.

3. S. Chunegundis . . .	75

	Pag.		Pag.
9. Ss. Cyrilli et Methodii . . .	77	Officium de Ss. Sanguine D. N. J. C.	125
16. S. Gertrudis .	99	Officium de Ss. Corde D. N. J. C. . .	153
24. S. Gabrielis Archang. . . .	79		
27. Obitus S. Ruperti	80		

FESTA APRILIS.

2. S. Mariae Aegyptiacae . . .	84
3. S. Abundii . . .	85
12. S. Zenonis . . .	85
15. S. Helenae . . .	86
17. S. Liberalis . . .	86
23. S. Georgii . . .	86
24. S. Fidelis . . .	90
26. S. Trudberti . . .	94
27. S. Peregrini . . .	94
Festum Lanceae et Clavorum D. N. J. C.	97
Patrocinium S. Iosephi	97

FESTA MAJI.

4. S. Floriani . . .	97
11. S. Sigismundi . . .	97
14. Ss. Victoris etc.	98
16. S. Joannis Nep.	98
17. S. Maximae . . .	112
21. S. Felicis . . .	113
23. Oct. S. Joannis	117
30. Inventio manus dext. S. Stephani	121
31. Ss. Cantii etc. . .	167

FESTA JUNII.

3. S. Quirini . . .	170
5. S. Bonifacii . . .	170
6. B. Bertrandi . . .	171
9. Ss. Primi et Feliciani . . .	174
15. Ss. Viti et Modesti	174
16. S. Benonis . . .	176
17. Ss. Cyriacae et Muscae . . .	177
18. Ss. Felicis et Fortunati . . .	177
19. S. Nazarii . . .	177
21. S. Aloisii . . .	177
22. S. Nicaeae . . .	178
23. S. Prothi . . .	178
25. S. Guilielmi . . .	178
27. S. Vigilii . . .	181

FESTA JULII.

3. S. Joannis Franc.	181
4. S. Udalrici . . .	182
5. Ss. Achatii etc.	183
7. S. Pulcheriae . . .	187
11. S. Pii . . .	187
12. Ss. Hermagorae et Fortunati . . .	187
18. S. Camilli . . .	190

Pag.

20. S. Margarithae .	190
21. S. Hieronymi .	190
22. S. Mariae Magdal.	191
24. S. Christinae .	191
27. S. Pantaleonis .	191

FESTA AUGUSTI.

5. S. Mariae ad Nives	196
9. Ss. Affrae et Soc.	196
13. S. Cassiani .	198
19. S. Ludovici .	205
21. Ss. Donati et Soc.	208
27. S. Iosephi Calas.	208
30. S. Hermetis, .	208

FESTA SEPTEMBRIS.

1. S. Joannae Franc.	208
3. Ss. Euphemiae et Soc.	212
4. S. Rosaliae .	215
6. Ss. Hermogenis, et Fort.	215
7. S. Anastasii .	215
9. S. Corbiniani .	216
12. Transl. S. Erntru- dis	218
18. S. Iosephi Cupert.	219
24. Transl. S. Ruperti	227
26. Transl. S. Virgilii	227
Fest. VII Dolor. B. M. V.	227

FESTA OCTOBRIS.

Pag.

2. S. Mariae de Cervel.	229
3. S. Gerardi .	232
7. S. Marci Papae	232
10. Ss. Gereonis et Soc.	233
11. S. Iustinae .	234
12. S. Maximiliani .	234
13. S. Colomani .	236
16. S. Galli	237
20. S. Vitalis	238
21. Ss. Ursulae et Soc.	239
22. S. Joannis Cantii	241
23. S. Severini	246
24. Raphaelis Arch.	247
25. Ss. Chrisanthi et Soc.	247
26. Transl. S. Amandi.	249

FESTA NOVEMBRIS.

6. S. Leonardi .	250
7. S. Prosdocimi .	251
11. S. Martini .	251
14. S. Mennae .	251
15. S. Leopoldi .	251
16. S. Othmari .	255
23. S. Felicitatis .	256
24. S. Chrysogoni .	256
25. S. Catharinae .	256
26. S. Mauri	256
27. Obitus S. Virgilii	257

Oddelek za razisk. dejavnost

Rr

910

264-15

4200714690

COBISS 0